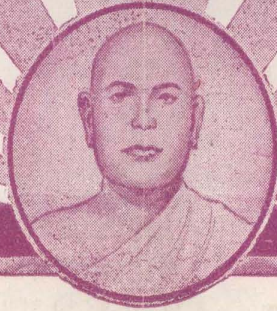
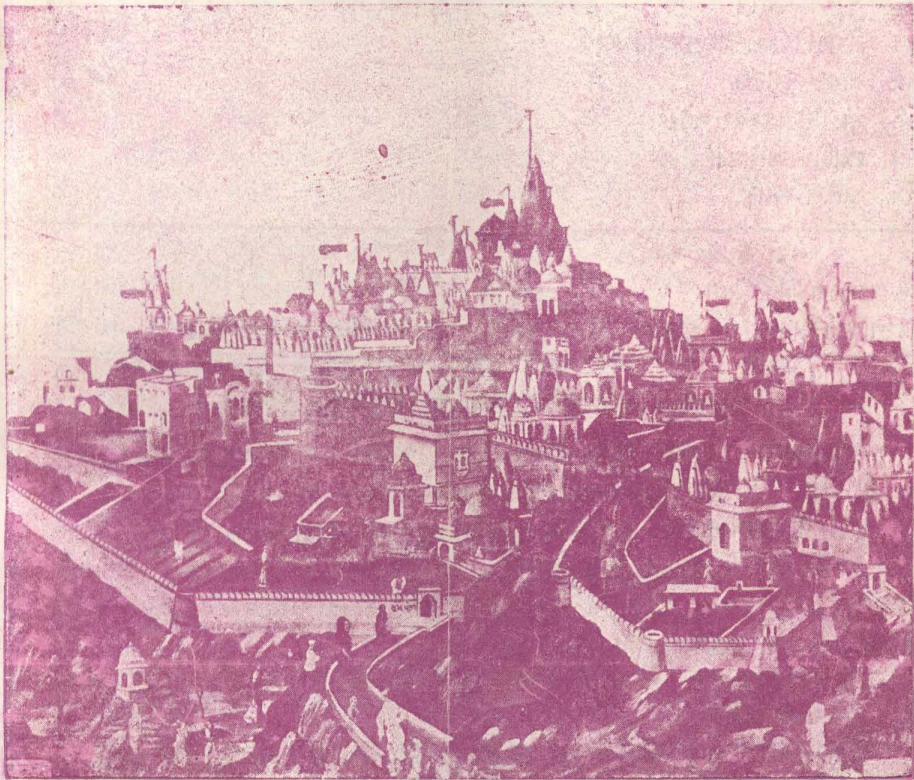

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

તીર્થધરાજી શ્રી શયુન્ય તીર્થ

1957

પુસ્તક ૫૪

અંક ૧-૩

પ્રકાશક:-
શ્રી જૈન સામોનંદ સભા
ભાવનગર

કાનક-પોષ

સં. ૨૦૧૩

અનુક્રમ

૧	અપના રૂપ નિહારો !	(શ્રી પાદરાધર)	૧
૨	નવિન વર્ષારંભે પ્રભુસ્તુતિ:	(અબ્બાસી)	૨
૩	નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશપ્રસંગે		૩
૪	અભયના રાજ્યમાં	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૯
૫	અહિંસાધર્મ :: એક મનન	(પ્રો. જયંતીલાલ ભા. દવે)	૧૩
૬	જીવન-સૌંદર્ય	(અનુ. વિવેકાસ મ. શાહ)	૧૫
૭	આખૂ તીર્થ	(મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી ત્રિપુરી)	૧૮
૮	પૂ.શ્રી આત્મારામજીન સત્તરમેરી પૂજા સાથે	(વિવેક પં. શ્રી રામવિજયજી મણિનર્થ)	૨૨
૯	મારીપત્ર	(પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા M.A.)	૨૬
૧૦	સમૃદ્ધ શ્રદ્ધાંજલિ	(શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાધર)	૩૦
૧૧	સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વસ્તુભક્તભાઈ		૩૩
૧૨	સત્કાર-સમારંભ		૪૪
૧૩	સ્વ. શ્રી હરકુંવર બહેન		૪૫
૧૪	સ્થાનિક આંદોલન		૪૬
૧૫	સાહિત્ય સત્કાર		૪૮

નવા લાઇફ મેમ્બરો		શ્રેષ્ઠ હીરાલાલ બાણજી	ભાવનગર
શ્રેષ્ઠ પ્રતાપરાય એન. દોશી	કલ્યાણ	શ્રેષ્ઠ સૌભાગ્યચંદ જીવણલાલ	ભાવનગર
શ્રેષ્ઠ આવચંદ રામચંદ	મુંગદ	શ્રેષ્ઠ જયસુખલાલ લાલચંદ	ભાવનગર

ભેટના પુસ્તકો અંગે જાહેર ખબર

આ સભાના માનનીય પેટ્રોના તેમજ પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સં. ૨૦૧૩ ની સાલની ભેટ તરીકે નીચેના અંથો આપવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

(૧) શ્રી કથારત્ન કોષ, ભાગ ૨એ મૂલ્ય રૂ. ૬૭ (૨) શ્રી ‘આહતધર્મ’

રવાના કરવામાં આવતા અંથો ગેરવહેલે ન જાય તે માટે, ઉપરોક્ત અંથો પેસ્ટ પેર્મીંગ ખર્ચના રૂ. ૧-૬-૦૦ના વી. પી. થી માહ સુદ એકમથી આપના તરફ રવાના કરવામાં આવશે તો વી. પી. આવે સ્વીકારી લેવા વિનંતી છે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને ઉપરોક્ત અંથ સભાના નિયમ મુજબ નીચે પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે.

કથારત્ન કોષ ભા. ૨ એ જેની કીંમત રૂ. ૬૭ છે. તેમાંથી રૂ. ૩૭ ભેટ તરીકે બાદ કરીને બાકી રૂ. ૩૦ તેઓશ્રીએ આપવાના છે. જ્યારે ‘આહતધર્મ’ નું પુસ્તક ભેટ તરીકે આપવાનું છે. એટલે તેઓએ રૂ. ત્રણ અને પોસ્ટ ખર્ચના રૂ. ૧-૬-૦૦ મોકલી ઉપરોક્ત બંને અંથો મહા સુદ ૧૫ સુધીમાં મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

તા. ૬. સ્થાનિક પેટ્રોન તથા લાઇફ મેમ્બરોએ પોતાની ભેટના ઉપરોક્ત અંથો મહા સુ. ૧૫ થી ફાળણ સુ. ૫ સુધીમાં સભાની ઓફિસેથી મંગાવી લેવા, તેઓએ કોઈ ખર્ચ આપવાનો નથી, પરંતુ વ્યવસ્થાની સગવડ ખાતર આ પત્રિકાવાળો ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’નો અંક સાથે લાવવા વિનંતિ છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વર્ષ ૫૪ મું]

સં. ૨૦૧૩ : કારતક-પૌષ

[અંક ૧-૩

— અપના રૂપ નિહારો ! —

(આશા-૨૭)

ચેતન અપના રૂપ નિહારો !
 જીવન છીન છીન ખીત ચલે, પરપુદ્ગલ ખેલ નિવારો !
 તુમરા રૂપકો ભૂલ ગયે ? નિજ આતમ ડુબત તારો ! ચેતન.
 ધ્યાન સમાધિ છોડ ભલા, જા બચઠે અનંત સંસારા ?
 આત્મરિદ્ધિકો ખોકર ખેલત, પુદ્ગલ ખેલ પસારા ! ચેતન.
 દર્શન-જ્ઞાન-ચાંચુ જ્યોતિ, કયું પાગલ પ્રભુ વિસારા ?
 મહોબત કર મીઠીસે મુરખ, આંદ છોડ લીયા તારા ? ચેતન.
 નય-નિરોધ અરુ દ્રવ્ય-શુભ-પર્યાય-પક્ષકો પ્યારા-
 અનંત-અવ્યાખાધ સુખોકું, ખીસર ગયે કયું સારા ! ચેતન.
 સિદ્ધ જેસી અનંત શક્તિ-ચોર નિજ ચેતન ચમકારા-
 ખુદ સુલતાન શુલામ લયા, કયું ડુબત હો ખુદ તારા ! ચેતન.
 બજત ટકોરા, પલ પલ ખીતત, આયુ ઘટત જલધારા !
 જ્યોત ખુએગી, ફેલ જાયગા, જલ-થલમે અધિયારા ! ચેતન.
 ઈંદ્ર-ચંદ્ર ચલ ગયા ખીચારા, તેરા કોન સહારા ?
 પુદ્ગલપ્રેમી લાવ મરનસે, મરતા પલ-પલ પ્યારા ! ચેતન.
 અજર અમર હોના જો ચાહે, મુક્તિ સુધા સુખધારા-
 નરક-નિગોદ નિવારક ખેલો, નિજાતમ રૂપ અપારા ! ચેતન.
 અદ્ભુત આનંદધન ચિદ્ધન સખ ચેતનકા ચમકારા-
 જ્ઞાન ધ્યાન કે બનજા બચઠો, પા-લો મુક્તિ કિનારા. ચેતન.
 દેવ-ધર્મ-ગુરુ સખ સાધન હો, સાધ્ય સ્વરૂપ નિહારા-
 મણિમય અવ્યાખાધ સુખોંકી, લો શિવવધૂ વરમાળા ! ચેતન.
 પાદરાકર

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નવિન વર્ષારંભે પ્રભુરતુતિ

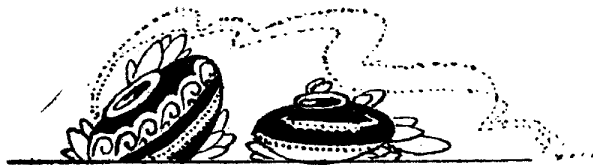
શાર્દૂલવિક્રમકવિ

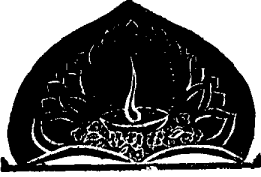
એકું વર્ષ નવીન વિક્રમતણું સદ્ગર્ભ શર્મે ભર્યું;
 પ્રેમેથી પ્રભુભો જિનેન્દ્ર ચરણે ત્યાં ચિત્ત રાખેઁ ઠર્યું;
 આરાધો જિન ધર્મ કર્મ હરવા સદ્ભાવના પાથરી,
 ગાવો સદ્ગુરુભક્તિ ગીત રસથી આનંદ અંગે ધરી.

જુલણા છંદ

વર્ષ વિક્રમતણું નવિન આ નેહથી નિર્મલું આવિયું તે વધાવો,
 આદિ અહંત જિનરાજના સદ્ગુણો ઘોર ગર્જન કરી સર્વ ગાવો;
 ધર્મના તેજથી ચળકતા ચૈત્યમાં ચપળતા પરહરી સઘ પેસો,
 પૂજી પરમેશને ભાવભક્તિ ધરી સકલ કણ કર્મના તીવ્ર પેસો;
 નેહથી નીરખતાં નાથને નયનથી નીર નિર્મળ મને નિત્ય નાચો,
 સાધુ-સન્માનથી સાધુભક્તિ કરો, ગુરુતણાં ગૌરવે ચિત્ત રાખો;
 રનેહ સાધર્મીમાં આદરો અંતરે સુખદ થઈ તેમને સહાય આપો,
 ચિત્ત કરુણા કરી કૂરતા પરહરી દીન દુઃખીતણાં કષ્ટ કાપો;
 જૈન શાળા રચી જ્ઞાનના દાનથી ધર્મના બંધુને જ્ઞાન આપો,
 સર્વદૈ સહાય સુખ સાધનો અર્પવા મિત્રના મંડળો સર્વ સ્થાપો;
 એકય સઘળે કરી ધર્મ ગૃહ નીતિના નિયમ બાંધી બધા જન સુધારો,
 જય કરી ધર્મના ક્ષય કરો કર્મના સુક્રિપુરનો ધરો પંથ સારો.

અભ્યાસી

નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશપ્રસંગે

જો સહસ્સ સહસ્સાણં સંગામે દુઝ્ઞ જિણે ।
 એમં જિણિજ્ઞ અપ્પાણં એસ સે પરમો જયો ॥

—શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર

હજારો દુર્જય સંગ્રામોને જીતનારના કરતાં એક પોતાના આત્માને જીતનાર ચી જાય છે. બહારના તમામ જયો કરતાં આત્મજય પરમ શ્રેષ્ઠ છે.

જીવન એક સંગ્રામ છે. અને એ સંગ્રામ આપણે ખેલી રહ્યા છીએ. બીજી રીતે વિચારીએ તો સારાએ વિશ્વમાં પ્રત્યેક પ્રાણી પોતપોતાની દ્રષ્ટિએ વિજયના માર્ગે કૂચ કરી રહેલ છે. કોઇનો એ વિજય કૂચનો માર્ગ જડ તત્વોથી ભર્યો હોય છે, તો કોઇના માર્ગમાં ચેતનના તત્વો બબકતા નજરે પડે છે, વિજયના માર્ગે કૂચ તો સર્વ કોઇની છે, પણ સૌ સૌની કૂચની દ્રષ્ટિમાં હમેશા ફરક રહેલો હોય છે. જડ માર્ગનો પ્રવાસી અવિશ્રાન્તપણે આગળ ને આગળ મથતો મથતો ચાલ્યો જાય છે, ખૂબ ખેડે છે, દારુણ જંગ પણ મચાવે છે, પણ એ મંથનના પરિણામે તો પાણી વસોવવા જેવું જ બને છે. તેમાંથી નથી સાંપડતો તેને અનંત વિજય, તેમાંથી નથી સાંપડતી તેને સાચા સુખની લહરી કે નથી સાંપડતો આત્માની અનંત શક્તિનો દિવ્ય પ્રકાશ, એટલે એ અવિશ્રાન્ત મંથનનું પરિણામ આખરે ૦ શૂન્યમાં જ આવે છે.

ન્યારે ચેતન-માર્ગનો પ્રવાસી આત્માના આનંદનો પ્રકાશ મેળવતો મેળવતો સિદ્ધિના માર્ગે હમેશાં સફળતાપૂર્વક આગળ ને આગળ ચાલ્યો જ જાય છે, આત્મશોધન એ એમનું ધ્યેય હોય છે. આત્માની સામે જ તે હમેશા યુદ્ધ ખેડે છે. મરકટ સમાન મનડાને જીતવા માટે જ તે હરહમેશ મથે છે, શ્રી આનંદ-ધનજના શબ્દો મુજબ તે સમજે છે કે “મન જત્યુ” તેણે સધળું જત્યુ” મન ઉપર પોતાનું સામ્રાજ્ય સ્થાપ્યું એટલે પોતાની જીવનયાત્રા સફળ જ છે. આત્મા તો અનંત પ્રકાશથી-અનંત સુખથી ભર્યો છે. તેની આડા જે જે જડ આવરણો પડ્યા હોય તે ખસેડવા માત્રથી સિદ્ધિનું સોપાન આપણી સામે પડ્યું છે. આમ આત્મ-સિદ્ધિના માર્ગે પ્રવાસ ખેડતો પ્રવાસી હમેશા સફળ જ છે, પરિણામે તે સિદ્ધિપદ પ્રાપ્ત કરે છે.

શ્રીઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં પણ આપણને ઉપરના સૂત્રમાં “આત્મજય”નું રહસ્ય સમજાવવામાં આવ્યું છે તેમ આગળ ચાલતાં સૂત્રકાર આપણને પરમસુખનો માર્ગ બતાવતા કહે છે કે:—

અપ્પાણમેવ જુઝ્ઞાહિ કિં તે જુઝ્ઞેણ વજ્ઞઓ ।

અપ્પાણમેવ અપ્પાણં જહત્તા સુહમેદ્ધણ ॥

પોતાના આત્મા સાથે યુદ્ધ કરે, બાહ્ય યુદ્ધ કરવાથી શું? પોતાના આત્માને જીતવાથી પરમસુખ પ્રાપ્ત થાય છે.

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આમ પ્રાણી માનવી વિજયકૃત્યના એ માર્ગો આપણી સામે પડ્યા છે. એક છે જડ તત્ત્વોથી ભરેલો, બીજો છે ચેતન તત્ત્વોથી ભરેલો.

એકના પરિણામે “ સપનાની સુખડી છે-જીવનની નિષ્ફળતા છે. બીજાના પરિણામે આત્માનંદનો પ્રકાશ છે, જીવનનું સાક્ષ્ય છે.

આમ જીવનની કૃત્ય તો ચાલી જ રહેલ છે, પ્રશ્ન માત્ર રહે છે “ કયા માર્ગ ? ”

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” પણ પોતાના ત્રેપન વરસ સમાપ્ત કરી આજે ચોપનમા વરસમાં પ્રવેશ કરે છે સારે તેના વાચકો શુભેચ્છકોની સામે એ જ પ્રશ્ન ઊભો થાય છે “ કયા માર્ગ ? ”

આપણે પણ ત્રેપન વરસની લાંબી મજલમાં વાત તો એ જ કરી છે, તેના લેખકો અને ચિંતકોનો પણ એ જ ધ્વનિ છે કે “ જે દગ જાણદ તે સઘ્વ જાણદ ” અર્થાત્ “ જેણે આત્મા જાણ્યો તેણે સર્વ જાણ્યું. ”

કાળચક્ર તો અવિરતપણે ફરી જ રહ્યું છે, દિવસ પછી દિવસ અને વરસ પછી વરસ આવે છે અને જાય છે, આમ અનંતકાળ વીતી ગયો, કાળચક્રની વિક્રાળ ગતિને આપણે સમજી શકતા નથી, જોઈ શકતા નથી. આજે ચોપનમા વરસના પ્રવેશપ્રસંગે વિચારીએ કે “ પ્રગતિ શું કરી ? ” આ પ્રશ્નનો જવાબ તો સૌએ વ્યક્તિગત આત્મશોધનથી જ વિચારી લેવાનો છે, અત્યારે તો પર્વ એક પ્રકાશ છે તેમ નવા વરસના પ્રવેશપર્વ પ્રસંગે મુનિ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી પોતાના એક પત્રમાં કહે છે તેમ આપણે પ્રાર્થીએ કે:—

“ જીવન એ માત્ર સ્વપ્ન નથી, જાગૃતિ છે.

એ એક માત્ર ધમાલ નથી, વ્યવસ્થા છે.

એ કલહભર્યો કંટુ શબ્દ નથી, લયારમક સંગીત છે.

આ જાગૃતિને, આ વ્યવસ્થાને, આ સંગીતને જીવનમાં પ્રગટાવવા પ્રકાશની સહાયતા માટે,

— નૂતન વરસના પ્રવેશ પર્વ સમયે —

આશાભર્યા નયને ઊભો છું, જોઈ છું મારા ભાગે શું આવે છે ?

x

x

x

સભા અંગે થોડુંક :

હવે આપણે આપણી સભાનો થોડો વિચાર કરીએ.

આ સભા ૬૦ વરસ પૂરા કરી ૬૧ મા વરસમાં પ્રવેશી ચૂકી છે, દિનભરદિન પ્રગતિ કરી રહેલ સભાનું આટલું દીર્ઘ આયુષ્ય એ સભાને મન ગૌરવનો વિષય છે. અને એ ગૌરવનો યશ આ સભા ભારતના વિધવિધ પ્રાન્તોમાંથી ૬૪ પેટ્રોનો, ૫૬૧ પ્રથમ વર્ગના આજીવન સભ્યો, ૧૦૩ બીજા વર્ગના આજીવન સભ્યો, ૫ ત્રીજા વર્ગના આજીવન સભ્યો, ૧૨ વાર્ષિક સભાસદો અને શુભેચ્છકોનું મોટું જૂથ મેળવી શકેલ છે તેના કાળે જાય છે.

સભાની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિને વિચાર કરીએ તો ગત વરસમાં ખાસ કોઈ સાહિત્ય પ્રકાશનનું કામ થઈ શક્યું નથી. શેઠ પુરુષોત્તમદાસ નાગરદાસના પુત્ર કમળાખેનના દૂરદેશમાંથી શેઠ મનુભાઈ લાલભાઈ

નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશપ્રસંગે

૫

હસ્તક 'કથારત્ન કોષ'નો બીજો ભાગ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે, અને તે સભાના સભ્યોને ભેટ આપવાની જાહેરાત કરવામાં આવેલ છે. તેમજ પાલનપુર સંઘની આર્થિક સહાયથી તત્વચિંતક સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરમૂર્તીશ્વરજી મહારાજના આધ્યાત્મિક લેખોનો સંગ્રહ છપાઈ રહ્યો હતો તે દળદાર ગ્રંથ 'જ્ઞાનપ્રદીપ' પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. દોઢ-બે વરસના ગાળે સભાએ આ બે શુભરાતી પ્રકાશનો પ્રગટ કર્યા છે.

બીજા મુનિ મહારાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન્ શિષ્યરત્ન મુનિશ્રી જગજીવિજયજી મહારાજ, જેઓ દર્શનશાસ્ત્રના મહાન્ ગ્રંથ શ્રી નયચક્રસારનું સંશોધન અવિરત શ્રમ લઈને કરી રહ્યા છે તેના સાત આરા (૫૫૨ પૃષ્ઠ) મુદ્રિત થઈ ગયા છે. અને તેના કેટલાક ટિપ્પણો પણ લગભગ તૈયાર થવા આવ્યા છે. એટલે ટૂંક સમયમાં આ મહામૂલો ગ્રંથ પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આ ગ્રંથના સંપાદન અંગે અમારે કહેવું જોઈએ કે ચીની આદિ અનેક ભાષાઓના અને અનેક દર્શનોના અનેક ગ્રંથો દેશ-વિદેશમાંથી મેળવીને વિદ્વાન મુનિવર્ગ શ્રી જગજીવિજયજી મહારાજ તેનું સંશોધન કરી રહ્યાં છે. દેશ-વિદેશનું મહામૂલું સાહિત્ય મેળવવામાં મોટો ખર્ચ કરવાથી પણ ન મળે તે સાહિત્ય મુનિવર્ગશ્રી પોતાની લાગવગથી મેળવી રહ્યા છે અને આ ગ્રંથના સંપાદન અંગે દેશ-વિદેશના વિદ્વાનોને એક નહિ તો બીજી રીતે જૈન સાહિત્યમાં રસ લેતા કરી રહ્યા છે, એટલે એક તરફથી નયચક્રસારનું સંપાદન અનેક વિદ્વાનોનો સહકાર સાધીને સુંદર રીતે ચાલી રહ્યું છે અને બીજી બાજુ જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર વિદેશમાં થઈ રહ્યો છે. આમ જૈન સાહિત્યના પ્રચારની એવડી શુભ પ્રવૃત્તિ ચાલી રહેલ છે તે બદલ અમે અમારો આનંદ વ્યક્ત કરીએ છીએ.

આ ગ્રંથના સંપાદનમાં બીજી આનંદજનક બીના એ છે કે નયચક્રસારનું સંપાદન મુખ્યત્વે બે જાતની હસ્તલિખિત પ્રતો ઉપરથી તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથ અત્યંત દુર્લભ હોવાથી ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે ૧૮૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણુ આ ગ્રંથની પ્રત એક જ પખવાડીયામાં અમુક સાધુઓનો સહકાર સાધીને તૈયાર કરેલી. આ મૂળ પ્રત ખૂબ પ્રયાસ કરવા છતાં મળી શકી ન હતી, એટલે આ પ્રતના આધારે તૈયાર કરવામાં આવેલ બીજી પ્રતોના આધારે આ ગ્રંથનું સંપાદન ચાલી રહ્યું હતું. સં. ૧૬૫૦ની આસપાસમાં શ્રી અચળગચ્છીય કોઈ આચાર્યે લખાવેલ ભાવનગરના શેઠ ડોસાભાઈ અભેચંદના ગ્રંથભંડારમાં પણ એક પ્રત હતી.

આગમપ્રભાકર મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ હસ્તક ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના હસ્તે લખાએલ આ મૂળ પ્રત ગયા વરસે મળી આવી છે જેનો ઉપયોગ આ ગ્રંથના સંપાદનમાં હવે કરી શકાશે, જૈન સંઘને માટે આ અત્યંત આનંદનો વિષય ગણાય.

નયચક્રના સંપાદનમાં આમ આપણને નયચક્રસારની મૂળ પ્રત મળી આવેલ છે તે આનંદનો વિષય છે તેવી જ રીતે આપણા સંઘના પ્રાચીન ગ્રંથભંડારમાં મહામૂલો હસ્તલિખિત ગ્રંથો પડ્યા છે તે પણ ભાવનગરને માટે ગૌરવનો પ્રસંગ છે.

ભાવનગરના શ્રી સંઘના ગ્રંથભંડારને વધુ વ્યવસ્થિત કરી, તેમાં રહેલા ગ્રંથરત્નોનો પરિચય કરાવતું એક સચિપત્ર તૈયાર કરાવી, પ્રગટ કરવામાં આવે તો સંભવ છે કે અનેક વિદ્વાનો તેનો યોગ્ય લાભ મેળવી શકશે અને આપણા ભંડારમાં જે ગ્રંથરત્નો પડ્યા છે તેનું ચતુર્કિંચિત મૂલ્ય પણ આપણે સમજતા થઈશું. ભાવનગર સંઘના સૂત્રવાહકો આ અત્યંત જરૂરી કાર્ય પાર પાડવા તરફ લક્ષ આપે એટલી નત્ર વિનંતી આ તકે કરવા અમે રજા લઈએ છીએ.

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિ

સભાની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિ અંગે પણ થોડુંક વિચારવા જેવું તો છે જ,

સૌ પહેલાં આપણે કમ્પ્લેટ કરવું જોઈએ કે જે ઉત્સાહ અને વેગથી સભા સાહિત્ય પ્રકાશન કરી રહેલ તેમાં કંઈક અંશે મંદતા અનુભવાય છે. આ મંદતા ભલે સમય અને સંયોગોને અનુલક્ષીને હોય પરંતુ થોડો વધુ ઉત્સાહ અને પ્રયત્નશીલતા દાખવીએ તો જરૂર બધું થઈ શકે તેમ છે.

યુગદ્રષ્ટિ ઓળખીને આજે સાહિત્ય પ્રકાશનનો જે નવો એક માર્ગ છે તેનો વિચાર કર્યા વિના ચાલે તેમ નથી, અને એ કરતાં પણ મહત્ત્વનો પ્રશ્ન છે સાહિત્યપ્રચારનો. જૈન સાહિત્યનો ફેલાવો જૈન તેમજ જૈનેતરોમાં થાય અને ભારત તેમજ ભારતની બહાર આપણા સાહિત્યને પહોંચાડીએ એ આપણું ધ્યેય છે.

આપણા આ ધ્યેયને અનુલક્ષીને આજે આપણે શું કરવાનું છે, તેનો વિચાર કરવો પડશે, સભાએ કિંમતી ગ્રંથરત્નો સભાના સભ્યોને ભેટ આપ્યા છે, તેમ જ જ્ઞાનપિપાસુ પૂ. મુનિવર્યો અને દેશ-વિદેશના જૈન જૈનેતરોને પણ પોતાના ગ્રંથો વતિકિંચિત્ પ્રમાણમાં ભેટ તરીકે આપ્યા છે, અને એ રીતે સાહિત્યપ્રચારના કાર્યમાં પોતાનો કિંમતી ફાળો નોંધાવ્યો છે. પણ આટલા સાહિત્યપ્રચારથી હવે આપણે સંતોષ માની શકીએ તેમ નથી. આજે જૈન સાહિત્યનો વ્યાપક દ્રષ્ટિએ પ્રચાર કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય આપણી સમક્ષ ઊભી થાય છે, જનતામાં આધ્યાત્મિક દ્રષ્ટિ ઉઘડતી આવે છે, માનવતાના સર્જનનું વાતાવરણ સર્જાતું આવે છે, અને સૌ કોઈ વિશ્વશાન્તિને માટે ઝંખના કરી રહ્યું છે. બીજી બાજુ માનવતાના સર્જનમાં કે વિશ્વશાન્તિની સ્થાપનામાં જૈન સમાજ આજે કેટલો અગત્યનો ભાગ ભજવી શકે તેમ છે તે વાત પણ વ્યાપક રીતે સમજતી આવે છે, અને જૈન દર્શનનો અભ્યાસ કરવાની લોકરુચિ પણ ઊઘડતી આવે છે. આમ વાતાવરણ અત્યુત્ક્રાંત થતું આવે છે તે સમયે જૈન-સિદ્ધાન્તનું રહસ્ય આમ જતના સમજી શકે, ભારતના સંસ્કૃતિક ઘડતરમાં જૈન દર્શન જે મહત્ત્વનો ફાળો આપ્યો છે તે જનતા જાણી શકે, જૈન સ્થાપત્યો-કળા-કૌશલ્યના મૂલ્યાંકનો જનતા આંકી શકે અને રાષ્ટ્રીય સંસ્કૃતિના ઘડતરમાં અનેક જૈન વિજ્ઞતિઓએ નિજ સમર્પણનો ફાળો આપતી દુઃખજન કથાઓ નોંધાવી છે તેની યાદ આપતું સાહિત્ય તૈયાર કરવું પડશે અને આવા સાહિત્યની સસ્તી અને સુંદર આવૃત્તિઓ પ્રગટ કરી વ્યાપક દ્રષ્ટિએ તેનો પ્રચાર કરવો પડશે.

અલગત, જૈન સાહિત્યના પ્રચારનું આ કામ મોટું છે અને સમગ્ર જૈન સમાજે આ પ્રશ્ન ગંભીર-પણે વિચારવો પડે તેમ છે, આમ છતાં આ દિશામાં સભાએ પણ શક્ય એટલો પુરુષાર્થ ખેડવો જ પડશે, અને તેની સાધના માટે જરૂર પડેલ સાહિત્યના ક્ષેત્રે કાર્ય કરી રહેલ ભાવનગરની સંસ્થાઓનો પરસ્પર સહકાર પણ સાધવો પડશે.

અગત્યતાની દ્રષ્ટિએ વિચારીએ તો જેમ લોકભોગ્ય સાહિત્ય તૈયાર કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય આપણી સામે ઊભી છે તેમ જૈન સાહિત્યના અભ્યાસકો તૈયાર કરવા માટે એક જૈન વિદ્યાપીઠ જેવી સંસ્થા સ્થાપવાની શક્યતા પણ ભાવનગરને આંગણે છે. આ કાર્ય પાર પાડવા માટે ભાવનગરમાં યોગ્ય સાહિત્ય સામગ્રી અને સ્થાનની પણ સગવડ છે અને જૈન-જૈનેતર વિદ્યાર્થીઓએ પોતાનો બનતો સહકાર આપવાના વચનો પણ અવારનવાર આપ્યા છે. પણ એની સિદ્ધિનો સમય હજુ પાક્યો ન હોય

નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશપ્રસંગે

૭

તેમ આ વાત કોઈ વ્યવસ્થિત રૂપ હજી લઈ શકેલ નથી. કાર્ય પાર પાડવાની દ્રષ્ટિએ આ વાત વિચારવામાં આવે તો જરૂર આ યોજના મૂર્ત સ્વરૂપ પકડી શકે તેમ છે.

જૈન સાહિત્યના સર્જન અને પ્રચાર માટે ઉપરોક્ત દ્રષ્ટિકોણોનો વિચાર સભા પશુ કરી રહેલ છે અને એ દિશામાં બનવું કરના માટે તે તત્પર પણ છે. લોકરુચિ દ્રષ્ટિમાં રાષ્ટ્રીય નાની-નાની પુસ્તિકાઓ પ્રગટ કરવાની એક વિચારણા સભાએ કરી છે અને એક એ પુસ્તિકા આવતા વર્ષે પ્રગટ થવાની શક્યતા પણ દેખાય છે. ચીકાગોખાતેની સર્વધર્મપરિષદમાં જઈ શ્રી વીરચંદ્ર રાધવજી ગાંધીએ અમેરિકા અને ઇંગ્લેન્ડ આદિ દેશમાં જૈન ધર્મ ઉપર અનેક વ્યાખ્યાનો આપી જેન ધર્મનો જે સુંદર પ્રચાર કર્યો હતો તે લોકપ્રિય વ્યાખ્યાનોનો આવૃત્તિ પ્રગટ કરવાનો વિચાર પણ સભાએ કર્યો છે અને વીરચંદ્રભાઈ ગાંધીના કુટુંબના નજીરા શ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીએ આ રીતના પ્રકાશનમાં પોતાથી બનતો સહકાર આપવાની ભાવના વ્યક્ત કરી છે એ અમારે મન આનંદનો વિષય છે.

આ ઉપરાંત આ સભાના માનનીય મંત્રી સ્વ. વલ્લભદાસભાઈ સાહિત્યસેવાના સ્મારકરૂપે એક સુંદર ગ્રંથ પ્રગટ કરવાની વિચારણા પણ સભા કરી રહેલ છે, તેમજ બીજા સાહિત્ય પ્રકાશનની વિચારણાઓ પણ ચાલી રહેલ છે,

આ મનોરથો સિદ્ધ કરવાનું બળ પ્રાપ્ત થાઓ એટલું અત્યારે પ્રાર્થવાનું રહે છે.

સભાના વિકાસમાં તો અનેક શુભેચ્છકોનો સહકાર પડ્યો છે અને સર્વના સહકારથી જ આ સભા શોભી રહેલ છે. એ સૌનો વ્યક્તિગત આભાર માનવાનો અત્રે અવકાશ નથી. એમ છતાં સભાના અભ્યુદય માટે નિરંતર ચિન્તા રાખી રહેલ આગમપ્રભાકર મુનિવર્ચ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનો અમો આ તકે આભાર માન્યા વિના રહી શકતા નથી. દેશ-વિદેશમાં સભાના પ્રકાશનો આદર પામ્યા હોય, અને જૈન સાહિત્યમાં ગૌરવભર્યું સ્થાન લઈ શકે તેવા સંસ્કૃત-ગુજરાતી પ્રકાશનો જે સભા કરી શકી હોય તો તેઓશ્રીની પરમકૃપાનું જ તે ફળ છે. આજ સુધી તેઓશ્રીનો જે પ્રેમ સભા ઉપર વરસી રહ્યો, તેવો જ તેમ નિરંતર વરસતો રહે અને તેઓશ્રીના જ્ઞાન વ્યવસાયના ફળસ્વરૂપે તૈયાર થતું અમૂલ્ય સાહિત્ય પ્રગટ કરવાની તક સભાને મળતી રહે તેમ આ તકે પ્રાર્થાએ છીએ. સાથે સાથે મુનિવર્ચશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના શિષ્યરત્ન સાહિત્યપ્રેમી મુનિ શ્રી જગદ્ગુણવિજયજી મહારાજનો આભાર માન્યા વિના અમો રહી શકતા નથી. દર્શનશાસ્ત્રના મહાન્ ગ્રંથ “નયચક્રસાર”નું અમૂલ્ય પ્રકાશન સભા તરફથી થઈ રહેલ છે તેનો યશ મુખ્યત્વે તેઓશ્રીના ફાળે જાય છે, આગમપ્રભાકર મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ આ કાર્ય માટે તેઓશ્રીને પ્રેરણા કરી. અને આ કાર્ય તેઓશ્રીએ તરત ઉપાડી લીધું અને એ માટે અવિરત શ્રમ લઈને આજે અઠિતીય ભાગ તેઓશ્રી આપી રહ્યા છે.

સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં અમોને સાથ આપી શકે તેવા અનેક વિદ્વાન મુનિવર્ચો હજી સમાજમાં છે. તેનો જો અમોને સાથ મળે તો અમારી સાહિત્ય પ્રકાશનની પ્રવૃત્તિને સારો વેગ મળે તેમ છે. આ તકે એ સર્વે વિદ્વાનોને અમો નમ્રભાવે વિનંતિ કરીએ છીએ કે પોતે પોતાનાથી બનતો સાથ આપી અમોને આભારી કરે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ના ગત વરસમાં ૪૫ ગદ્ય વિભાગના અને ૧૬ પદ્ય વિભાગના મળી ૬૧ ક્ષેત્રો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે, તેમજ બીજા કેટલીક પ્રકીર્ણ વિગતો રજૂ કરવામાં આવેલ છે. આ

૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રસ સામગ્રી પૂરી પાડવામાં પ્રો. જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે, શ્રી હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડીયા, શ્રી આલ-ચંદ હીરાચંદ, શ્રી મણિભાઈ પાદરાકર, શ્રી મોહનલાલ ડી. ચોક્સી, મુનિ શ્રી મહાપ્રભાવિજયજી મહારાજ, મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી ત્રિપુટી, મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી, શ્રી કુલચંદ હરિચંદ દોશી, શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ, શ્રી જમનાદાસ ગો. શાહ, શ્રી કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ, આ. શ્રી વિજયજી પુસ્કરીશ્વરજી મ. શ્રી વસ્ત્રભદ્રાચ નેણુચીભાઈ, શ્રી શિ. તુ. જોસણપુરા, શ્રી વૈવિશ્વમન્યુ, પં. રામવિજયજી ગણિવર્યા, શ્રી પ્રાણજીવનદાસ હ. ગાંધી, શ્રી રતિલાલ દી. દેસાઈ, શ્રી ન. અ. કપારી, શ્રી કાન્તિલાલ જ. દોશી, શ્રી ભવાનભાઈ સંઘવી વગેરેનો સહકાર ભૂલી શકાય તેમ નથી.

માસિકને વધુ સમૃદ્ધ કરવા માટે જે મનોરથો સેવાઈ રહ્યા છે તેમાં અમો ખાસ કાંઈકરી શક્યા નથી, તેવી રસસામગ્રી માટે સમાજના આગેવાન લેખકો અમોને સહકાર આપતા રહ્યા છે અને સહકાર મળતો રહેશે તેવી આશા રાખીએ છીએ.

માસિકને વધુ સમૃદ્ધ બનાવવા માટે થોડા નામાંકિત લેખકોનો વધુ સહકાર મેળવવાની અગત્ય અમોને લાગી છે, અને તે માટે જરૂર જણાય તેવા કેટલાક સિદ્ધહરત લેખકોને યત્ક્રિયિત પુરસ્કાર આપવાનું ધોરણ નવા વરસથી શરૂ કરવાનો અમોએ નિર્ણય કર્યો છે.

માસિકને અંગે આમ તો સભાને મોટી ખોટ સહન કરવી પડે છે, એટલે પુરસ્કાર આપવાનો વધુ ખર્ચ પરવડે તેમ નથી, પરંતુ થોડો વધુ બોલ્લે સ્વીકારીને પણ પુરસ્કારના ધોરણે થોડું રસમય સાહિત્ય પોરસવાની અગત્ય અમોને લાગી છે, અને એ રીતે માસિકની રસ-સામગ્રી વધુ રસિક ખનશે અને તેનો પ્રચાર બધશે તો પુરસ્કારની યોજના શરૂ કરવાનો અમો આનંદ અનુભવીશું.

વરસનો મેળ લાવવા માટે માસિકના ત્રણ અંકોનું પ્રકાશન સ્થગિત કરી સં. ૨૦૧૩ ના કાર્તિકથી માસિક નિયમિત પ્રગટ કરવાની જાહેરાત અમોએ કરી હતી, પરંતુ અનિવાર્ય સંયોગો વચ્ચે તેમાં થોડો વિલંબ થયો છે તે બદલ ક્ષમા યાચીએ છીએ.

સભાની કાર્યવાહીનું આ ટૂંકું સરવૈયું છે, તેમજ તેની મનોકામનાનું તેમાં પ્રતિબિંબ છે. અપ્રમત્તભાવે એ મનોકામના સિદ્ધ કરવાનું બળ શાસનદેવ સૌને આપે એ જ અભ્યર્થના.

હેલ્લા હેલ્લા એજ પ્રાર્થાએ કે:-

“ ઊંડા અંધારેથી પ્રભુ પરમ તેજે તું લઈ જા ”

અભયના રાજ્યમાં

લેખક : પ્રસિધ્ધ વક્તા મુનિમહારાજશ્રી
ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ

.....આજે સર્વત્ર ભય છે. ભય વિનાનો માણસ વિરલ દેખાય છે. માનવજાત જાણે સાગરમાં ડૂબી રહી છે અને હવામાં ફફડાટ પણ ભયનો છે. મુખથી ક્ષણ કહે છે: 'અમારે કોની બીક છે? અમે તો નિર્ભય છીએ.' પણ એ તો વાયા બોલે છે. હજ્ય શું કહે છે? હજ્ય એમ કહી શકે ખરું કે, મને કોઈનોય ભય નથી? વાયા બ્યારે અભયની વાણી ઉચ્ચારતી હોય છે ત્યારે પણ હજ્ય તો ધૂળતું હોય છે અને ભયના ઝોળા જેવું હોય છે!

ભોગીને રોગનો ભય છે. ભોગ પછી રોગ તો નહિ આવે ને? એ ફફડાટમાં ભોગમાં પણ શોક દેખાય છે. ધનવાનને ચોરનો ભય છે, ટેક્સોનો (Taxes) ભય છે, અગ્નિનો ભય છે, સામ્યવાદનો ભય છે. પ્રધાનોને સત્તા ચાલી ન જાય તેનો ભય છે. વિદ્વાનને પરાજયનો ભય છે. યુધ્ધવાન ને કીર્તિવાનને દુર્જનોનો ભય છે. દેહધારીને મૃત્યુનો ભય છે. ગમે ત્યાં જાઓ, ભય જ દેખાય છે. હા, વૈરાગ્ય એ એક એવી વસ્તુ છે જેને કોઈનોય ભય નથી. વૈરાગી તો મૃત્યુ સામે પણ મોરચો માંડી શકે. વિરાગ થોડો પણ હૈયામાં હોય તો માણસ અભયનો આનંદ માણી શકે. માણસ એટલો ડરપોક, કામર, ભીરુ દેખાય છે, એનું કારણ એ કે એને જડ વસ્તુઓમાં આસક્તિ છે. એનું મો સિંહ જેવું છે પણ હૈયું શિયાળ જેવું છે. માણસ હજ્યથી સિંહ જેવો શૂરો કઈ રીતે બની શકે તે વિચારવાનું છે.

કપાટમાં વસ્તુ મૂકેલી હોય પણ ચાવી હાથમાં ન હોય તો વસ્તુ જોઈએ ત્યારે ન મળે. રસોડામાં સુંદર વાનગી બનાવેલી હોય પણ રસોયો તાજું દહિયાવી લાઇ બહાર ચાલ્યો ગયો હોય તો વસ્તુ આપણી હોવા છતાં અવસરે આપણને મળતી નથી. કોઈ પણ વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા એની ચાવી જોઈએ.

અમરત્વ અભયના ઝોરડામાં છે, પણ અભયની ચાવી જે વીતરાગતા છે તે આપણી પાસે નથી. વીતરાગતા વિના અભયના ઠાર કઈ રીતે ખૂલે? આપણે રાગના હાથમાં રમી રહ્યા છીએ. પરાધીન છીએ. સ્વાધીન નથી અને સ્વાધીનતા વિના સુખ સ્વપ્નેય ક્યાં છે? ધારો કે તમે સેધક ડિપોઝિટ વોલ્ટમાં રૂપિયાની થેલીઓ મૂકી છે. રૂપિયાની તમારે એકદમ જરૂર પડી ઘેરથી લેવા નીકળ્યા, પણ રસ્તામાં હુલ્લડ ફાટી નીકળ્યું તો સેધકમાં મૂકેલા તમારા જ રૂપિયા અવસરે તમારે શા કામના? પરાધીનતાના કારણે તમારી વસ્તુ તમારી નથી. તેમ આજે આપણે નિર્ભય થઈને ફરીએ છીએ પણ તે અભય આપણો નથી. ખીજને લીધે અભય છીએ. જેમ પાકિસ્તાન અમેરિકાના બળ પર ફૂટે છે, પણ તે બળ પોતાનું નથી, પારકું છે, પારકા બળ પર ઝડૂમનાર કાયર છે. તેમ ભૈયા ને ચોક્કાચોથી અભય મેળવનાર-નિર્ભય થઈ ફરનાર પણ કાયર છે. અભય અંતરથી બનો. એક કવિ કહે છે:

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રાણુ જવેં દેહ તજકે,
આજ હી યા ભયે હી કલ;
ન મુઝકો દોષ દો કોષ,
કિ થા ડરપોક મરનેકા.

જ્યાં સુધી અંતરમાં ભય છે ત્યાં સુધી માણસથી કાંઈ જ થઈ શકે નહિ. અમરત્વને માર્ગે ઊંડું ભરવું હોય તો અભય થવું જોઈએ. આજકાલ રેડિયો પર પણ આનંદધનજનું પદ આવે છે.

આખ હમ અમર ભયે ન મરેંગે

આ મહાન ગીત રેડિયો પર આવે એટલે એમ ન માનતા કે ઘરઘરમાં અમરત્વનું ગુંજન થઈ ગયું છે ! આ ગીત હૈયામાં ગુંજવું જોઈએ. હૈયામાં એ સારે જ. ગુંજે કે જ્યારે માણસનું મન વીતરંગતા તરફ ઢળે.

સિંહનું દૂધ સુવર્ણના પાત્રમાં જ ટંકે. દીકરામાં લો તો પાત્ર પણ ફૂટે અને દૂધ. પણ જ્ય. લાયકાતવાન પાત્રમાં જ થોડા વસ્તુ ટંકે છે.

આજ તો જાણે યધા મહાન થઈ ગયાં છે. યધા જ પોતાની ભતને પાત્ર માને છે. પચાસ હજારની ખેડમાં બેસીને આવે અને વિરાગતી, લાગતી, સંયમની વાતો ઉઠા મંચ પરથી લલકારે. પોતે મેલા-મોહાઈ ઉઠાવે અને લોકોને શકરીયાના લોટનો ઉપયોગ કરવાની અને એક ટંક ભૂખ્યા રહેવાની ભલામણ કરે, આવા આચારહીન, વિચારહીન માણસોનો શંભુમેળો ભેગો થવાના કારણે જ કોંગ્રેસ જેવી મહાન સંસ્થાની પણ બહુભી થઈ રહી છે. થોડા સાચા માણસો જે કરી શકશે તે ખેડા લાખો ભેગા થઈને પણ નહિ કરી શકે.

કાયા ધડમાં પાણી ભરીએ તો ધડો ફૂટે ને પાણી નકાસું જ્ય. માટે એને પાકો થયા દો. અક્ષિમાં-ભડીમાં તપવા દો. પછી ટકોરા મારીને લો. એવા પાંત્રમાં જે વસ્તુ મૂકશો તે દીપી નીકળશે.

આ પાત્રતાને પિછાનવા દૃષ્ટિ જોઈએ, આંખ જોઈએ. તમે કહેશો કે : 'આંખ તો છે અને તેથી જ તો અમે જોઈ શકીએ છીએ.' સાચી વાત છે. આપણી પાસે આંખ છે, પણ તે ચામડાની છે. સસ જાણુવા માટે તો આત્માની આંખ જોઈએ. ક્વિય નયન જોઈએ. મહાત્મા આનંદધનજી ગાય છે:

ચર્મ નયને કરી માર્ગ જોવતો,
ભૂયો સકલ સંસાર;

જેણે નયને કરી માર્ગ જોઈએ,
નયન તે ક્વિય વિચાર.

આત્માની આંખ વિના ચામડાની આંખથી જીવન-પંથ શોધનાર માનવી આજ ભૂયો છે. માત્ર ચર્મ-નયનથી જ જીવનપંથને શોધનારોના અંતે વિનિષ્ણાત થાય છે. અંતરની આંખ વિનાના માણસની મને એક વાત યાદ આવે છે.

ભાવનગરમાં 'અંતરનાદ' ઉપર મેં વ્યાખ્યાન આપેલું. એ વ્યાખ્યાન સાંભળ્યા પછી એક પરિચિત ભાઈ મળવા આવ્યા. મને કહે: 'મહારાજશ્રી, આપ અંતરનાદને તો માનો છો ને? એ નાદને અનુસરવું એ માનવીનો ધર્મ છે ને?' મેં 'હા' કહી. ત્યારે એ કહે: 'મારે પણ અંતરમાંથી અવાજ આવે છે.' મેં પૂછ્યું: 'અવાજ શું કહે છે?' એ કહે: 'લક્ષ કરવાનું.' મને જરા આશ્ચર્ય થયું. મેં કહ્યું: 'તમે તો પરણ્યા છો ને?' એ કહે: 'હા, એ ખરું પણ બીજી વાર પરણવાનો અવાજ આવે છે. પહેલાની પત્નીમાં કાંઈ જ નથી. નથી રૂપ, નથી જ્ઞાન, નથી ગુણ કે નથી સૌંદર્ય: કાંઈ જ નથી.'

મેં કહ્યું: 'એ તમારા અંતરનો અવાજ નથી પણ શેતાનનો અવાજ છે. તમે બંનેના અવાજને જાણતા નથી એટલે આ ગેટાળો બોલો થયો છે. અંતરનાદ હોત તો એમજ કહેત કે, જે છે એમાં સંતોષ માન અને તારામાં કાંઈ વિચિત્ર તત્ત્વ હોય

અભયના રાજ્યમાં

૧૧

તો એ અભયમાં રેડીને એને જ ગુણુવાન, જ્ઞાનવાન ને સંસ્કારવતી બનાવ ! ”

મારી આ વાતની એમના પર કટલી અસર થઈ તે હું જાણતો નથી પણ એમણે મારી આગળ તો કમ્પ્લેટ ક્યું કે: એ શેતાનનો અવાજ પણ હોઈ શકે.

દિવ્ય દૃષ્ટિનો અભાવ માણુસને કેવો બનાવી મૂકે છે !

.....જીવનમાં સંયમ હોય, આંખમાં અવિકાર હોય, ધ્વનિયો ઉપર કાબૂ હોય અને મનમાં મક્કમતા હોય ત્યારે જ દિવ્યતા પ્રાપ્ત થાય છે, અને આવી દિવ્યતા વાળા માનવીના અંતરનો અવાજ એ જ અંતરનાદ.

શિશ્વમંડળ સાથુ થયો, પણ એ એની પ્રિયા ચિંતામણીને ન ભૂલ્યો. એ પ્રત્યેક વસ્તુમાં ચિંતામણીને જ જોવા લાગ્યો. જળમાં, સ્થળમાં, આકાશમાં અને ફૂલમાં પણ એને એની પ્રિયા જ દેખાવા લાગી. ભગવાનની મૂર્તિમાં પણ એ પોતાની પ્રેયસીને જ જોતો, એથી એ ત્રાસ્યો. એને લાગ્યું, પોતાની દૃષ્ટિમાં પાપ છે, આંખ પરવશ છે. અને એક દિવસ એણે પોતાની આંખો ફેડી નાંખી, સૂરદાસ બન્યો. એને અંતરની આંખો લાંબી.

આંખોમાં દિવ્યતા ન હોય તો એ ન કરાવવાનું પણ કરાવે. જે દૃષ્ટિ માણુસને હેવાન બનાવે એને તે દૃષ્ટિ કેમ કહેવાય ? વિકૃતિ આવે તો પવિત્ર રૂપને પણ એ પાપભાવથી બુઝે, કોઈનું સુખ જોઈ ઈર્ષા કરે, બીજાને આનંદ જોઈ બગ્યા કરે, અને પોતાના પાપના માર્ગે જાય. આંખો તો તારે, ખાડો આવે તો બચાવે. આંખો હોવા છતાં ખાડામાં પડે તો એના કરતાં તો અંધનો લાકડી સારી. આંધળો માણુસ લાકડીના આધારે ખાડામાં પડતો બચે !

તમે દેખતા છો. તમે કોઈની સાથે અથડાઈ પડો તો સામો માણુસ શું કહે ? “જુઓ છો કે નહિ ?” આંધળો હોય અને કોઈની સાથે અથડાય તો એ ક્ષણને પાત્ર નહિ, ઉઘટો દ્યાને પાત્ર, “આપડો દેખતો નથી” એમ કહી એના ઉપર કરુણા આવે.

પણ તમે દેખતા અથડાઓ તો ચુનેગાર ખરા ને ? આંખોવાળો માણુસ વિકારોના ખાડામાં પડે, વિપયો સાથે અથડાઈને આત્માના ચૂરેચૂરા કરી નાંખે તો કહેવું પડે ને કે દૃષ્ટિવાળો હોવા છતાં અંધ છે. આ અંધતા ક્યારે જાય ? જ્યારે એમાં દિવ્યતાના અંજન થાય ત્યારે. પછી આપણે આ જીવનમાં જે વસ્તુ શોધવા નીકળ્યા છીએ તે વસ્તુ મળતા વાર ન લાગે.

આપણા માર્ગદર્શક પણ દિવ્યદૃષ્ટિવાળા હોવા જોઈએ. તમે અર્થ અને કામમાં રચ્યાપચ્યા રહેતા ગુરુઓ પાસે માર્ગદર્શન માગો તો એ શું આપે ? એ જ આપણા માર્ગ ભૂલ્યા છે ત્યારે એ બીજાને શું ચીધે ? આંધળા નેતાને ચૂંટનાર પ્રજા ખાડામાં જ પડે ને ! ગુરુ તાગી જોઈએ, અર્થ અને કામથી અલિપ્ત જોઈએ. નરસિંહ મહેતાએ પણ કહ્યું છે : “કંચન અને કામિની ચોક્કા આડી સ્થામની” એટલે ગુરુ ચૂંટવામાં પણ વિવેક જોઈએ. એવો વિવેક હોય તો સદ્ગુરુને પામી શકોએ અને કુગુરુઓથી બચી શકોએ. આજે જગતમાં કુગુરુઓનો રાફડો ફાટેલો છે. એટલે ગુરુને પિછાનવા પણ વિવેક જોઈએ. રસ્તા ઉપર થઈને આપણે પસાર થતા હોઈએ તો હજારો વસ્તુઓ આપણા જીવનમાં આવે. જોયેલી અંધી વસ્તુઓ મગજમાં ભરી રાખીએ તો આપણું મગજ એક નકામો કચરો ભરવાની વખાર થઈ જાય. અને પરિણામે એમાં અધિકારના ક્ષેત્ર જંતુઓ ભરાઈ જાય. આપણું મગજ વખાર બનાવવા જેટલું સસ્તું તો નથી જ, માટે જોએલી વસ્તુઓમાં ગૃહલુ અને ત્યાગનો વિવેક જોઈએ; ચોચ વસ્તુનો આદર અને અચોચનો ત્યાગ. માણી જેમ છોડવાએને રાપે છે અને નકામા છોડવાએને ઉમેડી નાંખીને અગીચાને નયનમનોહર અને સુંદર બનાવે છે. તેમ આપણા મગજને પણ એક સુંદર અગીચો બનાવવો જોઈએ. પણ સુંદર અગીચો વાતો કયેથી બની જાય ? આપણે પણ માણીની જેમ સારા વિચારોના છોડવાઓ મગજના કચારોમાં રાપીએ અને ખરાબને દૂર કરીએ તો એ બને.

પ્રકૃતિ એ સ્થાનમાં કેવી શાંતિ મળે ! કેવો આનંદ

૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આવે! કેવી સુરભિની છોજો! જીજ્ઞે! પછી એ સ્થળમાં અસાંતિનો અનુભવ થાય ખરો! એ સ્થળમાં તો આપણે ઠંડા, શાંત અને પુલકિત થઇ વિહરવાના, પણ આપણે આપણા સુંદર બગીચાને નકામા વિચારો ભરી અરણ્યમાં ફેરવી નાંખ્યો છે, જ્યાં એકલા જતાં આપણને પોતાને પણ ક્ષોભ થાય છે. જાણે ચારે બાજુ ભયના ભણકારો વાગતા ન હોય! જાણે આમાંથી આવશે કે તેમાંથી આવશે, આજ આપણું મગજ સુંદર બગીચો મટી ભયાનક અરણ્ય બન્યું છે; ત્યાં ફૂલ અને પુલકાયુલ નથી પણ કાંટા અને કાગડા છે; ત્યાં પ્રેમની ખુશ્બો નથી પણ પાપની બદ્ધો છૂટે છે.

માણસમાં દિવ્યતા આવે તો એની દૃષ્ટિમાં ફેર પડી જાય છે. એ સારું અને ખરાબ પારખી શકે છે.

ગામ બહાર સરોવરની પાળે એક નવજીવાન સ્ત્રીનું શબ પડ્યું હતું. એના શરીર પર અનેક અલંકારો હતા. મુખ પર શાંતિ હતી. જાણે પ્રગટ જિજ્ઞાસા ન હોય એમ એ પડી હતી! એ મુસાફર સ્ત્રીનું શબ જોવા આખું ગામ ભેળું થયું. પહેલાં એક ચોરની નજર એના પર પડી. એના મનમાં થયું-હું મોડો પશ્ચો, જે પહેલા આબો હોત તો કેવું સારું થાત! આટલા બધા અલંકારો ભળ્યા હોત તો એ પાંચ વર-

સની પીડા ટળી જાત. તે સમયે કામી વિચારો રજો હતો-શું મત યોગ્ય છે! જીવતી મળી હોત તો જન્મારો સફળ થઇ જાત! દૂર દૂર એક સ્ત્રિયાળ સંતાઇ જોઇ રહ્યું હતું-આ માણસો આ શબને મુકાને ચાલ્યા જાય તો કેવું સારું! કેટલું મોટું શરીર! સાત દિવસ પેટ ભરીને ખાઈ તોયે ન ખૂટે!

ત્યાં થઇને એક યુરુ શિષ્ય ચાલ્યા જતા હતા. અને યુરુએ પોતાના શિષ્યને કહ્યું: “વત્સ! જોશું, જગત કેવું નથર છે! આ યોગ્યના વૈભવથી છલકાતો દેહ પણ અણધાર્યો ટળી પડ્યો! એના હૈયામાં કેટકેટલા કાંડ હશે! પણ તે બધા અપૂર્ણ જ રહ્યા. પ્રાણી માત્રને આ મહાયાત્રા અણધારી આદરવી પડે છે. આ તનનો મર્વ નકામો છે, આ દેહનું અભિમાન મોટું છે. આપણી તાંદુરસ્તી છે ત્યાં સુધી સંયમની સાધના કરી લેવી. કાળ કોષ્ટનાય પર કૃપા કરવાનો નથી.” એમ વિચારી તે સાગને પથે આગળ વધ્યા.

આ ઉપરથી સમજશે કે વસ્તુ એક જ છે પણ ચારેના દૃષ્ટિબિંદુ જુદા છે. ચાર જણમાંથી સંતની આંખમાં દિવ્યતા હોવાને કારણે જ જે શરીર કામીને કામ તરફ પ્રેરતું હતું તે જ શરીર ત્યાગીને વૈરાગ્ય અને ચિંતનનું પ્રેરણાધાર બન્યું હતું.

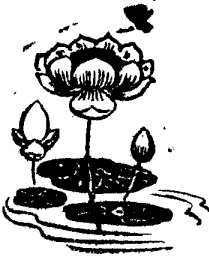
પૈસો એ એવી નાકુલ બુલેટ (ગોળી) છે જે ભલભલાઓની બુદ્ધિને પણ વીંધી નાખે છે. પૈસાનાં પ્રલોભનો સામે અડગ રહેનાર કોઈ વિરલ જ હોય છે.

માણસ નિર્ભળ છે કે નિર્ભળ તે નાણું હોય તો તમે કોઈ જૂલ ઠરનારને પૂછી જુઓ કે તને જૂલ કર્યા પછી આંસુ આવે છે કે આનંદ?

(ખિંડમાં સિંધુ)

—સુનિધી અંદ્રમલસાગરજી

અહિંસાધર્મ : એક મનન

લેખક : પ્રો. જયન્તીલાલ ભાઈશંકર દવે

મહાત્મા ગાંધીજીએ એક વખત ઉચ્ચાર્યું હતું કે અહિંસા ધર્મ એ ખીકણનો ધર્મ નથી. જેમ હરિનો માર્ગ શુશ્નો છે અને તેમાં કાયરોનું કામ નથી તેમ અહિંસા ધર્મ પણ શૂરવીરનો છે, નિર્માલ્ય ખીકણનો નથી. જેનામાં મારવાનું બાહુબળ છે છતાં સાચો પ્રતિકાર કરતો નથી તે જ સાચો વીર છે. એટલે કે અહિંસાનો પૂજક વીરતાનો પૂજક છે. જગતના બે મહાન ધર્મો જેવા કે જૈન અને ખ્રીસ્ત ધર્મોના સ્થાપકો સ્વત્રિષ્ટ કુળમાં જન્મ્યા હતા એ ઇતિહાસ-પ્રસિદ્ધ હકીકત ધણી સૂચક છે. ક્ષમા વીરક્ય મૂષણમ્। અહિંસાપૂજક એક એવો યોદ્ધો છે કે લાખોનો સંહાર કરનાર રણયોદ્ધાથી ધણો અહીયાતો છે. એ કોઈથી ઠરતો નથી તેમ ખીલને ઠરાવતો નથી. તેનું ચુદસેત્ર બહાર નહિં પણ અંદર છે. સર્વ મનુષ્યોના હૃદયમાં અનાદિકાળથી આહતો આવતો દેવામુરસંગ્રામ તે

એકલે હાથે લડે છે. દેવી એટલે શુભ અને આસુરી એટલે અશુભ વાસનાઓ અને વૃત્તિઓનો સંઘર્ષ દરેક મનુષ્યના હૃદયમાં કોઈપણ કાળે થયા વગર રહેતો નથી. અહિંસાધર્મી તે સંગ્રામમાં સત્ય અને અહિંસાના જોરવડે વિજયી થયા વગર રહેતો નથી.

ધર્મનો પ્રાણ અહિંસા છે. કોઈ પણ ધર્મની આસાએને તપાસો તો સ્પષ્ટ રીતે જણાઈ આવશે કે દરેક પયગંબરે, આર્ષદેહાએ હિંસાને નિંદ્ય ગણી છે. જરા વધારે વિચાર કરીએ તો જણાશે કે કોષ કરવો તે હિંસા છે, મિથ્યા બાપણ કરવું તે હિંસા છે, કોઈનું ખૂડું આહવું અથવા કરવું તે હિંસા છે. સત્ય અને અહિંસા એક જ વસ્તુનાં બે પાસાં હોવાથી અસત્યાચરણમાં પરિણમે તે બધું હિંસાત્મક જ કહેવાય. અહિંસામાં મૈત્રી, કરુણા, સુદૃઢતા અને ઉપેક્ષા વૃત્તિઓ ઉપાંગ તરીકે આવી

જ બાય છે. મૈત્રી એટલે વિશ્વમૈત્રી, કરુણા એટલે વિશ્વ-કરુણા. પ્રેમ અને કરુણા એ અહિંસાની બે આંખો છે કે જેનાવડે સનાતન સત્યની ઝાંખી આપણે કરી શકીએ.

અહિંસાનો સૂર્ય જ્યારે પ્રકાશે છે ત્યારે મિથ્યાત્વનાં અંધારા ઓસરી બાય છે. કુવાસનાઓ અને અસંખ્ય વિકારો પલાયન કરી બાય છે. અહિંસા ધર્મની ઉપાસના કરનારને ‘પરમ-અભય’નું વરદાન મળે છે. આ સંસાર એક ઉપનિષત્કારની વાણીમાં મહદ્ભય વજ્રમુચતમ્ જેવું છે. સંસારમાં રહેનારને ચારે તરફથી બાણે વજ્ર એટલે મોટું શસ્ત્ર ઉગામ્યું હોય એવો ભય રક્ષા કરે છે. ગરીબને પૈસાની તંગીનો ભય છે. પૈસાદારને ધન ચોરાઈ જવાનો ભય છે. કોઈને કુટુંબ-પરિવારથી ભય છે તો કોઈને રોગનો ભય છે. કોઈને આખરે શુભાવવાનો ભય છે તો કોઈને વળી ખીલ

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રકારનો ભય સતાવે છે. આ પ્રમાણે ભયનો વંશવિસ્તાર બ્રહ્માંડ જેવડો મોટો છે, પણ સૌથી મોટો ભય મોતનો ભય છે. બધા ભયો મોતના ભય પાસે બહુ જ મામૂલી લાગે છે. ઘણું બધું નાના નાના ભયો પર વિજય મેળવવો સહેલો છે પણ મોત પર એટલે મોતના ભય પર વિજય મેળવવો એટલો સહેલો નથી. જે જન્મે છે તેનું મરણ અવશ્ય થવાનું છે પણ તેની કલ્પનાથી જ માણસને મોટો ભય ઉત્પન્ન થાય છે. કોઈ વસ્તુ કરતાં તેની કલ્પના હમેશાં વધારે ચિત્ત-ક્ષોભ કરનારી હોય છે. કઠોપ-નિષદ્ધમાં બાળક નચિકેતા સાક્ષાત્ અભયની મૂર્તિ છે, કારણ કે તેનામાં સત્ય અને અહિંસા હતાં. અને તેથી જ તે બેધડક ચમરાજની મુલા-

કાતે જઈ શક્યો હતો. યમ અને નચિકેતાનો સંવાદ ઘણો જ બોધક છે. યમ નચિકેતાને જગતની અનેક સર્વશ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ આપવાની લાલચ બતાવે છે પણ ધીર નચિકેતા એ બધી લાલચોને ઠોકર મારે છે. નચિકેતાને તો આત્મ-સંપત્તિ બેઠંત્રીએ છીએ.

સત્યેન લભ્યસ્તપસા હોષ આત્મા । આ આત્મા સત્યના પાલનથી અને તપથી સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. સત્યાચરણ અને તપશ્ચર્યા અહિંસા ધર્મના બે પ્રખ્યાત સ્તંભો છે. એને આશ્રય લેવાથી આત્મસાક્ષાત્કાર જરૂર થાય છે.

માનવ જીવન જન્મથી મરણ સુધી સંગ્રામમય જ છે. માણસની જડપ્રકૃતિ અને આધ્યાત્મિક પ્રકૃતિ આ બે

વચ્ચે સંગ્રામ ચાલ્યા જ કરે છે. જે આપણે આપણા આત્માનો અવાજ બરાબર સાંભળીએ તો આપણી જડ પ્રકૃતિ કે જે આપણને મિથ્યાત્વ તરફ ખેંચી લાય છે તેના પર વિજય મેળવી શકીએ. પ્રસિદ્ધ જૈન દાર્શનિક કુંદકુંદાચાર્ય કહે છે કે-આત્મા પોતે જ શુદ્ધ જ્ઞાનસ્વરૂપ છે, દર્શનસ્વરૂપ છે, માર્ગસ્વરૂપ છે. આ આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરેા એટલે જીવનની સફલતા ને જીવનની સાર્થકતા થઈ ગણાય.

અહિંસા ધર્મ એટલે સનાતન-આત્મધર્મ. અહિંસા ધર્મના કેન્દ્રમાં શુદ્ધ અને વીતરાગ આત્મ-જ્યોતિ છે કે જેનો પ્રકાશ જગતના સર્વ ધર્મોનો પ્રકાશ છે. અહિંસા ધર્મ, જગતના સર્વ ધર્મોનો મુકુટમણિ છે.

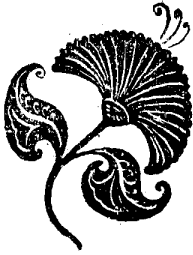

અનુભવવાણી

જગતને સુધારવું ભલે સહેલું ન હોય, પણ પોતાના જીવનને સુધારવું, હૃદયને ભાવભીનું રાખવું તે આત્માને નબળત રાખવાનું કામ તો સહેલું છે ને ! જીવન સુધર્યું, હૃદય સહૃદય થયું તે આત્મા નબળત રહ્યો, તો સમજવું કે જગત સુધર્યું ! જેવી દૃષ્ટિ તેવી સૃષ્ટિ એ અનુભવવાણી છે.

[બિંદુમાં સિંધુ]

—મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી

જીવન-સૌંદર્ય

અનુ૦ વિદુલદાસ મૂ. શાહ
(ગતવર્ષના પૃષ્ઠ ૧૭૫ થી ૧૭૬)

એટલું તો નિર્વિવાદ છે કે સૌંદર્ય પોતાનો વેશ અત્યાર સુધીમા ભજવ્યો છે તે કરતાં અધિકગણે મહાન વેશ ભવિષ્યમાં ભજવશે. આપણને જે મુસ્કેલી નહે છે તે એ છે કે મહાન ભૌતિક લાભો એટલા બધા લગ્યાને એવા છે કે આપણે કુચ્છતરે ગુણો પ્રત્યે દુર્લક્ષ જ રહીએ છીએ, અને આપણું જીવન ક્ષુદ્ર રીતે વહેન કરીએ છીએ. આત્માની તૃપ્તિ તમ કરનારે સૌંદર્ય સમાન એક પણ વસ્તુ દુનિયાની સપાટી પર નથી.

એક વૃદ્ધ મુસાફર પોતાની મુસાફરી વિષે લખતાં એક અનાવ વર્ણવે છે કે તેની મુસાફરી દરમિયાન તે એક વૃદ્ધ સ્ત્રીને મળ્યો હતો, જે સ્ત્રી એક શીશીમાંથી કંઈક પ્રવાહી વસ્તુ જમીન ઉપર છાંટતી હતી. બ્યારે શીશી ખાલી થઈ જતી ત્યારે તે ફરી વખત ભરીને પહેલાંની જેમ વારંવાર ક્યાં કરતો. જે મિત્રને તેણે આ જતાં કહ્યો તેણે તેને કહ્યું કે તેને તે સ્ત્રીનો પરિચય છે અને તે સ્ત્રીને પુખ્તો ઉપર અપ્રતિમ સ્નેહ છે અને “રસ્તે ચાલતાં તું પુખ્તો વેરજે, કેમકે તારે તે જ રસ્તે યદને ફરી વખત પસાર થવાનું નથી.” એ વચનો પ્રમાણે તે વર્તતી હતી. તેણે કહ્યું કે જે જે પ્રદેશમાં તેણે મુસાફરી કરી છે તે તે પ્રદેશોનાં સૌંદર્યમાં પુખ્ત-બીજ વેરવાની તેની ટેવથી અત્યંત વધારો થયો છે. સૌંદર્ય પ્રસારવાના આ સ્ત્રીના અવિચ્છિન્ન પ્રયત્નથી અને તેના સૌંદર્ય પરના સ્નેહથી અનેક રસ્તાઓએ સુંદરતા અને નવીન સ્વરૂપ ધારણ ક્યાં છે. જેમ જેમ આપણે જીવનપથ પર આગળ વધીએ તેમ તેમ જો આપણે સૌંદર્યના સ્નેહને કેળવીએ અને સૌંદર્ય બીજ

સર્વત્ર પાથરીએ તો આ પૃથ્વી અલ્પકાળમાં સ્વર્ગ-સમાન બની જાય.

સૌંદર્ય પારખવાની જે શક્તિ ઘણાખરા લોકોમાં બિલકુલ વિકાસ પામ્યા વગર દબાઈ જાય છે તે શક્તિને ખીજવવાને અને જીવન સૌંદર્યમય બનાવવાને વેદેશન કેવી સરસ તક છે ? કેટલાકને તો તે કુદરતના સૌંદર્ય અને લાવણ્યના નિવાસસ્થાનમાં જવા સમાન છે. તેઓ ખીણમાં, પર્વતોમાં, પુષ્પોમાં, ઝરાઓમાં અને નદીઓમાં જે વિશ્વિતિ અને મોહિતી અનુભવે છે તે દેવોને પણ ચક્રિત કરે તેવી હોય છે. પરંતુ આ સૌંદર્ય અને વિશ્વિતિ દ્રવ્યથી અપ્રાપ્ય છે. જે લોકો તેને જુએ છે અને જોએ તેની કીંમત જાણે છે તેઓને માટે તે વસ્તુઓ છે. કુદરતમાં જે સૌંદર્ય છે તેની ચમત્કારિક શક્તિનું તમને કદિ ભાન થયું છે ? જો ન થયું હોય તો તમે આનંદ પ્રાપ્ત કરવાનો ખરેખરો પ્રસંગ ખોયો છે.

સુંદર ચારિત્ર્ય, લાવણ્યમય રીતભાત, આકર્ષક અને રમ્ય આકૃતિ, દિવ્ય વર્તન, એ સર્વના આપણે જન્મથી અધિકારી છીએ, છતાં પણ આપણામાંના કેટલા બધા બાહ્ય દેખાવમાં કુરૂપ અને વર્તનમાં કઠોર અને કડક હોય છે ? જો આપણે બાહ્ય દેખાવને સૌંદર્યસંપન્ન કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો પહેલાં આપણે અભ્યંતરને સુંદર બનાવવું જોઈએ, કેમકે આપણા પ્રત્યેક વિચાર અને વ્યાપાર આપણી પ્રકૃતિની નાજુક રેખાઓને સુરૂપ અથવા કુરૂપ કરે છે. નાશકારક અને વિષમ માનસિક વૃત્તિઓ સુંદરમાં સુંદર આકૃતિને કુરૂપ

૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ખનાવી મૂકે છે; મન તેની ઇચ્છા મુજબ સુરૂપતા અથવા કુરૂપતા રચી શકે છે. આલ્મસૌંદર્યને માટે ઉદાત્ત અને ઉમદા સ્વભાવ એ ખાસ અગત્યની વસ્તુ છે. તેનાથી ધણા માણસોના ચહેરા બદલાઈ ગયેલા જોઈએ છીએ. ખરાબ ઇર્ષાળુ સ્વભાવથી સૌથી સુંદર ચહેરા પણ વિરૂપ થઈ જાય છે. જે સૌંદર્ય સુંદર ચારિત્ર્ય ઉત્પન્ન કરે છે તેના જેવું અન્ય સૌંદર્ય જ નથી. અસદ્વિચારો સેવવાની ટેવના પરિણામે સ્વાર્થ-પણીની, ઇર્ષાની, ચિંતાની અને માનસિક અસ્થિરતાની જે રેખાઓ પડેલી હોય છે તે કોઈ પણ પ્રકારના કૃત્રિમ સાધનોથી ભૂંસાતી નથી.

આંતર સૌંદર્ય જ અતિ ઉપયોગી છે. જે પ્રત્યેક મનુષ્ય આંતર સૌંદર્ય ખીંચે તો તે આલ્મિક્યંતર સુંદર થશે એ સદેહ વગરની વાત છે. આનાથી તેની આસપાસ જે સૌંદર્ય અને રમ્યતા પથરાય છે તેની સાથે સરખાવતા કેવળ શારીરિક સૌંદર્ય કંઈ હિસાબમાં નથી. આપણે એવા ધણા માણસોના પરિચયમાં આવીએ છીએ કે જેઓના સ્વતંત્ર સૌંદર્યથી આપણે તેઓને આધીન થઈ જઈએ છીએ. આનું કારણ એ જ છે કે તેઓના શરીરદ્વારા પ્રદર્શિત થતા તેઓના સુંદર આત્માના ગુણોએ શરીરને પોતાની જેવું ખનાવી દીધું છે. સૌંદર્યસંપન્ન આત્મા શરીરને સૌંદર્યથી વિભૂષિત કરે છે.

શરીરની અથવા આકૃતિની સુંદરતા કરતાં આત્માની શ્રેષ્ઠ સુંદરતા દરેક માણસને વધારે સરળતાથી પ્રાપ્ત થઈ શકે તેવી છે. હૃદયસૌંદર્ય અને આત્મસૌંદર્યના વિચારોનું મનમાં નિરંતર રમણ થવાથી સાદામાં સાદી આકૃતિ સુંદર અને તે અશક્ય નથી. માયાળુ અને આનંદી વર્તન રાખવાથી અને સર્વત્ર આનંદ ફેલાવવાની ઇચ્છાથી ખરેખર આંતર સૌંદર્ય પ્રાપ્ત થાય છે. અને આ સૌંદર્ય મુખ દ્વારા પ્રકાશમાન થઈને મુખાકૃતિને સુંદર બનાવે છે. ચારિત્ર્યને સૌંદર્યથી અલંકૃત કરવાના તમારા ધ્વજ અને અભિલાષથી તમારું જીવન અવસ્ય સૌંદર્યસંપન્ન થશે અને આલ્મ એ અંતરનો

જ આલિર્ભાવ માત્ર હોવાથી તમારી મુખાકૃતિ અને રીતભાત તમારા વિચારોને જ અનુસરશે અને અંતે મધુર અને ચિતાકર્ષક થશે. જે તમે સૌંદર્યના વિચારોનું, પ્રેમના વિચારોનું તમારા મનમાં નિરંતર આગ્રહપૂર્વક સેવન કરશો તો તમે જ્યાં જ્યાં જશો ત્યાં ત્યાં માધુર્ય અને ઐક્યની એવી સુંદર છાપ પાડી શકશો કે તમારી શારીરિક વિરૂપતા કોઈના ધ્યાનમાં પણ આવશે નહિ. આપણે સુંદર શરીરની, સુંદર મુખાકૃતિની પ્રશંસા કરીએ છીએ; પરંતુ સુંદર આત્માથી તેજસ્વી થયેલી મુખાકૃતિ પર આપણને રનેહભાવ ઉપજે છે, આપણને તેના પર પ્રેમ ઊપજે છે, કેમકે તે પૂર્ણ સ્ત્રી અથવા પુરુષના નમૂનારૂપ છે. આપણામાં આપણા મિત્રને માટે જે રનેહની લાગણી જન્યત થાય છે તેના આલ્મ દેખાવથી નહિ પરંતુ આપણી આદર્શ મિત્રતાથી થાય છે.

પ્રત્યેક માણસે અને તેણા સુંદર, આકર્ષક અને સંપૂર્ણ થવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. ઉચ્ચતમ સૌંદર્ય મેળવવાની ઇચ્છામાં મિથ્યાભિમાનનો લેશ પણ અંશ નથી. માત્ર આલ્મ દેખાવને સુંદર કરવાની ઇતિષી તેની ખરેખરી ઉપયોગિતા ભૂલી જવાય છે; કારણ કે અવ્યવસ્થિત અને વિરૂપ ચિત્ત અનંત સૌંદર્યને જોઈ શકતું નથી. આત્મસૌંદર્યથી જ સઘળી વસ્તુઓ સુંદર અને છે અને આપણે ઉચ્ચગામી અને ઉન્નત થઈએ છીએ. આપણે આલ્મ સૌંદર્યને ચાહીએ છીએ અને તેથી જે પુરુષો અને વસ્તુઓ આપણા માનુષી આદર્શ સુધી પહોંચે છે તેઓની પ્રશંસા કર્યા વગર રહી શકતા નથી, પરંતુ સુંદર ચારિત્ર્યવાન પુરુષ પ્રતિફળ સંનિગોને પણ સૌંદર્યમય બનાવે છે, અધિકારથી વ્યાપ્ત સ્થાનને પ્રકાશિત કરે છે, અને અત્યંત પ્રતિફળ સંનિગોમાં સૌંદર્યનું ભાન કરાવે છે.

જેઓ જીવનની મહત્તા સમજે છે અને જેઓ હંમેશાં જીવન-સૌંદર્ય દર્શાવવા મથે છે તેવા મહાત્માઓ ન હોત તો આ જગતનું શું થાત તે કહી શકાતું નથી. આવા સૌંદર્યના રચનાર કે જે દરેક સ્થળમાં

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

૧૭

તેમજ દરેક સ્થિતિમાં સૌંદર્ય જ અતાવે છે, તેના વગર આપણાં જીવન કેવળ શુષ્ક અને સામાન્ય થઈ પડત.

સૌંદર્યની પરીક્ષા કરવાની શક્તિથી માણસને જે આનંદ, સંતોષ અને કલ્યાણ પ્રાપ્ત થાય છે તે કરતાં વધારે મનનાં બીજાં કોઈ પણ ગુણથી પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ નથી. આત્માવસ્થામાં જ સૌંદર્ય પારખવાની શક્તિનો વિકાસ થવાથી ધન્ય માણસો દુષ્ટ કર્મ કરતાં અને પાપી જીવન વહન કરવામાં પ્રવૃત્ત થતાં અટકે છે. ખરેખરા સૌંદર્ય પરના સ્નેહને લઈને જે વસ્તુઓ આળકોને પથુ સમાન અને કર્કશ બનાવે છે તે વસ્તુઓના પાંખમાં સપડાતા અને અનેક લાલચોને વશ થતાં અચી બચ છે, પરંતુ મુરઠેલીએ છે કે, માથાપો પોતાના આળકોમાં પ્રથમથી જ સૌંદર્યની પ્રીતિનો અને તેને પારખવાની શક્તિનો વિકાસ કરવા માટે જોઈએ તેટલો શ્રમ લેતા નથી. તેઓ ભાગ્યે જ સમજે છે કે ગૃહની આસપાસની પ્રત્યેક વસ્તુ અને ફિવાસ પરનાં ચિત્રો આળકના ચારિત્ર્ય પર સચેટ સંસ્કાર પાડે છે. પોતાનાં આળકોને કારી-ગરીના સુંદર નમૂનાઓ અતાવવાની અથવા મધુર સંગીત સંભળાવવાની એક પણ તક તેઓએ જવા દેવી જોઈએ નહિ. માથાપોએ પોતાના આળકોને કોઈ કૃત્રિમ કાવ્ય અથવા પ્રોત્સાહક ફક્કરાઓ વાંચી સંભળાવવાની અથવા તો તેઓની પાસે વંચાવવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. આનાથી તેઓનાં મન સૌંદર્યના વિચારોથી ભરાશે અને જે દિવ્ય પ્રેમબોયોતિ આપણી આસપાસ ફરી વળેલી હોય છે તેના પ્રવાહભણી તેઓના આત્માનું વલણ થશે. આપણી આત્માવસ્થામાં જે સંસ્કારો પડે છે તેનાથી જ આપણું ચારિત્ર્ય અને આપણાં આખા જીવનનું સુખ ધણ છે.

જગત સુંદર વસ્તુઓથી ભરેલું છે, પરંતુ માનવ-જાતિનો મોટો ભાગ તે સંધળી વસ્તુમાં જોવાને અને તેની પરીક્ષા કરવાને કેળવાયેલ નથી. આપણી આસપાસ રહેલું સંધળું સૌંદર્ય આપણે જોઈ શકતા નથી, કેમકે તે જોવાને આપણે આપણી દૃષ્ટિને કેળવેલી નથી અને સૌંદર્યને પારખવાની આપણી શક્તિનો વિકાસ થયેલો નથી. દ્રવ્યપ્રાપ્તિની સ્વાર્થી ઘેલછામાં આપણે જોઈતું ગુમાવીએ છીએ તેનો વિચાર કરો. રસ્કને જે ચમત્કાર સર્વાસ્તમાં જોયો તે જોવાને તમે પણ શક્તિમાન થાઓ એમ શું તમે ઇચ્છતા નથી? તમારા સ્વભાવને કંઠાર અને કર્કશ થવા દેવાને અહ્યે, સૌંદર્ય પારખવાની તમારી શક્તિઓને ગુમ રહેવા દેવાને અહ્યે, હલકી વસ્તુઓ મેળવવા જતાં તમારી ઉચ્ચતર વૃત્તિઓને નષ્ટ થવા દેવાને અહ્યે, અને અધિક દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાને દુનિયામાં માર્ગ કરવાની તમારી અધમ વૃત્તિને ખીલવવાને અહ્યે તમે તમારા જીવનને અધિક સૌંદર્યથી ભર્યું હોય તો સારું એમ શું તમે નથી ઇચ્છતા?

સૌંદર્યને જોવાની અને જીવનને સૌંદર્યથી વિશુષિત કરવાની કળામાં જોણે શિક્ષણ લીધું છે તે જ ખરો ભાગ્યશાળી અને સુખી ગણાય છે. તેનો તે અધિકાર એવા પ્રકારનો છે કે તેનાથી તેને રહિત કરવા કોઈ પણ માણસ સમર્થ નથી; તો પણ જે માણસો આત્માના, નેત્રના અને હૃદયના ઉચ્ચતર ગુણોને ખીલવવાનું કામ વહેંચું શરૂ કરવાનો પરિશ્રમ લે છે તે સર્વને તે અધિકાર સુલભ છે, તો તે અધિકારની પ્રાપ્તિ માટે કરવા જોઈતા પરિશ્રમનો આરંભ કરો અને તમારા જીવનને આહાંતરે સૌંદર્યથી ભરો.

આ ખૂ તી ર્થ

મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી (ત્રિપુટી)

નાગેન્દ્રચંદ્રપ્રમુલેઃ પ્રણિતપ્રતિષ્ઠા-
શ્રીનામિસંભવજિનાધિપતિર્યદીયમ્ ।

સૌવર્ણમૌલિરિવ મૌલિમલંકરોતિ,
શ્રીમન્તમર્વદગિરિં પ્રયતઃ સ્તવીમિ ॥૧૦॥

(આ. સોમસુંદરસરિજીનો અર્પદક્ષપ, સં. ૧૪૮૦)

આખૂ પહાડ ઉપર દેલવાડા, અચળગઢ અને
ઓરિયા એમ ત્રણ સ્થળોમાં જૈન દેરાસર છે.
દેલવાડાનાં મંદિર ભવ્ય છે, વિશાળ છે, જે
તીર્થસ્થાન મનાય છે. અહીં ૫ દેરાસર છે, જેમાં
વિમલવસહિ અને લૂણિગવસહિ મુખ્ય છે.

૧-વિમલવસહિ

પાટણના શેઠ નીના પોરવાડના મંત્રી-
વંશમાં થયેલ ગુજરાતના મહામાત્ય વીરને
૩ પુત્રો હતા. ૧-નેહ, ૨-વિમલ અને ૩-
આહિલ.

વિમલ બહુ બાહોશ હતો, અમોઘ બાણ-
વળી હતો, તે પ્રથમ ગુજરાતનો વડો સેના-
પતિ બન્યો અને ધીરે ધીરે આગળ વધી
ચંદ્રાવતીનો દંડનાયક પણ બન્યો. તે જિંદગી-
ના અંતિમ દિવસોમાં શાંતિ માટે ચંદ્રાવતી-
માં રહેવા લાગ્યો. અહીં તેણે આઠ ધર્મધોષ-
સૂરિને ચોમાસું કરાવ્યું. તેઓનું વ્યાખ્યાન
સાંભળી પોતાને યુદ્ધમાં લાગેલા પાપોનું
પ્રાયશ્ચિત્ત આપવા વિનંતિ કરી. આચાર્યશ્રીએ
જણાવ્યું કે-મંત્રી ! તું આખૂ તીર્થનો ઉદ્ધાર
કર. તું શક્તિવાળો છે. એ કરવાથી તારાં

પાપોની શુદ્ધિ થશે. આ તરફ મંત્રીએ
અંબિકાદેવીનું આરાધન કરી “એક તો મને
પુત્ર થાય અને બીજું હું આખૂ તીર્થનો ઉદ્ધાર
કરું.” એમ બે વરદાન માગ્યાં. દેવીએ બેમાંથી
કોઈ પણ એક વરદાન માગવાને કહ્યું. મંત્રીએ
પોતાની પત્ની શ્રીદેવીની સલાહથી તીર્થોદ્ધાર-
નું વરદાન માગ્યું અને અંબિકાદેવીએ કહ્યું:
તથાસ્તુ.

મંત્રી વિમળશાહે રાજા ભીમદેવ, રાજા
ધંધૂક અને મોટાભાઈ નેહની આજ્ઞા લઈ આખૂ
ઉપર જિનાલય બનાવવાનું નક્કી કર્યું. પણ
ત્યાં બ્રાહ્મણોનો વસવાટ હતો, બ્રાહ્મણોની
જમીન હતી, તેઓ જૈન દેરાસર બને તેના
વિરોધમાં હતા, એટલે જમીન આપવાને
તૈયાર જ ન હતા. મંત્રી ધારે તો રાજસત્તાથી
મફતમાં જમીન લઈ શકે તેમ હતું, પરંતુ તે
“ધર્મકાર્યમાં રાજસત્તાના દબાવ કે પ્રભાવનો
ઉપયોગ કરવા ” તૈયાર જ ન હતો. તે
બ્રાહ્મણોને ખુશ રાખી ધર્મકામ કરવાનું માનતો
હતો. એક દિવસે મંત્રીને સ્વપ્ન આવ્યું કે
અમુક સ્થાને ચંપાના ઝાડ નીચે ખોદજે, તે
મુજબ ખોદવાથી તેને ત્યાંથી ભગવાન ઋષભ-
દેવની પ્રતિમા મળી આવી. સાચોસાચ એક
લોકવાયકા હતી કે-આખૂ પર પ્રાચીનકાળમાં
નંદિવર્ધન તીર્થ હતું તે પણ સાચી પડી.

બ્રાહ્મણોએ મંત્રીને જણાવ્યું કે-તમે
જમીન ઉપર અશરણી પાથરો, જેટલી જમીન-

આખૂ તીર્થ

૧૯

માં પાથરશે તે જમીન તમારી અને અશરદ્દી અમારી. અહીં આ રીતે જમીન મળશે. મંત્રી વિમલશાહે પણ વિચાર્યું કે અશરદ્દી તો ગોળ હોય છે અને સાથેસાથે પાથરતાં વચમાં ખાલી જગા રહે છે. દેરાસરના કામમાં એટલી ઓછી રકમ આપવી તે પણ ન્યાય નથી. તેણે તુરત જ નવી એ.ખંડી અશરદ્દી ઢળાવી, તે પાથરી તેના બહલામાં જમીન લીધી. તે જમીનની કિંમત એક અશરદ્દીના ૨૫) રૂપિયા એ હિસાબે ૪,૫૩,૬૦,૦૦૦ રૂપિયા થાય. બ્રાહ્મણો એ રકમ લઈ રાજી થયા અને બીજા શહેરમાં જઈ વસ્યા.

મંત્રી વિમલશાહે તે જમીનમાં ૧૪૦ ફૂટ લાંબું, ૯૦ ફૂટ પહોળું, ૫૪ ફેરીઓવાળું ભવ્ય જિનાલય બનાવ્યું. આખૂમાં દર છ મહિને શ્રુતિકંપ થાય છે એટલે દેરાસરનું શિખર નાનું બનાવ્યું.

આ દેરાસરમાં રંગમંડપ અને ફેરીઓની છતમાં આરસના મોટા મોટા ગુંબજો ગોઠવ્યા છે, ઝુમર ઉતાર્યા છે, છતોનાં મનુષ્ય સ્ત્રી પશુ પક્ષિ દેવ-દેવી સરસ્વતી હંસવાહિની લક્ષ્મી અભિષેકવાદી લક્ષ્મી ગજવાહિની પ-કલ્યાણકે. ૧૪-સ્વપ્નાં દિક્કુમારીમહેત્સવ અભિષેક દીક્ષાનો વરઘોડો લોચ કાયેત્સર્ગી સમોસરણુ ૩-ગઢ સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રવિકા અયોધ્યા તક્ષશિલા ભરતબાહુમલીનાં ૬ યુધ્ધો દીક્ષા ભગવાન નેમિતાથની જ્ઞાન ભગવાન શાંતિનાથનો મેઘરથનો ભવ નેમિતાથનો વિવાહ જીવનઘટના આર્દ્રકુમારનો ગજઉપદેશ ગુરુજી ગુરુમંજિત ગુરુવંદન ગુરુઉપદેશ ઠવાણી વ્યાખ્યાનસભા અવનતમુદ્રા વાસક્ષેપદાન નમસ્કારમુદ્રા ચૈત્ય વંદનમુદ્રા કાયેત્સર્ગમુદ્રા પંચાંગપ્રણિપાત અષ્ટાંગપ્રણિપાત પૂજા માટે ગમન ફૂલમાલા કૃષ્ણવાસુદેવની જીવનઘટનાઓ કાઢીયનાગદમન નાગનાગિણી ચાણુરમણયુદ્ધ નૃસિંહઅવતાર

શેષનાગશય્યાશયન વગેરે અનેક ઘટનાઓ આરસમાં કોતરી ગોઠરી છે. આરસને એવી રીતે કંડાર્યા છે કે જોનારને તે કોતરેલા કાગળ જ લાગે. તેનું નકસીકામ એવું બીજીવટવાળું છે કે સારામાં સારો ચિત્રકાર પણ તેની નકલ ન જ કરી શકે. આકૃતિઓ પણ હૂબહૂ ઉતારી છે. અજોડ ભારતીય ચિત્રશાલા ઊભી કરી છે. આ દેરાસરને તૈયાર કરવામાં ૧૮,૫૩,૦૦,૦૦૦ રૂપિયાનો ખર્ચ થયો છે.

આ દેરાસરના કામમાં ત્યાંનો ક્ષેત્રદેવ વાલીનાહ અડચણ કરતો હતો. મંત્રીશ્વરે તેને નિવેદ અને સાત્ત્વિક બળથી અતુક્રૂણ કર્યો હતો.

વિમલશાહે ભૃગુ ઋષભદેવની પિત્તલની નવી ભવ્ય પ્રતિમા બનાવી હતી અને ત્યાં પહાડ પર મળી આવેલ ભૃગુ ઋષભદેવની પ્રાચીન પ્રતિમાને ૨૦મી ફેરીમાં બેસાડી હતી.

મંત્રી વિમલશાહે પ્રતિષ્ઠા પર નાગેન્દ્ર, ચંદ્ર, નિર્વૃત્તિ અને વિદ્યાધર એ પ્રધાન ગચ્છો તથા પેટા ગચ્છના આચાર્યોને પધરાવ્યા, ચારે સંઘને આમંત્રણ આપ્યું, મહારાજા રાજા રાણક માંડલિક જૈન અજૈન સૌને નોતર્યા. તે વિદ્યાધર ગચ્છનો શ્રાવક હતો અને આંધ્રમધોધસૂરિના ઉપદેશથી આ તીર્થોદ્ધાર કરાવ્યો હતો. એ રીતે તે એ આચાર્યનો ભક્ત હતો.

મંત્રી વિમલશાહે સં. ૧૦૮૮ માં આ દેરાસરમાં ચાર ગચ્છના આચાર્યોના કરકમલથી ભૃગુ ઋષભદેવ વગેરેની પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.*

* चहुं आयरोहिं पइट्टिय, बहु भार भरंत ॥
(સં. ૧૨૮૬નો આખૂશ્લાસ)

સં. ૧૪૦૫નો આ. રાજશેખરનો પ્રમધકોપ, સં. ૧૪૬૬ની આ. મુનિસુંદરસૂરિની ગુર્વાવલી શ્લોક પર, સ ૧૪૮૦નો આ. સોમસુંદરસૂરિનો અખૂદ્ધર્ય, સં.

૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આ પ્રતિષ્ઠાનો દિવસ એવા આનંદમાં પસાર થયો કે સૌને તેનો સ્વાદ રહી ગયો. સૌ કોઈ પોતાને માટે વિમલ શ્રી સુપ્રમાતમ

૧૬૨૨નો પં. કુલસાગરગણીનો ઉપદેશસાર વગેરે ઐતિહાસિક ગ્રંથોમાં સં. ૧૦૮૮માં ચાર આચાર્યોના હાથે પ્રતિષ્ઠા થયાના ઉલ્લેખો છે. પં. જિનહર્ષ સં. ૧૪૯૭ના વસ્તુપાલચરિત્ર પ્ર૦ ૮માં ચંદ્રગચ્છના આ. રત્નસિંહના હાથે પ્રતિષ્ઠા અતાવે છે.

પ્રાચીનકાલમાં મોટી જિનપ્રતિષ્ઠાઓ કે તીર્થ-પ્રતિષ્ઠાઓ ચારે કુલના આચાર્યોના કરકમલથી કરાવાતી હતી, જે તટ્ટાલીન સંઘવાદ અને જૈન એકતાનું પ્રતિક છે.

+ વિમલશાહે પોતાની પત્ની શ્રીદેવીના નામથી શ્રીપુર 'સીરાત્રા' વસાવ્યું છે.

x પૂ. શાંતભૂતિ સુ. મ. શ્રી જયન્તવિજયજીએ આપ્તૂના પ્રદેશમાં વિચરી અતિપરિશ્રમથી આપ્તૂતીર્થનો ઇતિહાસ પાંચ ભાગમાં તૈયાર કર્યો છે. તેમજ “વિમલ-વસહિના પ્રતિષ્ઠાપદ કોણુ ?” લેખ લખી એ અંગે પણ સુંદર પ્રકાશ પાડ્યો છે, તેનો સાર આ પ્રમાણે છે-

ખરતરગચ્છની પદાવલીઓ સંવિગ્નવિહારક આ. વર્ધમાનસૂરિના ઉપદેશથી અને કરકમલથી વિમલ-વસહિની પ્રતિષ્ઠા અતાવે છે, તે ઇતિહાસથી સિદ્ધ થતી નથી, તેમાં નીચે મુજબ કારણો છે-

(૧) એ પદાવલીઓ વિક્રમની પંદરમી શતાબ્દી પછીની છે. ગચ્છની મમતાથી ઉપયુક્ત લખાણ લખાયું હોય એ અનવાજોગ છે. અંચળગચ્છની મોટી ગુજરાતી પદાવલી પૂ. ૧૭૦માં લખ્યું છે કે-અંચલગચ્છના પેટા ગચ્છ શંખેશ્વર ગચ્છની વલભીશાખાના આ. સોમપ્રભ-સૂરિએ સં. ૧૦૮૮માં વિમલવસહિની પ્રતિષ્ઠા કરી છે. વગેરે વગેરે

(૨) ખરતરગચ્છના પં. રામલાલજી ગણી મહાજન-વંશમુક્તાવલીમાં લખે છે કે-ગીકાતિરના કુલચરુ-મહાત્માઓ અને વહીવંચાઓએ શ્રીમાન આ. જિન-ચંદ્રસૂરિજીનું સ્વાગત કર્યું નહીં. આથી મંત્રી કર્મ-ચંદ્રજી બહાવતે તેઓના ચોપડા અને વંશાવલીઓનો

એવી ભાવના લઇને વિદાય થયા+ ત્યારથી આ સ્થાન દેલવાડા તરીકે બહાર થયું.x

વિનાશ કરાવ્યો. પછી નવી પદાવલીઓ તથા નવા વહીવંચાના ચોપડાઓ તૈયાર કરાવ્યા.

આ ઘટના જો સાચી હોય તો ખરતરગચ્છની પદાવલીઓ પ્રાચીન પ્રમાણેના આધારે નહીં કિન્તુ સમકાલીન ગુરુપરંપરાની મૌખિક વાતો અને ફંતકયાઓ-ને આધારે લખેલી મનાય.

(૩) એ પદાવલીઓમાં વિમલવસહિની મૂલનાયકની પ્રતિમા શાની બની છે એ અંગે મતભેદ છે તેમજ મંત્રી વિમલને નવો જૈન બનાવવામાં આવ્યો હોય એવી રીતે ચીતર્યો છે.

(૪) ખરતરગચ્છ સિવાયના કોઈ પ્રખ્યાત, ઐતિ-હાસિક ગ્રંથો કે પદાવલીઓમાં આજીર્ણ વર્ધમાનસૂરિના હાથે પ્રતિષ્ઠા થયાનો ઉલ્લેખ નથી.

(૫) આ. ઉદ્યોતનસૂરિએ સં. ૯૯૪માં ૮ આચાર્યો બનાવ્યા. વિમલશાહે સં. ૧૦૮૮માં પ્રતિષ્ઠા કરાવી. આ બંનેની વચ્ચે ૯૪ વર્ષનો ગાળો છે.

(૬) ખરતરગચ્છના મહાન ઐતિહાસિક આજીર્ણ જિનપ્રભસૂરિએ પણ વિવિધ તીર્થકલ્પના અખૂંદકલ્પમાં આ. વર્ધમાનસૂરિએ મંત્રી વિમલશાહને ઉપદેશ્યો કે વિમલવસહિની પ્રતિષ્ઠા કરાવી એવું કંઈ લખ્યું નથી.

પુરાતત્ત્વપ્રેમી શ્રી અગરચંદ નહાણના ઐતિહાસિક જૈનકાવ્યચંદ્ર પૂ. ૪૫ની ખરતરગચ્છ પદાવલી ગા. ૧૪, ૧૫, ૧૬માં આ. વર્ધમાનસૂરિના પદધર આ. જિનેશ્વરસૂરિને વિ. સં. ૧૦૨૪માં ગુજરાતના રાજા દુર્લાભરાજની સભામાં ખરતર બિરુદ અતાવ્યું છે. ત્યારબાદ આચાર્યશ્રી શું ૬૪ વર્ષ વિદ્યમાન રહ્યા છે ? (જૈન સં. ૫૦ કં. ૪૪)

આ પ્રમાણેથી સ્પષ્ટ છે કે-વિમલવસહિની પ્રતિષ્ઠા આજીર્ણ વર્ધમાનસૂરિએ કરી નથી. બીજા સખાળ પુરાવા-ઓથી નક્કી છે કે-૪ ગચ્છના આચાર્યોએ તે પ્રતિષ્ઠા કરી છે. ત્યારે રાજગચ્છના આચાર્યો ચંદ્રગચ્છના આચાર્ય તરીકે ઉપસ્થિત હતા.

આખૂ તીર્થ

૨૧

આત્મશાંતિના ખોલ અને ભારતીય કલાના ઉપાસક માટે આ દેરાસર આજે પણ તીર્થધામ છે. જેનો આ સ્થાનને ખૂબ ગૌરવવાળું માને છે તેમ કલાધરો પણ આ સ્થાનની પ્રશંસા કરતા ધરાતા નથી.

વિમલવસંહિના જીર્ણોદ્ધાર અનેક થયા છે.

મહામાત્ય વીરના વંશજ દશરથે સં. ૧૨૦૧ માં તેની ૧૦મી દેરીનો ઉદ્ધાર કરાવ્યો, તેમાં ૭૦ નેમિનાથની પ્રતિમા ગેસાડી તથા એક મોટા અરસના પથ્થરમાં પોતાના પૂર્વજો શેઠ નીનાથી પોતાની સુધીના ૮ પુરુષોની મૂર્તિ કેતરાવી છે.

એ જ વંશના ગુજરાતના મહામાત્ય પૃથ્વીપાલે સં. ૧૨૦૪ થી ૧૨૦૬ માં રાજ-ગચ્છના આ. ચંદ્રસૂરિના ઉપદેશથી વિમલ-વસંહિની ઘણી દેરીઓનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો, નવી હસ્તિશાળા બનાવી, તથા તેમાં વિમલમંત્રી ઘોડા ઉપર અને શેઠ નીનાથી પોતે સુધીના ૭ પુરુષોને પાછતા ૭ હાથીઓ ઉપર બેસાડ્યા છે.

તેના નાના પુત્ર મહામાત્ય ધનપાલે સં. ૧૨૪૫માં વિમલવસંહિનો પૂરો જીર્ણોદ્ધાર કરાવી દરેક દેરાઓમાં નવી જિનપ્રતિમાઓ ભરાવી બિરજમાન કરી છે. તેણે પોતાના કુટુંબની ૨૪ તીર્થંકરોની પ્રતિમા ભરાવી છે. બીજા જેનોએ બીજી બીજી પ્રતિમાઓ ભરાવી છે. દરેકની પ્રતિષ્ઠા કાશહદ ગચ્છના આ. સિંહ-સૂરિ તથા જુદા જુદા ગચ્છના જુદા જુદા આચાર્યોએ કરી છે. મહામાત્ય ધનપાલે સં. ૧૨૩૦માં હસ્તિશાલામાં ૩ હાથીઓ ઉપર પોતે બે ભાઈ તથા પોતાના પુત્ર નરપાલની મૂર્તિઓ બેસાડી છે.

અદ્ધાવદીન બીલજી બલોર જીતીને આખૂ

આવ્યો હતો. તેણે ત્યારે સં. ૧૩૬૮ માં વિમલ વસંહિ તથા લણગવસંહિનાં દેરાસર તોડ્યાં, પ્રતિમાઓને ભાંગી અને ઘણાં નકશીકામનો વિનાશ કર્યો છે.

આથી ધર્મધોષ ગચ્છના આ. જ્ઞાનચંદ્ર-સૂરિના ઉપદેશથી મંડોવરના શેઠ ગોસલના પુત્ર વીજડ વગેરે છ ભાઈઓ અને મહણસિંહના પુત્ર લાલિંગ વગેરે ૩-ભાઈઓ એમ ૯ ભાઈઓ-એ સં. ૧૩૭૮માં વિમલવસંહિનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો. તેઓએ ત્યારે ગભારો અને ગૂઢમંડપ સાદા જ બનાવ્યા હતા. પ્રતિષ્ઠા કરાવી અને શેઠ ગોસલ તેની પત્ની ગુણદેવી, શા મહણસિંહ તથા તેની પત્ની મીણલદેવીની મૂર્તિઓ બનાવી સ્થાપી છે.

વિમલવસંહિ તથા લણગવસંહિનો છેલ્લો જીર્ણોદ્ધાર અમદાવાદની શેઠ આણંદજી કટ્યાણ-જીની પેઢીએ શરૂ કરેલ છે. લગભગ ૨૨ લાખ રૂપિયાનો ખર્ચ છે અને હજી કાર્ય ચાલુ છે.

વિમલવસંહિમાં આજે અનેક જિનપ્રતિમા-ઓ છે. આ. જ્ઞાનચંદ્રના પદ્મધર આ. મુનિ-શંખરની સં. ૧૩૬૬માં પ્રતિષ્ઠાપિત મૂર્તિ તથા મહોપાધ્યાય શ્રી લલિતસાગર પ્રતિષ્ઠાપિત સં. ૧૬૬૧ની જગદ્ગુરુ આ. શ્રીવિજયહીરસૂરિ-ની મૂર્તિ વગેરે ગુરુપ્રતિમાઓ છે. જગદ્ગુરુજી-ની પ્રતિમાના પરિકરમાં બે બાજુ બે મુનિઓ અને તેઓની નીચે બે શ્રાવકો બેઠા છે. મંત્રો વિમલશાહના વંશના શા અમયસિંહના પુત્ર-પોત્રોએ સં. ૧૩૬૪ માં પ્રતિષ્ઠાપેત્ર અંખિકા દેવીની પ્રતિમા છે. અહીં લક્ષ્મીદેવીની પ્રતિમા છે, હસ્તિશાલામાં ગબડૂઠ શ્રાવકોની મૂર્તિ અને છતમાં વિવિધ કૌરણીવાળું સ્થાપત્ય છે.

(ચાલુ)

શ્રી આત્મારામજી (શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજકૃત

સત્તરભેદી પૂજા

વિવેચક : પંન્યાસશ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ધ

સકલ જિણુંદ મુણીંદની, પૂજા સત્તર પ્રકાર;
 શ્રાવક શુદ્ધ ભાવે કરે, પામે ભવનો પાર...૧

જ્ઞાતા અંગે દ્રૌપદી, પૂજે શ્રી જિનરાજ;
 રાયપસેણી ઉપાંગમે, હિતસુખ શિવફલ તાજ...૨

નવણ વિલેપન વસ્ત્રયુગ્મ, વાસ ફૂલ વરમાલ;
 વરણ ચુન્ન ધ્વજ શોભતી, રત્નાભરણ રસાલ...૩

સુમનસ શુદ્ધ અતિ શોભતું, પુષ્પ ધરા મંગલિક;
 ધૂપ ગીત નૃત્ય નાદશું, કરત મીટ સખ ભીક...૪

અર્થ :—સર્વ મુનિમાં ઇન્દ્ર સમાન એવા તીર્થંકરદેવ પ્રભુની સત્તરપ્રકારી પૂજા શ્રાવકો શુદ્ધ ભાવે કર છે, જેથી ભવનો પાર પામી શકે છે. શ્રી તીર્થંકર પ્રભુની ત્રિપદી પામ્યા પછી ગૌતમાદિ ગણુધરે દ્વાદશાંગી રચી. તેમાં પંચમ ગણુધર શ્રી સુધર્માસ્વામીએ દ્વાદશાંગી રચતાં છઠ્ઠા જ્ઞાતાસત્ર નામના અંગમાં (આગમમાં) દ્રૌપદીએ શ્રી જિનપૂજા કરી છે તેનું વર્ણન કર્યું છે. વળી રાયપસેણી નામના ઉપાંગ સત્રમાં સ્થર્ધાભ નામના દેવે જિનપૂજા કરી છે, તેનું વર્ણન આવે છે. એ જિનપૂજાથી આત્માનું સાચું હિત-સાચું સુખ અને શ્રેષ્ઠ એવું મોક્ષફળ પ્રાપ્ત થાય છે. એવા પૂજના લાભ બતાવ્યા છે. હવે પૂજના સત્તર ભેદ બતાવે છે, તે આ પ્રમાણે—

૧. ન્હવણ પૂજા. ૨. વિલેપન પૂજા. ૩. વસ્ત્રયુગ્મ એટલે બે વસ્ત્રોની પૂજા. ૪. ગંધપૂજા. ૫. પુષ્પારોહણ પૂજા. ૬. પુષ્પમાલા પૂજા. ૭. આંગી રચના. ૮. ચૂર્ણ પૂજા. ૯. ધ્વજ પૂજા. ૧૦. શ્રી આભરણ પૂજા. ૧૧. પુષ્પશુલ. ૧૨. ફૂલના વરસાદની પૂજા. ૧૩. અષ્ટમંગલ પૂજા. ૧૪. ધૂપ પૂજા. ૧૫. ગીત પૂજા. ૧૬. નાટક પૂજા. ૧૭. વાજિત્ર પૂજા.

એવી રીતે સત્તરપ્રકારી પૂજાનું વર્ણન ગણુધરરચિત અંગ સત્રમાં ત્યાર પછીના રાયપસેણી આદિ ઉપાંગસત્રમાં અહીં શ્રુતધરોએ વર્ણન કર્યું છે. એવી પૂજા દ્રવ્યભાવથી કરેતાં-સાત પ્રકારના ભય, સાત પ્રકારની ઇતિઓ વિગેરે મટી જાય છે, ઉપદ્રવ નાશ થાય છે, ભયના નામો આ પ્રમાણે છે—૧. ઇહલોક ભય.

સત્તરભેદી પૂજા

૨૩

૨. પરલોક ભય. ૩. આદાન ભય. ૪. અકસ્માત ભય. ૫. અપકીર્તિ ભય. ૬. આઘવિકા ભય. ૭. મરણ ભય. વિગેરે. હવે પછી અંકેક પૂજનું વર્ણન-દુહા-ઢાળ-અર્થપૂર્વક કહેવાયે.

પ્રથમ નહવણ પૂજના દુહા

શુચિતનું વદન વસન ધરી, ભરે સુગંધ વિશાલ;
કનક કલશ ગંધોદક, આણી ભાવ વિશાલ...૧

નમન પ્રથમ જિનરાજકું, મુખ આંધી મુખકોશ;
ભક્તિ યુક્તિ સે પૂજતાં, રહે ન રંચક દોષ...૨

અર્થ :—દ્રવ્યસ્નાનથી શરીર પવિત્ર કરવું. વસ્ત્રશુદ્ધિ-મુખશુદ્ધિ ધારણ કરી સુવર્ણના કમ્પોશમા પંચામૃતરૂપ જળ ભરવું. અનેક સુગંધી પદાર્થોથી જળને મિશ્રિત કરવું અને ઘણા વિશાળ ભાવ આદરી, પ્રથમ જિનરાજને નમસ્કાર કરી અષ્ટ પડવાળો મુખકોશ આંધી, ભક્તિ યુક્તિપૂર્વક પ્રભુની જળપૂજા કરવી. જે પ્રભુની જળપૂજા કરતાં દોષનો અંશ રહે નહિ, સર્વ દોષો નાશ થતાં-ગુણનો પ્રકાશ થતાં “પૂજક” દ્રવ્યભાવ પૂજનો લાભ અપૂર્વ રીતે મેળવી શકે છે.

પ્રથમ જળપૂજા ઢાળપૂર્વક કહે છે

રાગ-ખમાચ-તાલ-પંજાળી ઠેકા. માન તું કાહે પેં કરતા.

માન મદ્દ મનસે પરહરતા, કરી નવણ જગદીશ-માન૦
સમકિતની કરણી દુઃખહરની, જિન પખાલ મનમેં ધરતા;
અંગ ઉપાંગ જિનેશ્વર ભાખી, પાપ પહલ જરતા...કરી૦...૧

કંચન કલસ ભરી અતિ સુંદર, પ્રભુ સ્નાન ભવિજન કરતા;
નરક વૈતરણી કુમતિ નાસે, મહાનંદ પદ વસતા...કરી૦...૨

કામ કોધક્રી તપ તમી યાજે, મુક્ત પંથ મુખ પગ ધરતા;
ધર્મકલ્પતરુ કંદે સિંચતા, અમૃત ધન ઝરતા...કરી૦...૩

જન્મ મરણકા પંક પખારી, પુણ્ય દશા ઉદય કરતા;
મંજરી સંપદ તરુ વર્ધનકી, અક્ષયનિધિ ભરતા...કરી૦...૪

મનકી તમ્મ મિટી સખ મેરી, પદકજ ધ્યાન રહે ધરતા;
આતમ અનુભવ રસમેં લીનો, ભવસમુદ્ર તરતા...કરી૦...૫

અર્થ :—શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુનું નવણ કરીને માન-મદ્દ મનથી પરિહરો. જગદીશ એટલે ત્રણ જગતના સ્વામી તીર્થંકર દેવની જળપૂજા સમકિત કરનારી છે. અથવા તો સમ્યક્દષ્ટિ શ્રાવકોની ખાસ કરણી છે. દુઃખને

૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હરણ કરનારી છે. વળી આ પૂવ્ન મહાપરચિત અંગરૂપ આગમોમાં, રાખસેણીરૂપ હાંગોમાં જિતેશ્વરજી ભાખેલી વર્ણન કરવામાં આવી છે. એવી જળપૂવ્નથી પાપરૂપી કરારે ધોવાઈ બચ છે. આ પૂવ્ન કંચન વિગેરે ધાતુથી અનેકા કલશમાં પંચામૃત યુક્ત નીર ભરી ભવ્ય છંદો કરે છે. તે પૂવ્નના ફળ દર્શાવતાં કહે છે કે-વૈતરણી નદીથી પ્રાપ્ત થતાં નરકના દુઃખ અને કુમતિઓ નાશ થાય છે. પૂવ્નકા મહાઆનંદને ધારણ કરે છે. વળી આ પૂવ્ન કામ કેલ્પરૂપી ભાવ ગરમી માટાવી દે છે. મુક્તિના પંથમાં સુખપૂર્વક પગલાં ધારણ કરાવે છે. ધર્મરૂપી વ્રજના મુળ સિંચાવે છે. વળી અમૃતરૂપ જળના સમૃદ્ધ વરસાવે છે. જન્મમરણના દુઃખરૂપી કાલવને ધોવારૂપી નોખે છે. “પુન્ય દશા વધારે છે” વળી આ પૂવ્ન ધર્મરૂપી કલ્પવ્રક્ષની વૃદ્ધિમાં ભાવ-સંપન્નિરૂપમાં જવ મમાન છે. નેત્ર મોંઘરાથી વ્રદા સુરોભિત અને વૃદ્ધિવાળો થાય છે તેમ, આ પૂવ્નથી ધર્મરૂપી કલ્પવ્રક્ષ વૃદ્ધિને પામે છે. તેમજ આ પૂવ્નથી અક્ષયનિધિ ભરાય છે અર્થાત્ ખૂટતો નથી. કર્તા મુનિશ્રી આત્મારામજી મહારાજ કહે છે કે-તીર્થકરે પ્રભુના ચરણકમલનું ધ્યાન હૃદયમાં ધારણ કરતાં મારા મનની સર્વ પીડા મટી ગઈ અર્થાત્ નાશ પામી. વળી આ પૂવ્ન કરવાથી આત્માના અનુભવજ્ઞાનરૂપી રસ્તોમાં હું પ્રાપ્ત થઈ ગયો, ગરદ થઈ ગયો અને ભવસમુદ્ર તરી ગયો. આ પૂવ્નના અધિકારી દ્રવ્ય અને ભાવથી શ્રાવકો છે. અને સર્વવિરતિ સાધુઓ ફક્ત ઝંકાંતથી ભાવપૂવ્નના આદર કરનારા કહેવાય છે. તેમાં વિશેષ એક રહસ્ય છે કે-શ્રાવકો સાવધ અને નિરવધ એમ અને પ્રકારે દ્રવ્ય પૂવ્ન કરી શકે છે, પરંતુ સાધુઓને માટે દ્રવ્ય પૂવ્ન સાવધ ન હોય પરંતુ નિરવધ દ્રવ્ય પૂવ્ન હોય છે, પરંતુ ભાવની ખાસ મુખ્યતા છે, સાવધ પૂવ્નમાં સચિત્ત જળ-પુષ્પ-ફળ-ધૂપ વિગેરે આવે છે-તે શ્રાવક કરી શકે છે. અને સાધુઓ નિરવધ એવી દ્રવ્ય પૂવ્ન અચિત્ત-વાલક્ષેષવટે કરીને પ્રતિષ્ઠા-અંગનશલાકા જ્ઞાનપૂવ્નમાં કરી શકે એવો જિનકથિત વ્યવહાર છે. પરંતુ શ્રાવકોને દ્રવ્ય પૂવ્ન મુખ્ય અને ભાવ પૂવ્ન ગૌણ હોય, ત્યારે સાધુઓને સાવધ પૂવ્ન છોડી છતાં નિરવધ દ્રવ્યપૂવ્ન ગૌણ હોય, અને ભાવપૂવ્ન મુખ્ય હોય એ રહસ્ય બાણ્યુ. વિશેષ આ વસ્તુમાં શંકા થાય તો વર્તમાન બહુશ્રુત પાસે રહસ્ય બાણ્યુ અને શંકા રહિત થયું, એ સમ્યક્દષ્ટિ શ્રાવકોનું ખાસ ક્યેવ હોય છે...કિં? અહુતા ?

બીજી વિલેપન પૂવ્નના દુહા-સાર્થ.

ગાત્ર લુહી મન રંગશુ, મહકે અતિહી સુવાસ;

ગંધકપાથી વસનશુ, સર્જન ફળે મન આશા...૧

અંદન મૃગમદ કુંકુમે, લેળી માંહે ખરાસ;

રતનજડિત કચોલીએ, કરી કુમતિનો નાશ...૨

પદ જાનુ કરે ખંધમે, મસ્તક જિનવર અંગ;

ભાસ કંઠ ઉરે ઉદર મે, કરે તિલક અતિચંગ...૩

પૂજક જન નિજ અંગમે, રચે તિલક શુભ ચાર;

ભાસકંઠ ઉરે ઉદરમે, તસ મીઠાવણહાર...૪

અર્થ :-મનના પ્રેમપૂર્વક ઘણી સુવાસથી બહેંકવું-સુગંધી “ગંધકપાથી” એવી ભતિવાળા વસ્ત્રથી અર્થાત્ અંગલુંછણથી પ્રભુના અવયવોને લુંછવા અર્થાત્ નવણથી રહેલા જળબિંદુને સુકાવી દેવા.

સત્તરભેદી પૂજા

૨૫

જે સુખ ક્રિયારૂપ પૂજનથી મનની સંવર્ણી આશા ફલવતી થાય. પછી નિર્ગળ થયેલા પ્રભુની પ્રતિમારૂપ અંગમાં નવસ્થાને વિલેપનથી પૂજન કરવી. તેની વિધિ આ પ્રમાણે છે. ચંદન-કસ્તૂરી-કેસર અને અરાસ સુકત કરી ઘસવું એટલે સુખડ ઘસવી, તેમાં કસ્તૂરી વિગેરે દ્રવ્ય ભેળવવા. પછી રત્નજડિત કોટારીમાં તે વિલેપન ભરવું. પછી. ૧. જમણા ડાયા અંગૂઠો. ૨. જમણા ડાયા ઠીંચણો. ૩. પછી જમણા ડાયા કાંઠો. ૪. જમણા ડાયા ખભો. ૫. મસ્તકની શિખા ઉપર. ૬. કપાળો. ૭. કાંઠો. ૮. હૃદય ઉપર. ૯ અને નાભિ ઉપર. એમ નવ અંગના સ્થાનમાં નિલક કરવા અર્થાત્ કેસરપૂજન નવ અંગે કરવી. આ કેસર પૂજનને વિલેપન પૂજન પણ કહેવાય છે. અથવા ચંદનપૂજન કહેા કે વિલેપન કહેા, તેનો એક જ ભાવ છે. હવે પૂજન કરનાર કાવક પોતાના શરીરના ચાર અંગમાં પ્રથમ નિલક કરે. ૧. કપાળમાં. ૨. કાંઠો ઉપર. ૩. હૃદય ઉપર. ૪. નાભિ એટલે ટૂંટી ઉપર. એવી રીતે પૂજન કરવાથી કુમતિના નાશ થાય અથવા તે કુમતિના નાશ કરી આ વિલેપન પૂજન કરવી. આ પૂજન દ્રવ્યથી અને ભાવથી તાપને મીટાવનાર છે.

ઢાળ ખીજી

રાગ-હુમરી તાલ-પંચમી ઠંકા-મધુવનમે' મેરે સાંવરીયા-ઓ દેશી

દુહો

કરી વિલેપન જિનવર અંગે, જન્મ સફળ ભવિજન માને...કરી૦...૧
 મુગમદ ચંદન કુંકુમ ઘોળી, નવ અંગ તિલક કરી થાને...કરી૦...૨
 ચક્રી નવનિધિ સંપદ પ્રગટે, કર્મ ભર્મ સખ ક્ષય જાને...કરી૦...૩
 મન તનુ શીતળ સખ અઘ ટારી, જિનભક્તિ મન તનુ ઠાને...કરી૦...૪
 ચૌસઠ સુરપતિ સુરગિરિ રંગે, કરી વિલેપન ધન માને...કરી૦...૫
 જગી ભાગ્ય દશા અખ મેરી, જિનવર વચન હૃદ ઠાને...કરી૦...૬
 પરમ શિશિરતા પ્રભુ તન કરતાં, ચિત્ સુખ અધિક પ્રગટાને...કરી૦...૭
 આત્માનંદી જિનવર પૂજી, શુદ્ધ સ્વરૂપ નિજ ઘાટ આને...કરી૦...૮

અર્થ:—પ્રભુના નવ અંગે વિલેપન અર્થાત્ ચંદનપૂજન કરી ભવ્ય છવ “ જન્મ ”ને સફળ માને છે. આ વિલેપન પૂજનમાં કસ્તૂરી-સુખડ-કેસર વિગેરે દ્રવ્યો ભેળવવા તેની રીતિ પૂર્વ દુહાના અર્થમાં અત્તાવેલ છે. ત્યાંથી સમજી લેવું. એવી રીતે નવ અંગપૂજન કરવાથી ચક્રીની નવનિધિ-સંપદ પ્રગટ થાય છે. એ પૂજનનું ઇહલોક ફળ કષ્ટે, પરંતુ પારલૌકિક ફળ કર્મના ભરમો સત્યજો હત્ય કરાવી મોક્ષ આપે છે, તે જાણવું. તનમાં અને મનમાં જિનભક્તિ પ્રાપ્ત થતાં તનમાં અને મનમાં દ્રવ્યથી અને ભાવથી શીતળતા પ્રાપ્ત થાય છે અને સર્વ પ્રકારના પાપો ટળી જાય છે, એ પૂજનના ફળો જાણવા. વળી ચૌસઠ ઇંદ્રો પણ મેરુગિરિ ઉપર પ્રભુના જન્મ અભિષેકે એકત્ર થઈ, વિલેપન કરી પોતાના આત્માને ધન્ય માને છે. વળી તીર્થંકર પ્રભુના વચનો મારા હૃદયના સ્થાનમાં વસે છે તે મારી ભાગ્યદશા જાગૃત થઈ એમ હું માનું છું. એવી રીતે પ્રભુના અંગ ઉપર શીતળ એવું વિલેપન કરતાં અધિક આત્મિક સુખરૂપ “ ભાવ શીતળતા ” મને અધિક પ્રગટી. આત્માના સાચા આનંદને ભોગવનાર જિનવર પ્રભુને પૂજી હું “શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ” મારા આત્માના સ્થાનમાં આજું છું. (ચાલુ)

વિક્રમ સંવત ૧૭૧૭ તુ

મા ફી પ ત્ર

(પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

પ્રસ્તાવ-હૃદયસ્થ જીવન એટલે ભૂલની સંભાવનાવાળું જીવન. હૃદયસ્થને હાથે ભૂલ થવી જેમ સહજ છે તેમ વીરપુરુષોને માટે ભૂલને ઉદારતાપૂર્વક સહન કરવી-ક્ષમા આપવી એ પણ એક સીધી સાદી વાત છે. ‘ક્ષમા’ કહો કે ‘માફી’ કહો તે એક જ છે. માફી માંગવી અને માફી આપવી એ જગજૂની ઘટના છે. અને અર્થમાં ‘માફીપત્ર’ શબ્દ વપરાય છે. સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહું તો માફી માંગતો પત્ર એ જેમ ‘માફીપત્ર’ છે તેમ માફી આપતો-અક્ષતો પત્ર પણ ‘માફીપત્ર’ છે. આજકાલ નિશાળોમાં-વિદ્યાધામોમાં, કૌટુંબીક રાજકીય-યાદિ સંસ્થાઓમાં અને રાજ્યશાસનમાં માફીપત્ર મંગાવાના અને અપાવાના બનાવો બનતા જોવાય છે. સભ્યતાની એક નિશાનીરૂપ માફ કરો, excuse me એવા ઉદ્ગારનો પ્રયોગ તો સામાન્ય વ્યવહારમાં પણ કરાય છે.

પ્રસ્તુત લેખમાં માફીપત્રથી “માફો માંગતો પત્ર” એ અર્થ પ્રસ્તુત છે. આ ‘માફીપત્ર વિ. સં. ૧૭૧૭ માં વિજયપ્રભસૂરિને ઉદ્દેશીને પં. નયવિગ્નતા શિષ્ય જસવિજયે (યશોવિજયે) ઓંકારનો નિર્દેશ કરી વિજયપ્રભસૂરિને નમસ્કાર કરવાપૂર્વક લખ્યું છે એમ એની નીચે મુજબની આઘ પંક્તિ જોતાં જણાય છે :-

૧. આ માફીપત્ર ચારથી પાંચ ઇન્ચ લાંબાપહોળા કાગળ કૃપર લખાયેલું છે અને એ પ્રવર્તક કાન્તિવિજયથી પાસે છે એમ ૨૬૦ મોહનચાલ દ. દેરાઈએ પોતાના લેખ નામે “અર્ધવાત્મી શ્રી આનંદચન અને શ્રી યશો-વિજય” નામના લેખ(પૃ. ૨૧૧) માં કહ્યું છે. આ લેખમાં આ માફીપત્રની અક્ષરશઃ નકલ અપાવાનો એમણે ઉલ્લેખ

“ ઊં નત્વા સં ૧૭૧૭ વર્ષે મન્ત્રી વિજયપ્રભસૂરીશ્વરચરણાન્ શિશુલેશઃ પં નય-વિજયગણિશિષ્યજસવિજયો વિશ્લેષયતિ ”

આહીં મુનિવર વિજયપ્રભ માટે ‘સૂરીશ્વર’ એવો મહામાનાર્થક પ્રયોગ કરાયો છે અને એમને ‘ભટ્ટારક’ કહ્યા છે એટલું જ નહિ પણ પૂજ્યતાસ્પદ ‘ચરણ’ શબ્દનો અહિંવચનમાં પ્રયોગ કરાયો છે, બ્યારે પોતાને ‘શિશુલેશ’ એટલે ‘બાળકનો આંશ’ કહ્યો છે. આથી માફીપત્ર માંગનારા જસવિજયની ખૂબ નમ્રતા છે એ વાત સ્પષ્ટપણે તરી આવે છે.

ઉપર્યુક્ત સંસ્કૃત પંક્તિ પછી “અપર” લખી આકાળું તમામ લખાણ ગુજરાતીમાં નીચે મુજબ અપાયેલું છે :-

“ આજ પહિલાં જે મન્ત્રી અવસ્થા કાઢી તે માપ, હવિં આજ પછી શ્રીપૂજ્યજી થકા કર્યું વિપરીતપણું કરું, તથા શ્રીપૂજ્યજી થકા જે વિપરીત હોઈ તે સાધિં મિલું તો, તથા મણિયંદ્રાદિકિં તથા તેહોના કહિલુથી જે આવકિં શ્રીપૂજ્યજી ઉપરિ, ગચ્છવાસી થિ ઉપરિ, અનાસ્થા આવી છઠ તે અનાસ્થા ઠાળવાનો અને તેહોનિં શ્રીપૂજ્યજી ઉપરિ રાગ વૃદ્ધિવતો

કર્યો છે. આ લેખ ‘શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય’ [જનતા સ્મારક ગ્રંથ] કે જે એના નિવેદન ઉપરથી ઇ. સ. ૧૯૪૧ માં પ્રસિદ્ધ થયાનું જણાય છે તેમાં પૃ. ૨૦૨-૨૧૫માં છપાયો છે.

૨. આનો અર્થ “બીજું” એમ થાય છે.

માફીપત્ર

૨૭

થાય તેમ ઉપાય યથાશક્તિ ન કરું તો, શ્રીપૂજ્યજીની આજ્ઞાનુચિ માફિ ન પ્રવર્તું તો, માહરિ માથઈ શ્રી શત્રુજય તીર્થ લોખાનું, શ્રી જિનશાસન ઉત્થાપ્યાનું, ચૌદ રાજલોકનાં વિવર્ધ વર્તન તે પાપ.”

આ ઉપરથી નીચે મુજબના મુદ્દા તારવી શકાય છે :

(૧) યશોવિજયગણિએ વિ. સં. ૧૭૧૭માં આ માફીપત્ર લખી આપ્યું તે પૂર્વે એમણે વિજયપ્રભસરિની અવજ્ઞા કરી હતી.

(૨) મણિચંદ્ર વગેરેના કથનથી એ સરિ પ્રત્યે અવિશ્વાસ બોલો થયો હતો.

(૩) અવજ્ઞા કર્યા પછી યશોવિજયજી માફી માંગે છે.

(૪) સદ્વર્તન માટે યશોવિજયજી આકર્ષી પ્રતિજ્ઞા લે છે.

અહીં સદ્વર્તન તરીકે નિમ્નલિખિત આપતો રજૂ કરાઈ છે :-

(અ) શ્રીપૂજ્યજી-શ્રીવિજયપ્રભસરિથી વિપરીત વર્તવું નહિ.

(આ) શ્રીપૂજ્યના વિરોધીને મળવું નહિ.

(ઇ-ઈ) શ્રીપૂજ્ય ઉપર જે અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન થયો છે તે દૂર કરવા ઉપાય યોજવો અને એમને પ્રત્યે સદ્ભાવ વધે તેવો પ્રયત્ન કરવો.

(ઉ) શ્રીપૂજ્યની આજ્ઞા અને દુચિ પ્રમાણે વર્તવું.

આ પાંચ આપતોના પાલનમાં ખામી આવે તો નિમ્નલિખિત ત્રણ પ્રકારના પાપ પોતાને લાગે એમ આ માફીપત્રમાં યશોવિજયગણિએ કહ્યું છે:-

(૧) ‘શત્રુજય’ તીર્થનો લોપ-નાશ કરવાથી ઉદ્ભવતું પાપ.

(૨) જિનશાસન ઉત્થાપવાથી થતું પાપ.

(૩) ચૌદ રાજલોકમાં-સમગ્ર લોકાકાશમાં થતું પાપ.

પ્રથમ પ્રકારનું પાપ માથે વહોરવાની વાત યશોવિજયગણિની શત્રુજય તીર્થ પ્રત્યેની શુભ લાગણીની

તીવ્રતા દર્શાવે છે. એવી રીતે દ્વિતીય પ્રકારના પાપની વાત જિનશાસન પ્રત્યેનો એમની અવિરત ભક્તિ સૂચવે છે.

ત્રીજા પ્રકારનું પાપ પાપની પરાકાષ્ઠા સૂચવે છે.

માફી માંગવા માટે વિજયપ્રભસરિની કરાયેલી અવજ્ઞા અને એમના પ્રત્યે બોલો કરાયેલો અવિશ્વાસ. એમ બે કારણ પ્રસ્તુત માફીપત્રમાં જણાવાયાં છે ખરાં પરંતુ અવજ્ઞા શી રીતે કરાઈ તેમજ મણિચંદ્ર વગેરેનું શું કથન હતું? વિજયપ્રભસરિ સામે શો આક્ષેપ (કે આક્ષેપો) કરાયા હતા તેનો એમાં નિર્દેશ નથી. કેટલાક એમ કહે છે કે નીચે મુજબનાં જે ચાર વિધાન યશોવિજયગણિએ કર્યાં હતા તેને આગે એમને માફી માંગવી પડી હતી :-

(૧) “વિપવરસમાં ગૂઢી માચિયા

નાચિયા કુચુ મહપૂર રે;

ધૂમધામે ધમાધમ ચલી,

જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે.”

(૨) “કામકુંભાદિક અધિકતું,

ધર્મનું કો નવિ મૂલ રે;

દોકડે કુચુ તે દાખવે,

શું થયું એ જગ શૂલ રે.”

(૩) “અર્થની દેશના જે દીએ,

એકવે ધર્મના ગ્રંથ રે;

પરમ પદનો પ્રગટ ચોર તે,

તેહથી કિમ વહે પંથ રે?”

(૪) “જિમ જિમ અહુચુત અહુજનસંમત,

અહુલ શિષ્યનો શેઠ;

નિમ નિમ જિનશાસનનો વેરી,

જો નવિ અનુભવ તેહો રે.”

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આ પ્રમાણેનાં ચાર વિધાન પૈકી પહેલાં ત્રણ શ્રી સીમધરસ્વામીની વિનિર્ણય અને નયના રહસ્યથી ગર્ભિત એવું જે સવાસો ગાથાનું સ્તવન યશો-વિજયગણિએ રચ્યું છે તેની પહેલી ઢાલમાં રસાતમી, પાંચમી અને છઠી કડીએ જેવાય છે, બ્યારે ચોથું વિધાન આ ગણિએ જે શ્રીપાલરાજનો રાસ વિ. સં. ૧૭૩૮ પછી પૂર્ણ કર્યો તેના ચોથા ખંડની તેરમી ઢાલની નવમી કડી છે.

પ્રથમનાં ત્રણ વિધાનમાં સન્માર્ગથી પતિત થયેલા શ્રાવકોનું અને ખાસ કરી ઝુકુચુરુનું સ્વરૂપ જે રીતે આલેખાયું છે તેમાં કશું ખોટું જણાતું નથી. શુદ્ધ પ્રરૂપકને સાચી વસ્તુ કહેવાની હોય તે બ્યારે તેમ કરે ત્યારે કોઈ પોતાને માથે નાહકનો ટોપસો ઝોલી લે તેમાં એ પ્રરૂપકનો શો વાંક? હા, જે એ પ્રરૂપણા કોઈ અઘ્ઘાનતથી કોઈને ખુલ્લુંખુલ્લા જ નહિ, પણ મોઢમપણે જે ઉતારી પાડવા માટે હોય તો તે ઠીક ન ગણાય.

એવી રીતિનીતિ સજ્જનને-સત્પુરુષને શોભે નહિ.

ચોથા વિધાન વિષે થોડુંક કહું તે પૂર્વે એ ઉમેરીશ કે ચાર અનુપમ ભાવના પૈકી “ગુણિષુ પ્રમોદઃ” જેવી ભાવના ભાવવી મુશ્કેલ છે. ગુણીના ગુણની પ્રશંસા કરવાની વાત તો દૂર રહી, પણ એનો ઉલ્લેખ થતો જોઈ જળવું-માત્સર્યભાવ સેવવો એમાં માનવતા નથી-દાનવતા છે. પરંતુ તેજેદ્રેથી અને ઢોંગી જનો પાસે બીજી શી આશા રખાય?

૧ આ ચારે વિધાનોને લક્ષી કરીએ સ્વ. મો. ૬. દેવદર્શિએ એમના ઉપયુક્ત લેખ(પૃ. ૨૧૧)માં આ કેમે આપી છે, પરંતુ એમાં પાઠભેદ છે. જેમકે ‘મંદૃપ’ને બદલે ‘મદ્ભરપૂર’ અને ‘શુદ્ધ’ ને બદલે ‘ચૂલ’

૨ આ ટાલ શુદ્ધ દેશનાનું સ્વરૂપ દર્શાવે છે. સિદ્ધસેન દિવાકરે સ્મર્યધ-પથરજીના પ્રથમ કાંડની છઠ્ઠી બે ગાથા(ક્રમાંક ૫૩-૫૪)માં જૈન દષ્ટિએ દેશના કેવી હોય તે દર્શાવ્યું છે.

૩ અકુશળ અને ધૃષ્ટ આચાર્યોની શાસનની વિદંબના યાચ એમ સમ્મર્ધ-પથરજી(કાંડ ૩, ગા. ૬૫)માં કહ્યું છે.

ચોથું વિધાન એ સમ્મર્ધ-પથરજીના ત્રીજા-અંતિમ કાંડની નિમગ્નિખિત ગાથાના અનુવાદરૂપ છે તો પછી એ સંબંધમાં વાંધો ઉઠાવવો એ બ્યાજગી ગણાય ખરો?

“જહ જહ बहुस्तुओ सम्मओ
य सिस्सगणसम्परिवुडो य ।

अविणिच्छिओ य समप

तह तह सिद्धन्तपडिणीओ ॥ ૬૬ ॥”

ઉવએસમાલા અને પંચવચ્ચુ જેવા પ્રોઠ અને પ્રાચીન ગ્રંથોમાં પણ આવી હકીકત વાંચ્યાનું મને સ્ફુરે છે. આવી હકીકત યશોવિજયગણિએ શ્રી સીમ-ધરસ્વામીને અંગે જે સાદી ત્રણસો ગાથાનું સ્તવન રચ્યું છે તેની પહેલી ઢાલની નિમગ્નિખિત ચોદમી કડીમાં જેવાય છે :-

“જિમ જિમ અહુશ્રુત અહુજનસંમત,

અહુ શિષ્યે પરિવરિઓ,

તિમ તિમ જિનશાસનનો વયરી,

જો નવિ નિશ્ચય દરિયો ૨.—૧૪”

આનું સંસ્કૃત સમીકરણ આ ગણિની વૈરાગ્ય-કલ્પસત્તા પૂરું પાડે છે. પ્રસ્તુત પદ નીચે મુજબ છે:-

“यथा यथा शिष्यगणैः समेतो

बहुश्रुतः स्याद् बहुसम्मतश्च ।

समाधिमार्गप्रतिकूलवृत्ति-

स्तथा तथा शासनशत्रुरेव ॥ २”

આ પરિસ્થિતિમાં ઉપયુક્ત વિધાનો કરવા અઘ્ઘ યશોવિજયગણિને મારી માંગવી પડી હોય એમ માનતાં હું તો ખંચાઉં છું. વિશેષમાં મને મારીપત્ર અંગે જે નીચે મુજબનાર્પિતનો સ્ફુરે છે તેના સપ્રમાણ અને સતો-પકારે ઉત્તરો સહાય સાક્ષરો પાસેથી મળે નહિ ત્યાં સુધી હું આ મારીપત્રને સાચું ન માનું તો કેમ?

માફીપત્ર

૨૯

(૧) યશોવિજયગણિની કોલી એ કૃતિ “વે”થી શરૂ કરાયેલી જેવાય છે તો અહીં એને અહીં કેમ ?

(૨) માફીપત્રમાં સાત ઉપરાંત માસ, તિથિ અને વાર પૈકી એકેનો ઉલ્લેખ કેમ નથી ?

(૩) માફીપત્રની શરૂઆત સંસ્કૃત લખાણ ક્યાં આદ્ય મેષ્ટા ભાગનું લખાણ ગુજરાતીમાં કેમ ?

(૪) હું આમ ન કરું તો મને અમુક પાપ વાગે એ કથન જૈનદ્રષ્ટિએ સંગત છે ?

(૫) યશોવિજયગણિએ એવો શો ભયંકર અપરાધ કર્યો હશે કે જેથી એમને ખૂબ આકર્ષી પ્રતિમાઓ કરવી પડી હશે ?

(૬) પ્રવર્તકૃષ્ણ પાસે માફીપત્રને લગતું જે લખાણ હોવાનો ઉલ્લેખ કરાયો છે તે લખાણ યશોવિજય ગણિના જ હસ્તાક્ષરમાં છે કે કેમ ?

(૭) કર્તાના જ હસ્તાક્ષરમાં માફીપત્ર હોય તો એ માફીપત્ર એમણે સ્વેચ્છાએ-રાજપુશીથી લખી આપ્યું કે ધાકધમકી-દમદમાટીને લઇને તેમ કર્યું ?

(૮) ભટ્ટારક અને સૂરીશ્વર તરીકે નિર્દેશાતી વ્યક્તિ યશોવિજયજી જેવા સાક્ષર પાસે ઉપર મુજબનું માફી-પત્ર લખાવે ખરી ? અને લખાવે તો શું તે રાખી મૂકે-ખીગ્નતા હાથમાં ગળ્ય તેમ કરે ખરી ?

(૯) વિ. સં. ૧૭૧૭માં યશોવિજયગણિને જે ઉપયુક્ત ચાર વિધાનો માટે જે માફીપત્ર લખી આપવું પડ્યું હોય તો તેમાંનું ચોથું વિધાન વિ. સં. ૧૭૩૮ના અરસાની કૃતિમાં એ જ યશોવિજયજી ગણિ કરે ખરા અને તેમ જ કર્યું હોય તો તેનું શું કારણ ?

(૧૦) આ માફીપત્ર વિષે યશોવિજયગણિની કોઈ સમકાલીન વ્યક્તિએ કે સૌએક વર્ષમાં થયેલી કોઈ વ્યક્તિએ કોઈ પણ જાનની તોંધ લીધી છે ખરી ?

(૧૧) માફીપત્રની નકલ સૌથી પ્રાચીન કઈ છે ?

(૧૨) કર્તાના હસ્તાક્ષરમાં માફીપત્ર ન હોય તો તેને સાચું માનવાનું શું કારણ ?

૧ આ કૃતિ તે શ્રીપાલરાજનો રાસ છે. એના કથામાં આ રાસ વિજયપદ્મસૂરના રાજ્યમાં અર્ચાત એમની વિદ્યમાનતામાં રચાયેલો ઉલ્લેખ છે.

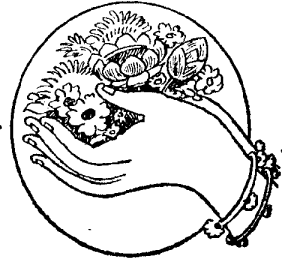
सुखस्य दुःखस्य न कोऽपि दाता, परो ददातीति कुबुद्धिरेषा
अहं करोमीति दूयाभिमानः, स्वकर्मसूत्रप्रथितो हि लोकः ॥

(મંદાકાંતા)

આ સંસારે સુખ દુઃખતણો કોઈ દાતા ન જાણો,
‘ખીજે દીધું’ સુખ દુઃખ મને’ એ કુબુદ્ધિ પ્રમાણો;
‘મેં કીધું’ એ જરૂર જનનું, ભાઈ, મિથ્યાભિમાન,
કર્મોરૂપી દંડ નિગડથી સર્વ છે બંદીવાન.

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ ગાંધી તૈલચિત્ર અન્નાવરણ પ્રસંગે

સ મૂલ શ્રદ્ધાંજલિ

રચયિતા :

રા. રા. મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકર.

ઉન્મથ્યાં આમ ને અવનિ, એક વલ્લભ સરિવરે !
સુહાવ્યાં ભારતી મુખડાં, વજ્ર નરવર વલ્લભે !
દિપાવ્યાં સોરઠી દુધડાં, ત્રિભુવન સુત વલ્લભે-
જીવનભર ને ઝીલ્યા સાહિત્ય સેવા-શ્રમ ગંગાજળે !

(રાગ-એક જવાલા જલે તુજ નેનનમેં)

ભારતના ભવ્ય લલાટ સમો, નંદનવન શો સૌરાષ્ટ્ર નમું !
એના અંતર તાર સિતાર સમા-ભવ્ય ભાવનગરને નિત્ય નમું !
જેણે શ્રેષ્ઠી, કલાધર, કવિ પ્રસવ્યા, સંસ્કૃતિ ને ધર્મનાં ધામ રચ્યાં !
પૌરુષ પ્રેમ પ્રભુ-પ્રભુતા-ધરા સતી સાવજ શૂરતી નિત્ય નમું !
એવી દેવપુરી વલ્લભ ઉતર્યાં, ત્રિભુવન આંગણિયા સભર બધ્યાં !
સાહિત્ય પૂજન નવિ દષ્ટિ રળ્યા— ત્રિભુવનસુત વલ્લભ નિત્ય રમડું-૧

સંગીત-પૂજન-રસભર રસે, જૈનધર્મ પ્રયોધ સભા ખોલે,
વલ્લભ સંચાલક-પ્રમુખ બને ! ત્રિભુવન

ઓગણીશ આવનનો જેટ હતો, ક્ષિત્તિ સ્વર્ગ શ્રી વિજયાનંદજીનો
અંચળ ખુલતો તો ઉપા સતીનો— ત્રિભુવન

આત્માનંદ જૈન સભા પ્રકટે, સ્થાપન મૂળ વલ્લભ રહાયક છે,
કુલીકાલી કળી એ સભા વિશ્વે— ત્રિભુવન

ઓગણીસ સાઠમાં પ્લેગ થતાં-મૂલચંદ્રમાઠ સ્વર્ગે સંચરતો—
વલ્લભને હસ્ત સુકાન સભા— ત્રિભુવન

સમૂહ શ્રદ્ધાંજલિ

૩૧

શ્રી ગુડામ આણુંદ પ્રમુખ હતા, મહામંત્રી વલ્લભભાઈસે યતા
ચંદા-સરજની જોડ સમા— ત્રિભુવન

મહાગ્રંથો પ્રકટાવ્યા નવલા, ક્ષિતરાત પ્રખળ પુરુષાર્થ કર્યા!
સાહિત્યપૂજન જીવન અર્પ્યા— ત્રિભુવન

આત્માનંદ ચરણે અર્પાયા, સેવાનાં વર્ષ પચ્ચાસ વહ્યાં!
વલ્લભ આત્માનંદ એક થયા— ત્રિભુવન

ગુરુવર ચારિત્રવિજય આવ્યા-ભાવ્યા સિદ્ધગિરિવર પડછાયા!
સ્થાપી સ્તંભકૃત-પ્રાકૃતશાળા! ત્રિભુવન

કળ્યુ સ્વપ્ન બનારસમાં લાવ્યું, આશા સમ મકાન પણ આપ્યું,
વિદ્યાર્થીયૈંદ હીક હીક વાપ્યું! ત્રિભુવન

પ્રતિકૂળ સંયોગને રેલ વહી, જાણે પાઠશાળા આ બંધ થઈ!
વિદ્યાવાહી કરમાઈ રહી! ત્રિભુવન

અવધુતસૂરિ જીવિસાગરજી, સંજીવની સંસ્થાને અરપી!
આશા ભક્તોને તુર્ત દીધી— ત્રિભુવન

જીવનચંદ્ર-લલ્લુભાઈ મળ્યા, કેશરીસુત શ્રોફ ફેડીર ભળ્યા,
યશોવિજય ગુરુકુળ નામ ધર્યા— ત્રિભુવન

જીવનદાતા સૂરિ જીવ્યાબિંધ, ગુરુકુળને દષ્ટિ નવિન લાધી,
આજે સિદ્ધિ અજબ ગુરુકુળ સાધી— ત્રિભુવન

સ્થાનિક મંત્રી વલ્લભ નિરખ્યા-પાયાના પ્રાણ ગુરુકુળના!
સર્જન નિજ રક્ત કણે સરજ્યાં! ત્રિભુવન.

જે નિડર સત્ય કડવાં કહેતા, પરિપૂર્ણ પ્રમાણિક સત્વભર્યા!
હજી વલ્લભ નામ જ્યાં ગુંજી રહ્યાં! ત્રિભુવન.

સામાન્યથી સઘ સમર્થ બન્યા, કંઈ શૂન્યથી નવસર્જન સરજ્યાં!
શાંતિભરી ક્રાંતિ મુહાવી ગયાં! ત્રિભુવન.

ભક્તો લક્ષ્યાવી શકી ન જરા, થાક્યા ન પરિશ્રમથી ય કદા!
આત્માનંદ રોમે રોમ વહ્યા! ત્રિભુવન.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નિશ્ચયબળ અદ્ભુત અમૃત ભર્યાં, એ આત્મવલ્લભ અવતાર હ્યાં !

સાહિત્યભૂષણ સૌરાષ્ટ્રતણા !

ત્રિભુવન.

યોગી સેવાના ભોખ ધર્યાં, ધડોતેર વર્ષ જીવનીયું વહ્યા !

અવધૂત અમરપદ યાત્રી બન્યા !

ત્રિભુવન

એને અર્પ્યાં અર્ધ્યાં દેવગણે, પુષ્પાંજલિ માનવ અર્પ્યાં રહે !

સેવામૂર્તિ ગમ્ધ સ્વર્ગે અડે !

ત્રિભુવન

વલ્લભ સારહનો સંત હતો, સેવા-સ્વાર્પણનો સ્તંભ હતો !

આજ તૈલચિત્રપટમાં હસતો !

ત્રિભુવન

આચ્છાદન ચિત્ર જરા ખોલો, કરે સ્પર્શ મૃદુ ધીરે કરજો !

એને પોષયે અંજલિ સ્મૃતિ ભરજો !

ત્રિભુવન

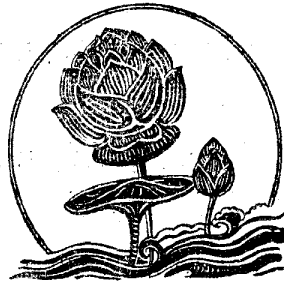
સ્થામત તેરશ મુગશર શનિયે, આવરણ ચિત્રપટ દૂર કરે !

મણિ-^૧વીર-સુત-^૨હૃદય અમિ નજરે !

ત્રિભુવન

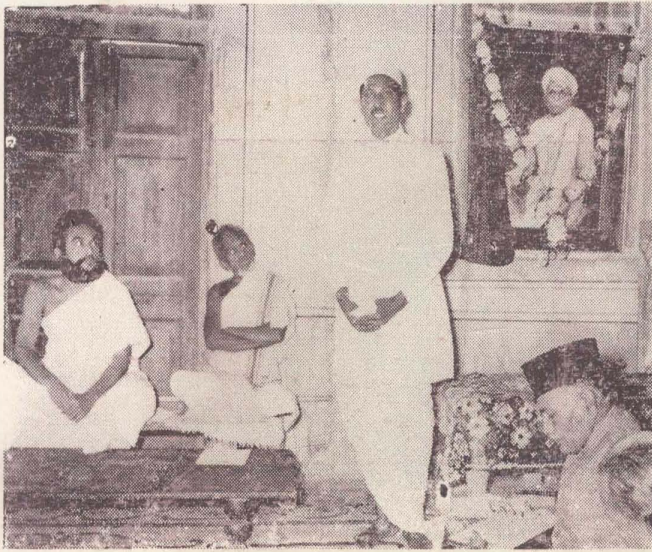
સં. ૨૦૧૩ : માગશર વહી ૧૩ શનિવાર તા. ૨૬-૧૨-૫૬

૧ વીરચંદ્રના પુત્ર ૨ હરખચંદ્રભાઈ ગાંધી.

सेवाभूर्ति श्रीयुत वट्टलदास त्रिभुवनदास गांधी.

પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિમહારાજ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજશ્રીની નિશ્રામાં શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈના તૈલચિત્રની અનાવરણુ વિધિ કરવા આદિ ભાગણુ કરી રહેલા શ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધી.

અનાવરણુ વિધિ સમારંભનું એક દૃશ્ય

શા હોટાલાલ ગિરધર, ત્રિદુવદાસ મ. શાહ, શેઠ જ્ઞેતંગલાલ હગચંદ, મોહનલાલ દી. ચોક્સી, શ્રી રમણીકલાલભાઈ, પ્રો. ખીમચંદ .ચી શાહ, શેઠ મોહનલાલ તારાચંદ, શાહ હીરાલાલ જુડાલાલ, મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ, શેઠ હરખચંદ વીરચંદ ગાંધી, શેઠ ભોગીલાલ મંગનલાલ, શ્રીયુત મણિલાલભાઈ પાદરાકર, વોરા ખાન્તીલાલ અમરચંદ, શ્રી લક્ષ્મીભાઈ કરમચંદ દલાલ, શ્રી ગુલામચંદ લક્ષ્મીભાઈ શાહ, શ્રી ન્યાયચંદભાઈ વઝીર, શ્રી હરિલાલ દેવચંદ શેઠ, શ્રી સાકરલાલ ગાંડાલાલ વગેરે નજરે પડે છે.

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ

[તૈલચિત્ર-અનાવરણ વિધિ-મહોત્સવ]

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા અને “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” ની આત્મારતી સુદૃઢ સ્થિતિનાં પાયામાં સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ ગાંધીનો કૃતજ્ઞો મહત્ત્વનો હિસ્સો હતો તેનાથી સમાજ અપરિચિત નથી જ. લઘુ વયથી જ તેઓ સભાની કાર્યવાહીમાં સંલગ્ન થયા હતા અને ધીમે ધીમે સક્રિય રસ લઈ સભાને ઉન્નતિના પથે પહોંચાડવામાં તેના આત્મા સમાન બની ગયા હતા. તેઓ વિ. સં. ૨૦૧૧ ના શ્રાવણ વદિ ૧ શુક્રવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થતાં સભાને ન પૂરાય તેવા સદ્ગુણ કાર્યકરની ખોટ પડી છે. એકનિષ્ઠ અને નીડર કાર્યકર તરીકે તેમની કારકીદની સ્મરણીય અનાવવા માટે “રમારક-કંડ” યોજવામાં આવ્યું અને તેમાં સારી રકમ એકત્ર થઈ જે “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” ના વાંચકોને સુવિક્રિત છે.

વર્ષો પર્વતની તેઓશ્રીની સેવાના સ્મરણાર્થે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના હોલમાં તેઓશ્રીનું સુંદર તૈલચિત્ર મુદ્રવું તેવો ક્રમીડીએ નિર્ણય કર્યો અને પ્રખ્યાત ચિત્રકાર “વનરાજ” પાસે આખેદ્ય તૈલચિત્ર તૈયાર કરાવવામાં આવ્યું. તૈલચિત્રના અનાવરણ માટે યોગ્ય અને સેવાભાવી વ્યક્તિની વિચારણા ચાલતી હતી તેવામાં પાલીતાણા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર યાજ્ઞાશ્રમના સુવર્ણ મહોત્સવ પર પધારેલા ગાણીતા દાનપ્રિય અને સજ્જન સદ્ગુણસ્થ શ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીએ અમારી વિનંતિનો સ્વીકાર કર્યો એટલે સં. ૨૦૧૩ના માગશર વદ ૧૩ શનિવાર તા. ૨૯ મી ડીસેમ્બર ૧૯૫૬ના રોજ આ અનાવરણ-મહોત્સવ યોજવામાં આવ્યો.

આ શુભ પ્રસંગે સભાના મકાનને સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યું હતું. સભાનો “શેઠ ભોગીલાલ હોલ” રંગબેરંગી રેશમી પતાકાઓથી આકર્ષણીય બની ગયો હતો. તૈલચિત્રનો આ અનાવરણ વિધિ

પ્રસિદ્ધ વક્તા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી(ચિત્રભાનુ)ની નિશ્રામાં સંચારના નવ કલાકે યોજવામાં આવ્યો હતો, જે પ્રસંગે પાલીતાણાખાતે યાજ્ઞાશ્રમના સુવર્ણ મહોત્સવ પ્રસંગે પધારેલા માનનીય મહેમાનોએ પણ અમારા આમંત્રણને માન આપી અત્રે પધારી આ પ્રસંગને સવિશેષ શોભાવ્યો હતો. પધારેલા મહેમાનોમાં મુખ્ય સદ્ગુણસ્થો નીચે પ્રમાણે હતા. શ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધી, શ્રી હીરાલાલ જુહાલાલ શાહ, શ્રી મોહનલાલ તારાચંદ શાહ, શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરકર, શ્રી લલ્લુભાઈ કરમચંદ દલાલ, માસ્તર વસંત, શ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલ શાહ, શ્રી જ્ઞેશંગભાઈ ઉગરચંદ શાહ, શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી, શ્રી કેશરીચંદ હીરાચંદ ઝવેરી, શ્રી પ્રણુજવનદાસ હરગોવિંદદાસ ગાંધી, શ્રી કે. એમ. જૈન, શ્રી છોટાલાલ ગિરંધરલાલ શાહ.

તદુપરાંત સભાના કાર્યકરો, સભાસદો અને આમંત્રિત ગુરુસ્થાથી સભાનો વિશાળ હોલ પણ સંકીર્ણ બની ગયો હતો. પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી ભાસ્કરવિજયજી તેમજ સાધ્વી-સમુદાયની ઉપસ્થિતિ ઉપરાંત હાજર રહેનાર સદ્ગુણસ્થોમાં મુખ્ય મુખ્ય નીચે પ્રમાણે હતા. શ્રી ભોગીલાલ મગનલાલ શેઠ, શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદ વોરા, શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી શાહ, શ્રી ખીમચંદભાઈ ચાંપરીભાઈ શાહ, શ્રી વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ, શ્રી ગજવજી ઝવેરભાઈ, શ્રી હરિલાલ દેવચંદ શેઠ, શ્રી રમણલાલ અમૃતલાલ શેઠ, શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ, શ્રી શિવલાલ મેધજી કપાસી, શ્રી ભાદ્રિચંદ અમરચંદ વકીલ, શ્રી બેચરલાલ નાનચંદ, શ્રી ન્યાલચંદ લક્ષ્મીચંદ વકીલ, શ્રી હીરાચંદ હરગોવન, શ્રી દેવચંદ દુર્લભદાસ, શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ, શ્રી ગુલાબચંદ દેવચંદ, શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ, શ્રી વલ્લભદાસ ગુલાબચંદ, શ્રી જીવણભાઈ ગોરધન, શ્રી સાકરલાલ ગાંડાલાલ વિગેરે.

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શુભેચ્છાના સંદેશા

સેવા અખંડ રાખશે

ભાઈ વલ્લભદાસે ચિરકાળ પર્વત સભાની અનન્યભાવે જે સેવા કરી છે, તે તો વીસરાય તેમ નથી. તેમણે સભાની અને ખરી રીતે જૈનધર્મ અને સાહિત્યની આત્મીયભાવે સેવા કરી પોતાના જીવનને ધન્ય અને કૃતકૃત્ય બનાવ્યું છે. શ્રીજૈન આત્માનંદ સભા માટે અને શ્રી જૈનસંઘ માટે એક સંભારણું જ મૂકી ગયા છે. તેમની જેમ આજે અનન્યભાવે તમે જે સેવા બજાવો છો એ પણ અતિ આનંદની અને અભિનંદનીય બાબત છે. આપણે સૌ એ જ ભાવના રાખીએ છીએ કે આજ પર્વત સભાના સેવકોએ જે રૂપે જૈનધર્મની ખતતી જે સેવા બજાવી છે તે અખંડ-પણે એકધારી વહેતી રહે અને વહેતી રહેશે જ.

આગમપ્રભાકર

-મુનિરાજ પુણ્યવિજયજી

[અમદાવાદ]

Wish function successful appreciating worthy services Vallabhadaskaka & respect to Harakhchand-bhai.

—Manubhai Gulabchand
[Bombay]

મંગળગીતના સુંદર સરોદા વચ્ચે આ મહોત્સવનો કાર્યારંભ થયો હતો. આદ્ર શ્રી પાદરાકરે આ પ્રસંગે અચાનક આવી પહોંચેલા માસ્તર વસંતનો સંક્ષિપ્ત પરિચય આપ્યો હતો. આદ્ર માસ્તર વસંતે, પાદરાકરેચિત-સેવામૂર્તિ શ્રી વલ્લભદાસભાઈ અંગેનું સુંદર કાવ્ય પોતાના કંઠ-મધુર્ય અને આરોહ-પ્રરોહની સ્વરાવસિઓથી હૃદયગમ રીતે ગાઈ સંભળાવ્યું હતું, જે કાવ્ય, આજ અંકનાં પૃષ્ઠ ૩૦ પર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. સભાના માનનીય સેક્રેટરી શ્રી બદ્ધવજી ઝવેરભાઈએ નિમંત્રણ પત્રિકાનું વાચન કર્યા બાદ આ શુભ પ્રસંગે આવેલા સફળતાના વિવિધ સંદેશાઓ રજૂ કરવામાં આવેલ.

આગમપ્રભાકરે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મદારાજ, સુપ્રસિદ્ધ સાહિત્યસેવી પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજી મદારાજ, સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ક્ષેત્રચંદ ઝવેરભાઈ, સભાના હિતસ્વી શ્રી મનુભાઈ શુક્લાચંદ કાપડિયા, સભાના ભૂતપૂર્વ ખગતચી શ્રી અમૃતલાલ છાત્રલાલ શેઠ, વિગેરેના મુખ્ય સંદેશાઓ હતા.

આદ્ર સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ખીમચંદભાઈ ચાંપડીભાઈ શાહે આજના મેળાવડાના અધ્યક્ષ પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભ-સાગરજીનો પરિચય આપતાં તેઓગ્રીની વિદ્વતાનું, સાહિત્ય-પ્રેમનું તેમજ જૈન અને જૈનેતર આત્મમમાં અતિશય પ્રિય થઈ પડેલા ભાણુશ્રીશુનું સુંદર રીતે કિશ્કર્ણ કરાવ્યું હતું. આદ્ર આજના માનનીય મહેમાન શ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીનો પરિચય આપતાં જણાવેલ કે-તેઓશ્રી જેટલા સાદા છે તેટલા જ ઉદાર છે. વિવેક અને નિરભિમાન વૃત્તિથી તેઓ સૌ કેળતે પોતાના કરી શકે છે. મિત્રનસાર સ્વભાવ અને શ્રદ્ધાશુભાવથી તેઓશ્રી કક્ષત મુંબઈમાં જ નહિ; જે જે સ્થળોએ આવા સત્કાર્યો માટે ગય છે ત્યાં ત્યાં “જનપ્રિય” થઈ પડે છે. “લક્ષ્મી”ના તેઓ “ટૂટ્ટી” છે એમ માને છે અને છૂટે હાથે સત્કાર્યોમાં ખરચે છે : સાહિત્યસેવક શ્રી વલ્લભદાસભાઈના આ શુભ પ્રસંગ માટે સાહિત્યોપાસક મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભ-સાગરજીનો અને સાહિત્યપ્રિય શ્રીયુત વીરચંદ રાધવજીની વંશવેલ શ્રી હરખચંદભાઈનો જે સુયોગ સાંપડ્યો છે તે સુભગ ચિહ્ન છે.

આદ્ર શ્રી હીરાલાલ જુહાલાલ શાહે શ્રી હરખચંદભાઈ ગાંધીનો વિશેષ પરિચય આપતાં જણાવ્યું કે-તેઓ માત્ર આર વર્ષની

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ

૩૫

વધે જ મુ'અઇ આત્મા હતા. વય લઘુ હોવા છતાં, કાર્યની ધગશ અને ઉત્સાહ અપૂર્વ હતા. પ્રારબ્ધ અને પુરુષાર્થ જે એકજ મળે તો શું થાય ? તેને માટે શ્રી હરખચંદભાઈ દંટાંતરણ છે, ધીમે ધીમે તેઓ “ઝવેરી”ની લાઠીમાં જોડાયા અને તેમનો ભાગ્યેશ્ય સેવિકાઓએ ખીલી જોડ્યો અને સાથેસાથ તેઓમાં જન્મથી જ પડેલાં ધાર્મિક સંસ્કારો અને દેવ, ગુરુ ધર્મ પ્રત્યેની ભક્તિ પણ રંગેરંગમાં પ્રસરી ગઇ. જેમ જેમ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ થતી રહી તેમ તેમ તેમનામાં લઘુતાની પણ વૃદ્ધિ થતી ગઇ, કારણ કે તેઓ લઘુતામાં જ પ્રભુતા માને છે, તેમના પહેરવેશ અને સાદાઈથી આપને પણ નહીં જણાય કે હરખચંદભાઈ દ્રવ્ય-સ્વામી છે. તેઓ ધોધારી સમાજના ગૌરવસ્થ અન્યા છે, તેઓએ મહુવા ખાતે ટેકનીકલ સ્કૂલમાં રૂ. ૩૫૦૦૦, પાંચસ હજાર આપેલ છે. મહુવા બાળાશ્રમને તેઓશ્રીનો સારો ટેકો છે તેમજ અગાસી તીર્થમાં સેનેટેરીયમ બંધાવી આપેલ છે. આ ઉપરાંત તેઓશ્રીની વિવિધ નાની મોટી સખાવતો ગણાવીએ તો તેનો સરવાળો લાખોના આંકડે પહોંચે છે, છતાં હરખચંદભાઈ તો માને જ છે કે-“જે દ્રવે તે દ્રવ્ય” જે પોતાના હાથથી વપરાયું તે જ પોતાનું. મારી તો અહીં પધારેલા સજ્જનોને વિનમ્રિ છે કે- શ્રી હરખચંદભાઈનો તમારાથી લેવાય તેવો લાભ લેશો.

આદ સભાના મુખ્ય સેક્રેટરી શ્રી વિક્રમદાસભાઈ મૂળચંદ શાહે સભા સંમંથી પોતાનું જે સુંદર નિવેદન રજૂ કર્યું હતું, તે નીચે પ્રમાણે છે—

નિવેદન

આ સભાનાં માનનીય મંત્રી સ્વ, શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈના તૈલચિત્રની અનાવરણ વિધિ કરવા માટે આજે આપણે સૌ અહીં ઉપસ્થિત થયા છીએ.

સર્વસ્વનું સમર્પણ કરનાર, કર્તવ્યનિષ્ઠ યોગ્ય વ્યક્તિનું યોગ્ય સન્માન કરવાનો આ યોગ્ય સમારંભ છે. અમારો નિમંગણુને માન આપી શ્રી વલ્લભદાસભાઈની સેવાની સૌરભને સન્માનવા પ્રસિદ્ધ વક્તા મુનિમહારાજ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ, મહુવાનિવાસી શ્રી હરખચંદભાઈ વીરચંદ ગાંધી, અહાર ગામથી ખાસ પધારેલ માનનીય ગૃહસ્થો અને સ્થાનિક ગૃહસ્થો, અહીંનો વગેરે સૌ પધાર્યા છો, તે યદ્વત અમે માનની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

ભાઈશ્રી વલ્લભદાસભાઈના તૈલચિત્રનું અનાવરણ ઉદ્ઘાટન ભાઈશ્રી હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીના શુભ હસ્તે થાય છે તે જાણીને મને અત્યંત આનંદ થાય છે. મારી શારીરિક અશક્તિને કારણે આ સમારંભમાં હાજર રહી શકતો નથી પરંતુ સભાના આ કાર્યમાં મારો અંતરનો સંપૂર્ણ સહકાર છે. ભાઈશ્રી વલ્લભદાસે સભાની અને જૈન સાહિત્યની અતિ કીમતી સેવા બજાવી છે,

[ભાવનગર]

શ્રી અમૃતલાલ છગનલાલ શેઠ

આપ મહુમની સેવાની લાગણી આ રીતે વ્યક્ત કરો છો તે ખૂબ જ યોગ્ય છે. આપના સમારંભની સફળતા ઈશ્વરે હું.

[અમદાવાદ]

—શાંતિલાલ જગાભાઈ

શ્રી શાંતિચંદ સેવાસમાજ

Hearty congratulations to Harakhchandbhai for opening ceremony of Vallabhadasbhai Photo wishing function success [Bombay]

—Fatechand Zaverbhai.

Wish all success to function all comforts for holy soul of Vallabhadasbhai [Panchgani]

—Nanchand Tarachand

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સેવામૂર્તિ શ્રી વલ્લભદાસ ગિરોવન-
દાસની આજીવન સેવાના પ્રતીકરૂપે
તેમના તૈલચિત્રની અનાવરણ વિધિ
પ્રસંગે હું હાર્દિક સફળતા ઇચ્છું છું.
[પાણીનાણા]—ફૂલચંદ હરિચંદ દોશી

શ્રી વલ્લભદાસભાઈએ જૈન સમા-
જની જે સેવા કરી છે તે સેવાને
ધ્યાનમાં લેતાં તેમના સ્મારકને અંગે જે
કંઈ કરવામાં આવે તે ઝોછું છે.

[મુંબઈ]—ચંદુલાલ ટી. શાહ

આપ સહુએ યોગ્ય પુરુષનું યોગ્ય
સન્માન કર્યું છે. આપ સર્વ કાર્યકરોને
મારા અભિનંદન છે.

પુશાલભાઈ ખેંગારજી

[વીણેપારસે]

મહુમે સભાના નિઃસ્વાર્થભાવે જે
સેવા કરી છે અને સભાની ઉત્તરોત્તર
પ્રગતિમાં જે સુંદર ફાળો આપ્યો છે
તે અતિ પ્રશંસનીય અને અનુમોદનીય
હોઈ તેમના તૈલચિત્રના અનાવરણથી
સભાના અન્ય સભ્યોને કાયમ પ્રેરણા
મળતી રહેશે. યોગ્ય વ્યક્તિની યોગ્ય કદર
કરવા માટે સભાને મારા અભિનંદન.
[મોરબી]—શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ

શ્રી વલ્લભદાસભાઈની સેવાઓ જોતાં
આપ જે કાર્ય કરી રહ્યા છો તે માત્ર
શરૂઆતનો કાર્યક્રમ છે. તેમને માટે
બીજું ધણું થવું જોઈએ.

[સુરત]—સાકરચંદ માણેકચંદ
ઘડીયાળી

સદ્ગત વલ્લભદાસભાઈનું જીવન મુખ્યત્વે કરોતે આ સભાની
સાથે સંકળાયેલું હતું. સભા એ એમનો પ્રાણ હતો. આત્માનંદ
સભા એટલે શ્રી વલ્લભદાસભાઈ અને વલ્લભદાસભાઈ એટલે
આત્માનંદ સભા એ રીતે તેઓ પરિચિત હતા.

હવે સભાનો ઇતિહાસ જરા વિચારી જઈએ એટલે તેમનો
પરિચય તેમાં આપોઆપ આવી જશે.

પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના સ્વર્ગ-
વાસને અંગે સં. ૧૯૫૨ ના જોડ શુદ્ધ ૨ ના રોજ વિદ્વાન
વકીલ શ્રી મૂળચંદભાઈને ત્યાં શોકસભા મળી હતી. તે સમયે
આ સભાનો જન્મ થયો. તાત્વિક વિચારોનો પ્રચાર અને
“સાહિત્ય તથા શિક્ષણપ્રચાર” એ સભાનું ધ્યેય હતું. શ્રી મૂળ-
ચંદભાઈએ આ સભાનું સુકાન સંભાળ્યું. ભાવનગરનું બહેર
જીવન હમેશાં સંસ્કાર અને શિક્ષણપ્રેમથી મધ્યમધતું રહ્યું છે.
આત્માનંદ સભાના સ્થાપન સમયે પણ બીજી બાજુ “જૈન ધર્મ
પ્રબોધક સભા” ચાલતી હતી. અને એ સંસ્થા પણ જ્ઞાન અને
ભક્તિનું સંસ્કારી વાતાવરણ સર્જી રહેલ. આ સંસ્થાના સુકાની-
ઓમાં શ્રી વલ્લભદાસભાઈ મુખ્ય હતા.

આમ ઉપર મુજબ ભાવનગરમાં એ સંસ્કાર-સભા ચાલતી
હતી. બન્નેની પ્રવૃત્તિ પણ એક સરખી જ હતી. અને પરસ્પર
સહકાર સાધી કાર્ય કર્યું જતી હતી. સમય જતાં પ્રબોધક સભાના
યુવાન કાર્યકરોનું જૂથ આત્માનંદ સભા સાથે ઝોતપ્રોત થયું
અને “આત્માનંદ સભા” બની.

શ્રી વલ્લભદાસભાઈ પોતે મૂળ સ્થાનકવાસી. સામાન્ય સયો-
ગોવાળું તેમનું કુટુંબ અને કુટુંબના નિર્વાહિતો બોળે તેમના
ઉપર નાનપણથી જ આવેલ એમ છતાં એમના દિવમાં સેવાની
ધગશ હતી. વિદ્વાન મુરખીઓના સહકારથી તે સેવાભાવ
ખીંતો ચાલ્યો અને આત્માનંદ સભાની કાર્યવાહીમાં તેઓ
વધુ ને વધુ રસ લેતા થયા. સં. ૧૯૬૧ માં તેઓ સભાના લાય-
ઝેરીયન થયા, સં. ૧૯૬૩માં તેઓ સભાના નેતૃન્ટ સંકેટરી અને
માસિક કમીટીના સભ્ય થયા અને સં. ૧૯૬૭ માં તેઓ સભાના
મુખ્ય મંત્રી તરીકે ચુંટાયા. આમ સભાની કાર્યવાહીમાં તેઓ
બવાબદાર અધિકારી તરીકે મોડા ચુંટાયા એમ છતાં સભાના જન્મ-

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ

૩૭

કાળથી જ તેઓ સભાની નાની મોટી પ્રવૃત્તિઓમાં ખૂબ રસ લેતા હતા.

સભાને તેના જન્મકાળથી જ સેવાભાવી, ઉત્સાહી, જીવાન કાર્યકરોનું જૂથ સાંપડ્યું હતું. એટલે સભાનો વિકાસ ધીમે ધીમે સધાતો ચાલ્યો. શાંતમૂર્તિ મુનિશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ, પ્રવર્તક શ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજ, આચાર્યશ્રી વિજય વલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ, સાહિત્યપ્રેમી શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ, આગમપ્રભાકર શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ, સાહિત્યસંશોધક શ્રી જંબુવિજયજી મહારાજ, આમ એક પછી વિદ્વાનોનો સાથ મળતો ગયો અને વિકદ મુનિવર્યોની કૃપાના પરિણામે આજે આ સભા ‘વસુદેવહિન્દી’ ‘જુહાદુકદંપસૂત્ર’ ‘નયચક્રસાર’ વગેરે મહામૂલા સંસ્કૃત ગ્રંથરત્નો પ્રકટ કરવા ભાગ્યશાળી નીવડી છે. તેમજ હિન્દુભરના અગ્રગણ્ય જ્ઞાનપ્રેમી ગૃહસ્થોનું મોટું જૂથ પેટ્રેન તેમજ આજીવન સભ્ય તરીકે પ્રાપ્ત કરી શકેલ છે.

સભાના આ ગૌરવભર્યા પ્રકાશનો અંગે સૌનો સહકાર સાધવામાં શ્રી વલ્લભદાસભાઈની સેવા ખરેખર નોંધપાત્ર છે. સભાના વિકાસનું જ તેઓશ્રી નિરંતર સ્વપ્ન સેવતા હોય, કોઈ એક પ્રવૃત્તિ પૂરી કરે કે બીજી શુભ પ્રવૃત્તિનું સ્વપ્ન તેઓશ્રીની સામે ખડું જ હોય. અને તે સિદ્ધ કરવા માટે તેઓ પોતાના ખર્ચે પ્રવાસ ખર્ચે, સૌનો સંપર્ક સાધે અને ગમે તે ભોગે કાર્ય પાર પાડે.

સભાને આવો ભેખધારી સેવક મળ્યો, તેને પરિણામે સભા પોતાની પ્રતિષ્ઠાની સૌરભ દેશ પરદેશમાં ફેલાવી શકેલ છે. આજે તેઓશ્રી આપણી વચ્ચેથી ચાલ્યા ગયા છે, પરંતુ તેમની સેવાની સ્મૃતિ વરસો સુધી સભાના ઇતિહાસમાં યશસ્વી અક્ષરે અંકિત રહેશે.

આજે આપણે સમાજ બ્યારે કર્તવ્યનિષ્ઠ સેવકોવિહોણો થતો જાય છે તેવા સમયે પોતાના કર્તવ્ય માટે સદા જાગૃત રહેનાર સાચા સેવકની જે ખોટ આપણને પડી છે તે કદી ભૂલાય તેમ નથી.

આમ કર્તવ્ય જાગૃતતા જાગૃતતા બ્યારે તેઓશ્રી માંદગીના ષિઝને હતા ત્યારે તેઓશ્રીના શુભેચ્છકોને સદ્ગતની સેવાનું યત્નિયત સન્માન કરવાનો વિચાર આવ્યો. સૌ એકત્ર થયા અને શુભેચ્છકોએ નીચે પ્રમાણે એક ફંડ એકત્ર કર્યું.

જૈન સાહિત્યનો ધરે ધરે પ્રચાર થાય, પ્રાચીન ગ્રંથો સહુ કોઈ વાંચી શકે તે માટે સરલ ભાષામાં સુંદર ગ્રંથો પ્રકાશમાં મૂકી, જૈન સંસ્કૃતિને સારા પ્રમાણમાં વેગ આપવાનો વલ્લભદાસભાઈએ જે પ્રયત્ન કર્યો છે તે ખરેખર પ્રશંસનીય છે.

વર્ષો સુધી સતત પુરુષાર્થ કરનાર ધર્મશ્રદ્ધાળુ પુણ્યાત્મા સ્વ. શ્રીકૃત વલ્લભદાસભાઈનું તૈલચિત્ર કદારચરિત

ઉદ્ધારક શ્રી હરેખચંદ વીરચંદ ગાંધીને હસ્તે ખુલ્લું મૂકાય છે તે યોગ્ય છે.

[અમદાવાદ]

મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજી

સભાને પ્રગતિશીલ અનાવવામાં અને અનેક ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રકાશિત કરાવવામાં શ્રી વલ્લભદાસભાઈએ આપેલો ફાળો ચિરસ્મરણીય બની રહે તેવો છે, એમની સેવાઓની યાદગત તરીકે એમનું ચિત્ર સભામાં મુકવામાં આવે છે તે પ્રસંગે અમે એમની સેવાઓને અંજલિ આપીએ છીએ.

[અમદાવાદ]

આલાભાઈ દેસાઈ

રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ

૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ
સ્મારક ફંડની યાદી.

- ૨૫૧૧ શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ
૨૦૧૧ એક ગૃહસ્થ હ. શેઠ ભાદ્ર્યંદ અમુકખ
૧૫૧૧ શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી
૧૨૫૧ „ ફતેહચંદભાઈ ઝવેરભાઈ
૧૦૧૧ „ દેવચંદભાઈ દામજી
૧૦૦૧ શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ
૧૦૦૧ „ નગજીવન કુલચંદ
૧૦૦૧ „ સુનીલાલ દીપચંદ
૧૦૧૧ ભાવસાર સાકરલાલ ગાંડાલાલ
૧૦૧૧ શા નાનચંદ તારાચંદ
૧૦૧૧ શા વૃજલાલ દીપાળા
૧૦૧૧ શેઠ ચંદુલાલ ટી. શાહ
૧૦૧૧ „ મણીલાલ વનમાળી
૧૦૧૧ „ કાન્તિલાલ ઈશ્વરલાલ
૧૦૧૧ „ પાનાચંદ લલ્લુભાઈ સુરદાવાળા
૫૧૧ „ ટી. સી. ધર્મસિંહ શેઠ ત્રિભોવનદાસ દુર્લભજી
૫૧૧ „ અમૃતલાલ છગનલાલ
૫૧૧ પ્રોફેસર ખીમચંદ ચાંપશી
૫૧૧ વોરા ખાન્તિલાલ અમરચંદ
૫૧૧ શા મલ્લજી ઝવેરભાઈ
૫૧૧ શા વિક્રમદાસ મૂળચંદ
૫૧૧ વોરા હડીસંગ ઝવેરભાઈ
૫૧૧ શેઠ માણેકચંદ પોપટલાલ
૫૧૧ „ પનાલાલ ભીખાભાઈ
૫૧૧ „ સકરચંદ મોતીલાલ મૂળજી
૫૧૧ શા ગુલાબચંદ મૂળચંદ
૨૫૧ શા હીરાલાલ જુઠાભાઈ
૨૫૧ શેઠ હીરાચંદ હરગોવન
૨૫૧ „ ઉત્તમચંદ હરગોવન
૫૧૧ શ્રી તપગચ્છ નૈન સંઘ, મોરબી
હા. ડો. વલ્લભદાસ તેજુશીભાઈ

શુભેચ્છકોની પ્રેરણાથી સભાએ પણ આ વાતનો વિચાર કર્યો અને સભા તરફથી સદ્ગતની સાહિત્ય-

પ્રતિષ્ઠાને લક્ષમાં રાખીને પાંચેક હજાર રૂપિયાના ખર્ચે એક સુંદર પ્રકાશન પ્રકટ કરવાનો અને આ ગ્રંથમાં સદ્ગતની જીવન-સૌરભની નોંધ લેવાનો નિર્ણય કર્યો. વધુમાં તેઓશ્રીનું એક તૈલચિત્ર સભાના હોલમાં યોગ્ય સમારંભ કરીને ખુલ્લું મૂકવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

શુભેચ્છકો તથા સભાના આ નિર્ણય મુજબ આજે આપણે અત્રે એકત્ર થયા છીએ. અમને વધુ આનંદ તો એટલા માટે છે કે વલ્લભદાસભાઈએ જેમ સાહિત્યની ઉપાસનામાં પોતાનું જીવન વ્યતીત કર્યું અને પોતાના સાહિત્ય શોખને કેળવ્યો તેમ આજે તેઓશ્રીના તૈલચિત્રની અનાવરણુ વિધિ પ્રસંગે આપણુ ને એક ઊંડા તત્ત્વચિંતક, સાહિત્યસર્જક અને સાચા વક્તા એવા વિદ્વાન્ મુનિવર્ચશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજની નિજાનો આજના સમારંભમાં અમૂલ્ય લાભ મળ્યો છે. અને તેના અનાવરણુનો વિધિ માટે પણ એવા જ સંસ્કારપ્રેમી, મહુવાનિવાસી શ્રી હરખચંદભાઈ ગાંધી સાંપડ્યા છે. શ્રી હરખચંદભાઈ પણ પોતાની લક્ષ્મીનો વ્યય હમેશાં સંસ્કારનું સુંદર વાવેતર કરવામાં જ છૂટા હાથે કરી રહ્યા છે. એટલે યોગ્ય વ્યક્તિને યોગ્ય રીતે સન્માનવાનો આ સુયોગ સાંપડ્યો છે તે ખરેખર ગુરુકૃપાનું જ પરિણામ માનીએ છીએ.

સભાના યશસ્વી ઇતિહાસની સાથે વલ્લભદાસભાઈનું જીવન એવી રીતે સંકળાઈ ગયું છે એટલે તેમનો વધુ પરિચય જુદી રીતે આપવાનો રહેતો નથી. સભાની સૌરભ એ તેઓશ્રીની સૌરભ હતી, સભાની પ્રતિષ્ઠા એ તેઓશ્રીના જીવનની પ્રતિષ્ઠા હતી અને સભાનું ગૌરવ એ તેઓશ્રીના જીવનનું ગૌરવ હતું.

વલ્લભદાસભાઈના જીવનની બીજી દૃષ્ટિએ વિચારણા કરીએ તો સેવા એ એમનો જીવનમંત્ર હતો. ઊગતા જીવનકાળથી જ તેઓ પ્રબોધક સભામાં જોડાયા, પોતાના ધંધાને ગૌણ કરીને સેવાધર્મને જીવનનો મુખ્ય વ્યવસાય બનાવ્યો અને એ રીતે આત્માનંદસભા ઉપરાંત પાલીતણા, યશોવિજયજી નૈન ગુરુકુળની સ્થા-

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ

૩૯

નિક કમીટીના સેક્રેટરી તરીકેનો તેઓશ્રીનો સેવા પણ એટલી જ નોંધપાત્ર હતી.

ભાવનગર મ્યુ.ના સભ્ય તરીકે, દાદાસાહેબ જૈન ઓર્ગેના એક વખતના મંત્રી તરીકે, ઉગ્રમયાઈ જૈન કન્યાશાળાના મંત્રી તરીકે તેઓશ્રીએ પણ યોગ્ય સેવા બજાવી છે તેમજ એક ગુરુભક્ત અને પૂજ્યપ્રેમી તરીકે પણ તેઓશ્રીએ એટલી ખ્યાતિ મેળવી છે અને એવો જ યશ એક પ્રમાણિક વેપારી તરીકે પણ તેઓશ્રીએ પ્રાપ્ત કર્યો છે. એમના નાની મોટી સેવાના સંભા-રણુ તો વધુ સમય રોકે તેમ છે. અત્રે ઉપસ્થિત થયેલા સદગતના શુભેચ્છકો પાસેથી આપણે સાંભળશું એવી આશાથી અમે હુંકાવીએ છીએ. આપણે તો એમના જીવનમાંથી નીતરતી સેવાની સૌરભને સન્માનીએ અને યોગ્ય પ્રેરણા મેળવીએ એ જ ઇચ્છા અને અભ્યર્થના.

કોઈ પણ સંસ્થાને પ્રાણવાન કરવી હોય તો તેના કાર્યકર તરીકે તમે પોતે એ સંસ્થા સાથે ઓતપ્રોત થાઓ, એ સંસ્થાને તમારું જીવનસ્વન બનાવો એટલે એ સંસ્થા જરૂર પ્રાણવાન થશે જ. વલ્લભદાસ-ભાઈના જીવનમાંથી આ મોટો બોધવાઈ આપણને સાંપડે છે, અને એજ એમનો જીવન-સંદેશ છે. આપણે એ સંદેશ જીવનમાં હેતારીએ, સભાના વિકાસમાં અને તેટલો સાથ આપવા બાબતેથી થઈએ એ જ આજના સમારંભનો શુભાશય છે.

છેલ્લે છેલ્લે આ તૈલચિત્ર તૈયાર કરવામાં અહિંના કળાનિપુણ સુવિખ્યાત ચિત્રકાર શ્રી વનરાજ માળીએ જે દિગ્ગોળની દાખવી છે તે બદલ તેમને અભિનંદન આપતા અમને આનંદ થાય છે.

બાદ શ્રી લલ્લુભાઈ કરમચંદ દલાલે પોતાની પ્રીદ છતાં ગંભીર ભાષામાં બજાવ્યું કે— શ્રી વલ્લભદાસભાઈ સાથે મારો પરિચય લાંબા સમયનો છે. તેમનામાં અભ્યાસ ઓછો હતો પણ ગુરુભક્તિ અને ગુરુકૃપાથી તેઓ ધાર્મિક કામ કરી શક્યા હતા. તેમનામાં ધાર્મિક જ્ઞાન અને ધાર્મિક પ્રેમ પણ હતો. શ્રી વીરચંદ રાધવજી ગાંધીને

બ્યારે અમેરિકા જવા માટે પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજે પ્રેરણા કરી ત્યારે વીરચંદભાઈ સામાન્ય અભ્યાસક હતા, છતાં ગુરુકૃપાને કારણે તેઓએ અમેરી-કામાં જૈન ધર્મનો વિજયકો વગાડ્યો. તેમને સર્વ ધર્મ પરિષદમાં માત્ર પાંચ જ મિનિટ બોલવાનું હતું છતાં તેમની વાગ્ધારાથી વિસ્મિત બનેલ સભા-જનોએ તેમને પીસતાલીશ મિનિટ બોલવાનું કહ્યું અને ત્યારબાદ તો અમેરીકામાં કેટલાય બહેરે ભાષણો આપી જૈન ધર્મનો પ્રચાર કર્યો. આ હતું ગુરુકૃપાનું ફળ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ તેમના જીવનમાં જે કોઈ કરી શક્યા તે પણ ગુરુકૃપાને જ કારણે. શ્રી આત્મારામજી મહારાજ તેમજ તેમના સમુદાયની શ્રી વલ્લભદાસભાઈએ સારી સેવા બજાવી છે.

બ્યારે બ્યારે હું કાર્યપ્રસંગે ભાવનગર આવતો ત્યારે તપાસ કરું તો તેઓ પોતાની ઓફિસે હોય જ નહિ. “આત્માનંદ સભા”ને જ તેઓ પોતાનું વિશ્રામસ્થાન માનતા હતા. તેઓની આસપાસ પુસ્તકોનો ઢગ પડ્યો હોય અને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ તેમજ જ્ઞાન-બુદ્ધિ એ જ તેમનો મુખ્ય વ્યવસાય થઈ પડ્યો હતો, તેમણે જે સાહિત્ય-સેવા કરી છે તે આપણાથી અબજો નથી. ભાવનગરની ત્રણે સંસ્થાઓ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં સારું કાર્ય કરી રહેલ છે. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાની પ્રગતિનો ખરેખરો યશ જેમ સ્વ. શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ આણંદજીને ઘટે તેમ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની ઉન્નતિનો યશ શ્રી વલ્લભદાસભાઈને ઘટે છે.

વિ. સં. ૧૯૭૩ માં સ્વ. મુનિરાગશ્રી ચારિત્ર-વિજયજીએ પાલીતાણામાં ગુરુકુળ સ્થાપી અને યોગ્ય શુદ્ધિથી સહાયથી તેની શરૂઆત કરી. ધીમે ધીમે તેનો વિકાસ થયો અને પૂજ્ય ગુરુમહારાજશ્રીની સહનયથી તેની કમિટીમાં મારો સહકાર્યકરો ઉપરાંત શ્રીયુત ગુજાગ્યંદ આણંદજી, સાપ્તાહિક “જૈન”ના તંત્રી સ્વ. શેઠ દેવચંદ દામજી, શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈ વિગેરેનો સારો સહકાર હતો. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ પોતાની સ્થિતિને કારણે પૈસાનો વિશેષ વ્યય ન કરી શકાત છતાં તેઓનું સ્થાન અગ્રિમ હતું.

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જૈન શ્વેતાંચર કેન્દ્રેન્સના માનદમંત્રી શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ઓકરનીએ જણાવ્યું કે-ભાવનગરની છાપ જૈન સમાજમાં જુદી જ છે. અમદાવાદ અને ભાવનગર-એ બંને જૈનપુરી જ ગણાય છે. અમદાવાદ ક્રિયારુચિવાળું છે બ્યારે ભાવનગર જ્ઞાનરુચિવાળું છે. ભાવનગર એ ભાવથી જૈનપુરી ગણાય છે. સ્વ. કુંવરજીભાઈ એ ભાવનગરનું આકર્ષણ હતા. બ્યારે બ્યારે હું ભાવનગર આવતો ત્યારે કંઈક ને કંઈક જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ કરીને જ જતો. સ્વ. કુંવરજીભાઈ પાસે બ્યારે જતો ત્યારે તેમની આસપાસ જ્ઞાન-સાહિત્ય જ પડ્યું હોય અને પૂર્વ સંશોધન ચાલતું જ હોય. સ્વ. વલ્લભદાસભાઈ પણ એ પ્રકારનો વ્યવસાય હંમેશાં સ્મરણીય રહેશે. હાલ ભાવનગરમાં જ્ઞાનપિપાસા ઓછી થવા લાગી છે અને વ્યાપારી યુદ્ધિ વધવા લાગી છે. ભાવનગરને જ્ઞાનોપાસનાને જે વારસો વર્ષોથી મળ્યો છે તેમાં વૃદ્ધિ કરવા હું વિનંતિ કરું છું.

આજે ભારત અદ્ય-વિશ્વમાં જ્ઞાન અને સત્ય જાણવાની ભૂમિ ઉઘડી છે. તે સમયે આપણે આપણા સાહિત્યનો સારી રીતે પ્રચાર કરવો જોઈએ. આજે લોકો “ભગવાન મહાવીર” કરતાં ભૃગુ ગૌતમયુદ્ધને વિશેષ ઓળખતા થયા છે. આજે વિદ્યુતધ્રુવ આવ્યો છે ત્યારે આપણે આપણી “ગાડાની ગતિ” છોડવી જોઈએ, ભાવનગરની ત્રણે સાહિત્ય સંસ્થાઓ ધારે તો આદર્શ કામ કરી શકે, કારણ કે ભાવનગરમાં ભાવ છે, કાર્યકરો છે અને કાર્ય કરવાની તમન્ના પણ છે.

આદ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના સેક્રેટરી શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ શાહે જણાવ્યું કે-દરેક વ્યક્તિએ પોતાની ફરજ સમજીને સેવાનું કાર્ય કરવું જોઈએ. એક વ્યક્તિ ધારે તો કેટલી સારી સેવા આપી શકે છે તે શ્રી વલ્લભદાસભાઈએ આપણને બતાવ્યું છે. આદ તેઓશ્રીએ શ્રી વલ્લભદાસભાઈને યોગ્ય શબ્દોમાં અંગ્રજિ આપી હતી.

આદ શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળના આત્મા, જાણીતા કવિશ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાઠરાકરે

જણાવ્યું કે-શ્રી વલ્લભદાસભાઈ જેવા સેવાભાવીને અંગ્રજિ આપવી હોય તો મૌન રહીને જ આપી શકાય, કારણ કે તે માટે ઉચિત શબ્દો શોધવા જોઈએ, વલ્લભદાસભાઈ શું હતા તે આપણે તેમના પોતાના જીવન, કવન અને સાહિત્ય-પ્રકાશનથી જાણી શક્યા છીએ, માણસના જીવનમાં ઉભય બાજુ હોય છે, પણ આપણે તો ગુણદષ્ટિ લઈને જ જોઈ છીએ. ફક્ત વીમાનો દલાલ ભેખધારી અને તો કેવો સાહિત્યસેવક અને છે તે શ્રી વલ્લભદાસભાઈ આપણને, આ તૈલચિત્રમાં જોઈ જોઈ, મૌનભાવે કહી રહ્યા છે. તેમના આદોષનોતે હૃદયમાં ઉતારજો, એ જ તેમને આપવાની સાચી અંગ્રજિ છે. હું તો પ્રભુને પ્રાર્થના કરું છું કે-શ્રી વલ્લભદાસભાઈની ગેર-હાજરીમાં આ સભાના પ્રમુખ તેમજ કાર્યકરોને સાહિત્ય-પ્રકાશન માટે વિશેષ ને વિશેષ બળ આપજો, જેથી આ સંસ્થા અનુપમ સંસ્થા બને. ભાવનગર તો ભાવનાથી ભરેલું છે. તેને ફક્ત યોગ્ય માર્ગદર્શન જ જોઈએ.

આદ સભાના પ્રમુખશ્રી ગુલાબચંદ આણંદજીએ શ્રીયુત હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીને તૈલચિત્રના અનાવરણ માટે વિનંતિ કરી હતી. શ્રીયુત હરખચંદભાઈએ તાળીઓના નાદ વચ્ચે સેવામૃતિ શ્રી વલ્લભદાસભાઈનું તૈલચિત્ર ખુલ્લું મૂક્યું હતું. ભાવનગરના જાણીતા કલાકાર વનરાજના હસ્તે તૈયાર કરવામાં આવેલ આ ચિત્રની આબેહૂયતા અને રમ્યતા જોઈને સૌ ખુશ થયા હતા.

આદ શ્રીયુત હરખચંદ વીરચંદ ગાંધીએ જણાવ્યું કે-જો વ્યક્તિના તૈલચિત્રની આજે આપણે અનાવરણ વિધિ કરી રહ્યા છીએ તેમના જીવનમાંથી ઘણી પ્રેરણા લેવા જેવી છે. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ સભાના પ્રાણ હતા. તેમનું તૈલચિત્ર ખુલ્લું મૂકીને આપણી ફરજ પૂરી થતી નથી પણ પરંપરે ફરજની શરૂઆત થાય છે. તેઓએ સાહિત્યના ઘણાં શ્રેષ્ઠ પુસ્તકો પ્રકાશિત કર્યાં છે, તે કાર્યને ચાલુ રાખવું જોઈએ. તેમણે સાહિત્યરૂપી વક્ષ વાવ્યું છે તેને વધુ ને વધુ વિકસાવશો. સભાએ સાહિત્ય-પ્રકાશનનો જે યોગ્ય પાજો છે તે મારે મન ગૌરવનો વિષય છે. સભાએ ઘણી જ ઉચ્ચ

સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ

૪૧

કોટીના બોધપ્રદ પ્રકાશનો કાર્ય છે. સભાના કાર્યવાહકોને મારી વિનંતિ છે કે-તેઓ પોતાની મનઃ શરૂ રાખે. આજે દેશ-પરદેશમાં જૈન સાહિત્યની માગ વધતી આવે છે. જૈન કામ હમેશાં દાનપ્રિય જ છે. દાનના અભાવે કોઈ કામ અટકતું નથી અને અટકશે પણ નહિ.

હું સિદ્ધાચળ યાત્રાએ ગયો ત્યારે રંગમંડપમાં એક નાની દેવકુસુમામાં મેં પૂજ્ય આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિ જોઈ. મેં તેના કારણની તપાસ કરી તો માત્રમ પાત્રું કે-પંચમમાં અને ખીજ અવિકસિત પ્રદેશમાં જૈનધર્મના ટકાવ માટે તેઓશ્રીએ ભગીરથ પુરુષાર્થ કરેલો અને તે મહાન કાર્યને લક્ષમાં રાખીને તે મૂર્તિ ત્યાં સ્થાપન કરવામાં આવી છે.

ભગવાન મહાવીરના સંકલનાબદ્ધ જીવનની આજે અતિ આવસ્યકતા છે. સંક્ષિપ્ત છતાં તેઓશ્રીના સમગ્ર જીવનને સ્પર્શતું આલેખન થયું ઘટે. આ સભાના કાર્યવાહકોને હું વિનંતિ કરીશ કે-તેઓ આવું કાર્ય પ્રથમ તંદ્રે હાથ ધરે.

આ પ્રસંગે હું આપ સૌનું બે અગત્યની હકીકત તરફ ધ્યાન ખેંચું છું. આપણી સમાજના આગેવાન અને જાણીતા ઉદ્યોગપતિ શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈએ, શ્રી સિદ્ધેશ્વર આલાશમના સુવર્ણમહોત્સવ સમયે ટ્રસ્ટોની મિલકતના રોકાણ અંગે જે વાત કરી છે તે ખરેખર વિચારણા માગે છે. ટ્રસ્ટોની લાખોની મિલકત સરકારી સીક્યુરીટીઓમાં રોકવાની જે પ્રથા છે તેને બદલે તે રકમ ઉદ્યોગોમાં રોકવામાં આવે તો તે વધુ ઉપયોગી નીવડશે. સરકારે તે આખતમાં અવસ્ય વિચાર કરવો જોઈએ.

ખીજ અગત્યની આખત છે ગ્રામપંચાયતોને યાત્રા-વેરો નાખવાનો અધિકાર. આ અધિકાર અનિચ્છનીય છે. આ અધિકારને પરિણામે આજે આપણા તીર્થો ઘોઘા, ભોંયણીજી, કંબોદ વિગેરે સ્થળે યાત્રાળુ ભાઈઓ પર કર લેવાની તૈયારી થઈ રહી છે. આવી રીતે ધાર્મિક આખતોમાં હસ્તક્ષેપ થાય છે તેથી મનદુઃખના પ્રસંગો વધતા જશે. પરસ્પર વર્ગ-વૈમનસ્ય વધતું જશે અને

આપણું ઐક્ય તૂટશે. કલંકરૂપ ગણ્યોતો શ્રી શત્રુજયનો યાત્રાવેરો આ સરકારે નાબૂદ કર્યો ત્યારે ગ્રામ-પંચાયતનું આ પાત્રું કેટલું નુકશાનકારક છે તે વિચારી લેવું જોઈએ.

આજે સમય એવો આવ્યો છે કે જૈનોએ રાજકારણમાં સક્રિય રસ લેવો જ જોઈએ. આપણે સ્વતંત્ર ઉમેદવાર ઊભા કરવા જોઈએ અને તેને ટેકા આપવો જોઈએ જેથી તેઓ આપણો અવાજ રજૂ કરી શકે અને આવા કડવા પ્રસંગોને નિવારી શકાય.

પ્રાંતે હું એટલું જ કહીશ કે-આ શ્રી જૈન આત્માનાં સભાનું કાર્ય પ્રશસ્ત છે. સેવામૂર્તિ શ્રી વલ્લભદાસભાઈએ સાહિત્ય પ્રકાશન પાછળ અથાગ ભોગ આપ્યો છે અને તેમનું આજે યત્નિચિત્ત જે બહુમાન કરવામાં આવેલ છે તે યોગ્ય જ છે, યોગ્યને યોગ્ય જ માન અપાઈ રહ્યું છે. સભાની ગ્રંથપ્રકાશનની યોજના મને ગમી છે અને આ આખતમાં સભાને મારો સહકાર મળી રહેશે.

ત્યારબાદ પ્રસિદ્ધવંતા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજે પોતાની લાક્ષણિક શૈલીએ જણાવ્યું કે- ગુણીજનોના ગુણાનુવાદ કરવા એ ગુણી પુરુષનું કર્તવ્ય છે. આજે આપણે એવા એક ગુણીજનનું બહુમાન કરવા એકત્ર થયા છીએ. સામાન્ય રીતે એવો શિરસ્તો છે કે-બ્યાં ગૃહસ્થોનો આદર થતો હોય ત્યાં સાધુની હાજરી ન હોય, પરંતુ જૈન ધર્મે તો ગુણીજનની ખૂબ ખૂબ પ્રશંસા કરી છે. ભગવંત મહાવીરે સ્વમુખે જ પુણિયા શ્રાવક તેમજ આનંદ-કામદેવની પ્રશંસા કરી છે એટલું જ નહિ પરંતુ આપણે સર્વ સવારના રાંધ પ્રતિક્રમણ સમયે ભરહેડરની સજ્જામાં આવતા મહાપુરુષો અને સતીયોને યાદ કરીએ છીએ. મારા મંતવ્ય પ્રમાણે તો ગૃહસ્થના ગુણની પ્રશંસા કરવી તેમાં જ સાધુતા છે. કહ્યું છે કે-“જે યશ લઈને આથમ્યા તે રવિ પહેલાં ઊગત.”

ચાર વર્ષ પહેલાં વડવામાં મારું ચાતુર્માસ હતું. એક દિવસ વલ્લભદાસભાઈ આવીને મારી પાસે બેઠા.

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વ્યાખ્યાન બાદ સામાન્ય રીતે બને છે તેમ પાંચ-દશ ગુરુશ્રેણી બેઠા હતા. તેમની સાથે પાંચેક કસાક વાત-ચીતમાં વીતી ગયો. હું વલ્લભદાસભાઈને જોળખતો ન હતો, જનાં તેઓ એમ ને એમ બેસી રહ્યા. ન અકળાયા કે ન કંઈ બોલ્યા. બધા ગયા પછી તેમણે મને પરિચય આપ્યો. હું તેમની લઘુતા જોઈને ખૂબ ખુશ થયો. મને થયું કે જેણે આટલા-આટલા શ્રેયના પ્રકાશનો કર્યો તેમનામાં કેવી નિરભિમાન વૃત્તિ છે. ખરેખર લઘુતાથી જ પ્રભુતા પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રી વલ્લભદાસભાઈ જે પ્રાપ્ત કરી શક્યા તે તેમના ગુરુ પ્રત્યેના અનહદ પ્રેમનું ફળ છે.

આપણું જ્ઞાન-મૂલ્યાંકનનું ત્રાજવું ભુદી જાતનું છે. જૈન આપણે જોળખી શકતા નથી, તેમને વિદેશના સ્કૉલરો પીઝાયો છે-અદુમાન કરે છે. આપણી એવી જ એક વિચિત્ર પ્રભુલિકા છે કે જૈને ઇવનું આપણે પૂછ શકતા નથી તેની કપર પર આપણે ફૂવતી માળાઓનો ઢગ કરીએ છીએ.

**ઇવનું કીધો અનાદર, ના કહી પરવા કરી;
આજે લોકો તેની રાખ પર, ફૂલો ચઢાવી જાય છે.**

ઇવનમાં પ્રેરણા નથી તો કાંઈ જ નથી. ઇવનમાંથી પ્રેરણાને બાદ કર્યા કરો, તો શૂન્ય જ રહેશે. માણસને પ્રેરણા કર્યા કરો, તો તેનામાં તાકાત આવશે. આ વસ્તુનો આપણે સ્વીકાર કરવો જોઈએ. સ્વ. વીરચંદ્ર રાધવજી ગાંધીને પૂર્વજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજે અમેરીકાના ચિકાગો શહેરમાં ભરાતી વિશ્વ-ધર્મ પરિષદમાં પ્રેરણા કરીને મોકલ્યા. શ્રી ગાંધીએ ત્યાં જૈન ધર્મની કેટલી જાહેરાતવાલી કરી તે આપણા-થી અજાણ્યું નથી. આજે પણ અમેરિકામાં જૈન ધર્મનો પ્રેમ અને પ્રસાર છે. પચાસ વર્ષ પહેલાં આવી દીર્ઘદૃષ્ટિ હતી, આજે આપણે તે દૃષ્ટિ બોધ બેઠા છીએ અને તેને પરિણામે “જૈન ધર્મ”ને આપણા જ ભારતની બાહ્ય પ્રજાઓ જાણતી નથી.

ભાવનાની લહરી અનુપમ કાર્ય કરી શકે છે. અહીં સંગીત માટે વાળું પડ્યું છે. તેમાં સર પણ છે,

પણ તે સર કાઢવાની તાકાત તો હાથના આંગળામાં જ છે તેમજ તમારામાં તમજા તો પડી જ છે પણ તેને પ્રેરણારૂપી પાન કરાવનાર ગુરુમહારાજ જોઈએ. શ્રીયુત વીરચંદ્રભાઈએ પોતાનું ઇવન-વાહન ગુરુમહારાજના ચરણમાં સોંપ્યું અને તેઓ અદ્વિતીય કાર્ય કરી શક્યા. જે પરિપક્વમાં તેમને ફક્ત પાંચ જ મિનિટ બોલવાનું હતું ત્યાં જ તેમણે, સભાગરનાના આગ્રહથી પીસ્તાલીશ મિનિટ પ્રવચન આપ્યું. આ છે પ્રેરણાનું પરિણામ. પ્રેરણા એ સ્લાય પ્રકાશનો દાંપક છે.

મારા પરિચયમાં જૈનો આગ્યા છે તેમ જૈનતરો પણ આગ્યા છે. મારા અનુભવમાં મને જણાયું છે કે જૈનો કરતાં જૈનતરો પર આપણા ધર્મનો વિશેષ પ્રભાવ પડે છે. એક વખત મારું ચાતુર્માસ દસાગમાં હતું. ત્યાંના એક વગદાર કામદાર મારા વ્યાખ્યાનમાં આવવા લાગ્યા. વ્યાખ્યાનની તેમના પર સચોટ અસર થઈ. તેઓ ત્યાંના પ્રદેશમાં ‘માથાભારે’ માણસ ગણાતા અને બહારવટીયાને આશરો તો તેમને ત્યાં જ મળતો. તેમનું ઇવન રાગભટ્ટપટ અને રંગરાગથી ભરપૂર હતું. વ્યાખ્યાનની અસરથી તેઓ શુદ્ધ ઇવનના કોપાસક બન્યા અને ઇવન-પરિવર્તન કરી નાખ્યું. મારા અનુભવથી સમજવય છે કે-આપણને આપણા ધરની વાત ડુચ્છી નથી, બીજાને તે પચે છે, ડુચે છે અને ઇવનમાં તેની ઝોડી છાપ પણ પડે છે.

આજના દિવસો ક્રિસ્ટમસ-નાતાલના છે. અમેરિકા વિગેરે આધિભૌતિક દેશોમાં લોક રંગ-રંગમાં શુભતાન બની જાય છે. ઇવનનાં સાચાં આકર્ષણ ત્યાં તેની તેમને સમજાયું નથી. ફક્ત વૈભવ અને મોજશોખની પાછળ ગાંડા બની જાય છે. આજ સુધીમાં તો હસો માણસ મૃત્યુ પામ્યાનો આંકડો પ્રસિદ્ધ થયો છે અને બીજા રેકર્ડો હોય છે તેમ આ વખતે પણ મૃત્યુ-સંખ્યાનો રેકર્ડ વધી ગયો. માણસ માણસને મારવા વિચાર કરવા પણ થોભતો નથી. ગાંડાની ઇસ્પીતાલ વધારેમાં વધારે કાઠપણ સ્થળે હોય તો તે અમેરિકામાં છે. ત્યાં શાંતિ કે ‘સુસુતુતાનું’ વાતાવરણ જ નથી.

સેવામૂર્તિ ૨૫. શ્રી વલ્લભાસભાઈ

૪૩

ચારે બાજુ જંઝાવાનની માફક લોકો દોડી રહ્યા છે. આવા જગતને કાઈ શાંતિનો સંદેશવાદક મળે તો કેટલો હિપદાર થાય? જૈનધર્મમાં પગલે-પગલે આવાં તરતો પડ્યાં છે, તેનો પ્રચાર અને પ્રસાર થવો જોઈએ, તો જ તે વિશ્વધર્મ બની શકે. જગતને આજે સત્ સમજવાની ભૂખ હવેલી છે. આપણે આ તક હાથ કરી લેવી જોઈએ. આજના પ્રસંગમાંથી આપણે જે પ્રેરણા લેવાની છે તે આ છે.

સંતાનો માટે પચીસ-પચાસ હજાર રૂપિયા મૂકીને મૃત્યુને બેઠવું એ સાચો વારસો નથી; તે જીવનની વિશિષ્ટતા પણ નથી પરંતુ સંસ્કારનો વારસો સુપ્રત કરવો એ જ ખરેખરે કર્તવ્ય છે. તમે અત્તરની ખાટલી બ્યારે બ્યારે ખોત્રણો ત્યારે ત્યારે તે તમને આનંદ આપશે, ફૂલ તો ગયું છે પણ તેનો મધમધાટ રહ્યો છે. તેવી જ રીતે શ્રીયુત વલ્લભાસભાઈ તો ચાલ્યા ગયા છે પણ તેમણે હજારો રૂપિયા સુવાસ તો રહી જ છે. કેટલાયે ફૂલો સમર્પિત થાય છે ત્યારે અત્તરનું એક બિંદુ અને છે એટલે આપણે અનેક વલ્લભાસભાઈ કૃત્ત્વ કરી શકીએ તો “સાહિલની સુવાસ” જીવંત રાખી શકીએ.

શ્રી વલ્લભાસભાઈમાં સમર્પણની ભાવના હતી અને તેથી જ આપણે તેમનાં ગુણગાન ગાવા એકંદ્ર થયા છીએ, સાઠ વર્ષ સુધી તેમનું સેવા કરી છે, તેની સુવાસ અત્રે ભરી છે. આપણું કર્તવ્ય છે કે-તેમાંથી આપણે પ્રકાશ મેળવીએ.

ભાવનગરની છાપ સાહિત્યકારની હતી. સંસ્કાર-સ્વામીઓની હરેણમાં ભાવનગરનું સ્થાન હવેશ અચ-પડે હતું, આજે તેમાં મંદતા આવી રહી છે. આપણે શું જાનતી તે પેઠી અધે કરવી છે? ભાવનગરમાં ભાવ તો મર્યો જ પડ્યો છે, ફક્ત એક જ ચીનગારીની જરૂર છે. આજનો પ્રસંગ ચીનગારીરૂપ નીવડે અને આપણે વિકાસને પંથે વિચરીએ એવી મારી મહેચ્છા છે. અહીં ૩ પણ છે અને અગ્નિ પણ છે; ફક્ત તે અંતેને સમ્મિલિત કરવાની જરૂર છે.

આજનો પ્રસંગ છે ગુણીજનની પ્રશંસા કરવાનો. એક સુભાષિત છે કે-

**નાગુણી ગુણિનં વેતિ, ગુણી ગુણિષુ મત્સરી ।
ગુણી ચ ગુણરાગી , ચ સરલો વિરલો જનઃ ॥**

અગુણી પુરુષ ગુણીને ઓળખી જ શકતો નથી. કદાચ કોઈ ગુણી હોય તો તેને બીજા ગુણીજન પ્રત્યે ઈર્ષ્યાભાવ હોય જ. પોતે ગુણી હોય અને બીજા ગુણીજનો પ્રત્યે પણ સ્નેહભાવ દર્શાવતો હોય તેવો પુરુષ તો વિરલ જ હોય છે : આ પ્રસંગે મને એક હકીકત યાદ આવી ગય છે.

અમદાવાદની મારી સ્થિરતા દરમિયાન મારે એક કરોડાધિપતિ ગૃહસ્થને ત્યાં ગોચરી જવાનું થયું. તે સમયે ત્યાં ત્રણ-ચાર સાક્ષર બંધુઓ આવી ચઢ્યા. પાંચ-દશ મિનિટની વાત પછી તેઓ ચાલ્યા ગયા. પાસે બેઠેલા એક મિત્રને ગૃહસ્થે પૂછ્યું કે.....ને શું પગાર મળે છે? જવાબ મળ્યો : ચારસો રૂપિયા. શ્રીમંત ગૃહસ્થ હસ્યા અને બોલ્યા : ફક્ત ચારસો જ રૂપિયા. અને તેમાં આખો દિવસ કાર્ય કરવાનું.

આ છે આપણી સાહિત્યમેવકાની કીમત ! ! મદદના પૈસાથી નથી આવતી; ગુણથી આવે છે. આજે મહાસામ્રાજ્યોના ભોક્તા રાજવીને દોષ યાદ કરવું નથીત્યારે શ્રી હરિભદ્રસરિ, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, કવિ કાલિદાસ કે અભયદેવસરિને જનતા યાદ કરતાં થાકતી નથી. આ છે જ્ઞાનનું મૂલ્યાંકન. પૈસો એ જીવનનું અંગ છે ખરું પણ તે સાધન છે; સાધ્ય નથી. સાધ્ય તો એવું હોય કે જે જીવનના નાવને તારે; હુઆડે નહિ. એવું સાધ્ય છે જ્ઞાન.

માટે જ કહું છું કે-

**ગુણો ચ ગુણરાગી ચ
સરલો વિરલો જનઃ**

આપણે આજે ગુણની દૃષ્ટિ લઈને જવાનું છે. ગામમાં ઉકરડા તો ઘણા હોય છે. અગીયો તો ફક્ત

૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

એક જ હોય છે. આપણે અગીચા જનવાનું સ્વપ્ન સંપીએ. તૈલચિત્રના અનાવરણ પ્રસંગે ખૂબ કહેવાઈ ગયું છે પરંતુ પ્રાંતે હું એટલું પુનઃ જણાવું છું કે- શ્રી હરખચંદ્રભાઈએ જે બે હકીકતો ગ્રામપંચાયત અને ટ્રસ્ટની મીલકતની કહી છે તે જરૂર વિચારવા જેવી છે અને રાજકીય ક્ષેત્રમાં પણ આપણે આગળ વધવું જ પડશે.

આદ્ય ઉપપ્રમુખશ્રી ખીમચંદ્રભાઈએ સૌનો આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો અને આનંદી વાતાવરણ વચ્ચે સૌ વિખરાયા હતા.

x

x

સત્કાર-સમારંભ

સ્વ. વલ્લભદાસભાઈના તૈલચિત્રના અનાવરણ વિધિના ઉદ્ઘાટક શ્રીયુત હરખચંદ્ર વીરચંદ્ર ગાંધી, આપણી સભાના માનનીય પેટ્રન હોવાથી તેઓશ્રીના સત્કાર નિમિત્તે માગશર વદી ૧૩ને શનિવારના રોજ અપોરના ચાર કલાકે એક મેળાવડો શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલના પ્રમુખસ્થાને, શેઠ ભોગીલાલ હોલમાં યોજવામાં આવ્યો હતો, જે સમયે પણ સભાસદો ઉપરાંત આમંત્રિત ગૃહસ્થોએ સારા પ્રમાણમાં હાજરી આપી હતી.

શરૂઆતમાં સભાના સેક્રેટરી શ્રી જાદવજી ઝવેરભાઈએ આમંત્રણ પત્રિકાનું વાંચન કર્યા બાદ સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ખીમચંદ્રભાઈ ચાંપશીભાઈએ શ્રી હરખચંદ્રભાઈના અનેક ગુણો પૈકી તેમની સહૃદયતા અને મધ્યમ વર્ગ પ્રત્યેની ધગશ સંબંધમાં પ્રશંસાના પુખ્તો વેર્ષાં હતાં. આદ્ય શ્રી હીરાલાલ જુઠાભાઈ શાહે શ્રી હરખચંદ્રભાઈની ઉદારતા અને ધંધાની પ્રામાણિકતા સંબંધી જણાવતાં કહ્યું કે-તેઓ “ઝવેરી” નો ધંધો ચલાવવા ઉપરાંત ગરમ કાપડને માટે “દીપક સ્ટોર” ચલાવે છે અને તે સ્ટોર તેની પ્રમાણિકપણા માટે મુંબઈમાં ઘણો જ મશહૂર થઈ પડ્યો છે. શ્રી હરખચંદ્રભાઈમાં સમાજ માટે કંઈક પણ કરી

છૂટવાની તમના છે અને તેઓ શ્રીયુત વીરચંદ્ર રાધવજી ગાંધીના વંશજ હોઈ તેમને સાહિત્ય પરતે પણ સુંદર અભિરુચિ છે. અગાશી તીર્થ પ્રત્યે તેમને ઘણો જ પ્રેમ છે અને અવારનવાર ત્યાં જઈ પ્રભુ-ભક્તિનો લાભ લે છે. તેઓ સુકૃતનાં અનેક કાર્યો કરવા દીર્ઘાયુષી થાય તેમ ઇચ્છું છું.

આદ્ય જાણીતા સાક્ષર અને કવિશ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાઈએ જણાવ્યું કે-હરખચંદ્રભાઈ બહારથી જેટલા સૌમ્ય દેખાય છે તેટલા જ વિચારશીલ છે. મુખ્યમંત્રી ઘણી ધાર્મિક અને સામાજિક સંસ્થાઓ સાથે તેઓ સંકળાયેલા છે, યુમદાનમાં તેઓ વધારે રસ ધરાવે છે અને તેથી કૃતિની કામના સિવાય પણ તેઓ દ્રવ્ય-વ્યય કરી રહ્યા છે. પછી શ્રી ન્યાયચંદ્ર લક્ષ્મીચંદ્ર વકીલે પોતાના વક્તવ્યમાં જણાવ્યું કે-શ્રી હરખચંદ્રભાઈનો મળતાવડો સ્વભાવ સૌ કોઈને આકર્ષી લે તેવો છે. આજે લોકભોગ્ય અને જૈનેતર સમાજ પણ હોંશે હોંશે વાંચે તેવા સાહિત્ય-પ્રકાશનની જરૂરિયાત છે. ડો. આંબેડકર અને તેના અનુયાયીઓ લાખોની સંખ્યામાં બૌદ્ધ અન્યા છે, તેઓને પણ જો જૈન ધર્મનું હાર્દ અને સ્વરૂપ સમજાવવામાં આવે તો તેઓ પણ જૈનધર્મ પ્રત્યે આકર્ષાય, આજે આપણે આપણી શૈલીમાં થોડું પરિવર્તન કરવાની જરૂર છે : “ભગવાન મહાવીર” સંબંધી સર્વસાધારણ ગ્રંથ રચવાની અને તેનો છૂટા હાથે પ્રચાર કરવાની ઘણી જ જરૂર છે.

પોતાના સન્માન નિમિત્તે થયેલાં આ ખર્ચાં પ્રવચનોનો જવાબ આપતાં શ્રીયુત હરખચંદ્રભાઈએ પોતાના લઘુતા દર્શાવી અને પોતે જે કંઈ સમાજ-સેવામાં નાનોમનો કાળો આપી રહ્યા છે તે પોતાની ફરજ માત્ર છે તેમ દર્શાવી સભાના સાહિત્ય-પ્રકાશનની તારીફ કરી હતી. વસુદેવ-હિન્દી, દાદશારનેયચક-જેવા અત્યુત્તમ ગ્રંથો સમાજને ચરણે ધરવા માટે તેમણે સભાને અભિનંદન આપ્યા હતા અને સારું અને લોકભોગ્ય સાહિત્ય પ્રગટ કરવા અનુરોધ કર્યો હતો. ભાવનગર તો ભાવથી ભરેલું છે, આજે મારા પરતે જે રત્ને અને સૌહાર્દ દર્શાવવામાં આવ્યાં છે તેથી

૨૫. શ્રી હરકુંવર બહેન

૪૫

૨૫. શ્રી હરકુંવર બહેન

આ સભાના માનનીય ઉપપ્રમુખ અને જૈન સમાજના જાણીતા તત્ત્વચિંતક વ્યવહારનિપુણ શેઠ ફત્તેહચંદ્ર ઝવેરભાઈ, જેઓ મુંબઈની રેશમ બજારમાં

હું મારી જાતને ધન્ય માનું છું અને પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરું છું કે, આપ કહી રહ્યા છો તેવા અનવાનું બળ મને આપે.

આ પ્રમુખશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠે શ્રી હરખચંદ્રભાઈ સંપતિવાન હોવા છતાં તેમની લઘુતાની પ્રશંસા કરી હતી. તેમના જીવનમાં જે સાક્ષાદ છે તેને અનુસરવા માટે ભલામણ કરી હતી. આ સભાના મુખ્ય સેક્રેટરી શ્રી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ્ર શાહે આ સંસ્કાર-સમારંભને દીપાવવા માટે સર્વ સજ્જનોનો આભાર માન્યો હતો અને દુઃખપાનને ઇન્સાફ આપી, પુષ્પહાર પહેરાવી આનંદજનક વાતાવરણમાં સૌ વિસર્જન થયા હતા.

જાણીતા વેપારી છે અને જૈન સમાજની અનેક સંસ્થાઓના સેવાકાર્યમાં જોડાએ છે તેમના ધર્મ-પત્ની સંસ્કારપ્રેમી હરકુંવર બહેનના અવસાનની નોંધ લેતાં અમો દિવગીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

પોતાની અસ્વસ્થ તબીયતના કારણે તેઓશ્રી શત્રુંજયની ઢાયામાં પાલીતાણે જવા માગતા હતા, પણ ભાવનગર આવતાં તેઓશ્રીની તબીયત એકાએક ખરાબી અને મા. શુ. ૧ ના નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતાં કરતાં તેઓશ્રીનું શેઠ જીવજી ઝવેરભાઈના અંગે અવસાન થયું.

શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ્રનું કુટુંબ પોતાની ધાર્મિક ભાવના માટે સુવિખ્યાત છે. સં. ૧૯૭૧ માં તેમના સુપુત્રોએ શ્રી શત્રુંજયનો છત્રી પાળતો સંઘ ક. શ્રી વીરવિજયજી મહારાજના સદ્ગુરુશ્રી કાદ્યો, ત્યારથી સુદગતના જીવનમાં ધાર્મિક સંસ્કારો ખીજતા આવતા હતા. શ્રીયુત ફત્તેહચંદ્રભાઈના સંસ્કારશ્રી શ્રી હરકુંવર બહેન પણ ધાર્મિક સંસ્કારશ્રી રંગાયા અને શ્રી સમેતશિખરજી, પાવાપુરી, કેસરીયાજી, સંખેશ્વરજી વગેરે ધણાં તીર્થોની યાત્રાનો લાભ તેઓ લઈ શક્યા હતા. સંખેશ્વરજીની યાત્રા દરે વરસે સહકુટુંબ કરવાનો તેમનો નિયમ હતો. તાલવજગિરિ અને કદમ્બગિરિની પ્રતિષ્ઠાનો લાભ પણ તેઓશ્રીએ લીધો હતો. તેમના કુટુંબમાં પણ એક ધર્મપ્રેમી-વાતસલ્યમૂર્તિ તરીકે તેમનું સ્થાન હતું.

૭૨ વરસની વૃદ્ધ વયે શ્રીયુત ફત્તેહચંદ્રભાઈને પોતાના જીવનરથના એક વ્યવહારનિપુણ ચક્કની પડેલ ખોટ માટે અમો દિવગીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ અને તેમના પુત્ર હિંમતભાઈ તથા બહેન જસકુંવર, બહેન લીલાવંતી, બહેન કુસુમ આદિ આત્મજનો પર આવી પડેલ વિયોગના દુઃખ માટે અમારી સમવેદના વ્યક્ત કરીએ છીએ.

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સ્થાનિક આંદોલન

ભાવનગર શ્રી સંઘનું અધારણુ લોકશાહી રીતે ઘડવામાં આવેલ છે. અને નવા અધારણુ મુજબ સંઘનું કાર્ય છેલ્લા એક વર્ષથી વ્યવસ્થિત રીતે ચાલી રહ્યું છે. નવા અધારણુના આરંભમાં કાર્યકરોની ચૂંટણી સંઘ એકત્ર કરીને યોગ્ય રીતે કરવામાં આવી હતી. તેનો સમય પૂરો થતાં ગત માગશર માસમાં નવા વરસના કાર્યવાહકોની વરણી ચૂંટણીની પદ્ધતિએ કરવામાં આવી. સામાન્ય રીતે પદ્ધતિસરની ચૂંટણીની પ્રથા આપણા જૈન સમાજમાં આ પ્રથમ જ હતી, ચૂંટણીમાં ઉમેદવારોએ રસપૂર્વક પોતાની ઉમેદવારી જાહેર કરી અને મતદારોએ ઉત્સાહપૂર્વક મતદાનમાં રસ લીધો. વ્યવસ્થા પણ સુંદર રીતે જળવવામાં આવી હતી. એટલે મતદાનથી ચૂંટણીમાં આવેલ નવી કાર્યવાહી હવે હોદ્દાઓની વરણી કરીને કાર્યનો આરંભ કરશે.

મતદાનની પદ્ધતિથી ચૂંટણી કરવાનો આ પ્રથમ જ પ્રસંગ હતો, એટલે કેટલાક અગત્યના કાર્યકરો આમાં ઉમેદવાર તરીકે જિભા રહ્યા ન હતા, પરંતુ હવે પછીના ચૂંટણી પ્રસંગે દરેક કાર્યકર વિના સંકોચે ઉમેદવારી નોંધાવશે અને એ રીતે ચૂંટણીના ધ્યેયને વધુ સફળ બનાવશે તેમ આશા રાખી શકાય.

સંઘની કાર્યવાહીમાં એક બીજો બિંદુ એવો તેનો બનાવ ભાવસાર ભાઈઓને સંઘજમણુ સમયે સાથે જ જમાડવાનો સમયે સર્વાનુમતે જે દરાવ કર્યો તે હતો. જૈનધર્મ તો વિશ્વધર્મ માટે લાયક છે. તેમાં જ્ઞાતિ કે વાડાપંથીને સ્થાન નથી, એમ છતાં ગમે તે કારણે જ્ઞાતિભેદની સંકુચિત દૃષ્ટિ આપણામાં આવી પડેલ અને તે ૩૬ ૩૫ લઈ ખેડી હતી. જૈનધર્મની વિશાળતાની દૃષ્ટિએ આ વાત અસાધ્ય ન હતી. બીજી રીતે કહીએ તો જૈનધર્મ પાળતી કોષ્ટપણુ વ્યક્તિ જૈન-ધર્મની પ્રભાવના સ્વયંવતા જૈનસંઘના જમણુમાં અલગ બેસીને જમે તે જૈન ધર્મની વિશાળતાની દૃષ્ટિએ સુયોગ્ય ન

હતું, શ્રી સંઘ સમક્ષ આ વાત મૂકવામાં આવી. જુદી જુદી દૃષ્ટિએ આ પ્રશ્ન ઉપર મુક્તમતે ચર્ચા કરવામાં આવી અને છેવટ સંઘના મોટા સમુદાયે એકત્ર થઈ સર્વાનુમતે દરાવ કર્યો કે “જૈન ધર્મ પાળતી કોષ્ટ પણુ વ્યક્તિ કે સમુદાય જુદા ન જમતાં સાથે બેસીને જમે, એટલે જૈન ભાવસાર ભાઈઓનો સમુદાય જે સંઘજમણુ સમયે અલગ જમતો હતો તે આ વખતના પર્યુપણુ સમયના સંઘ-જમણુમાં એકસાથે બેસીને જમ્યો.

દસ હજારની વિપુલ સંખ્યામાં આમ વિશાળ દૃષ્ટિએ જમતા સંઘનું દૃશ્ય અપૂર્વ હતું. સર્વત્ર મૈત્રી અને આનંદનું વાતાવરણ જમણે દેખાતું હતું.

શ્રી સંઘની સામે આવો જ અગત્યનો પ્રશ્ન સાધારણુ ખાતાનો પડ્યો છે. સાધારણુ ખાતામાં પડતા તોટાનો પ્રશ્ન આમ તો દરેક ગામના સંઘ માટે એક જાતની ચિંતાનો પ્રશ્ન થઈ પડ્યો છે અને તેનો ઉકેલ પણ અનિવાર્ય બન્યો છે.

ભાવનગર સંઘની પરિસ્થિતિ પણ સાધારણુ ખાતાના પ્રશ્નને અંગે આવી જ છે. આ ખાતું ખોટમાં ચાલે છે. નવા વરસના બજેટ સમયે આ પ્રશ્ન ઉપર ગંભીર વિચારણા કરવામાં આવેલ અને ખોટ પૂરવા માટે જુદા જુદા જે વિકલ્પો સંઘ સમક્ષ રજૂ થયા હતા, તેના ઉપર પુખ્ત વિચારણા કરવા બાદ સાધારણુ ખાતાની આવક વધારવા માટે કેટલીક આજ્ઞાઓ નિર્ણય કરવામાં આવેલ અને તે વસ્તુ માટે વધુ વિચારણા કરવાની અગત્ય જણાતાં, તેમાંના કેટલાક નિર્ણયોને સ્થગિત રાખી, કેટલાક નિર્ણયોનો અમલ શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

એટલે નવા વરસથી સાધારણુ નિમિત્તે વાર્ષિક એક રૂપિયો લેવામાં આવતો હતો, તેના બદલે કેસર-સુખડ વગેરે ખર્ચના રૂ. બેનો સાધારણુ દીઠ વધારો

સ્થાનિક આદેશન

૪૭

કરી કુલ રૂપિયા ત્રણ લેવાનું શરૂ કરેલ છે અને ખીન્ન ખર્ચ અને આવકમાં યોગ્ય સુધારાવધારો કરવામાં આવેલ છે.

આ રીતે સાધારણ ખાતાને ખાટમાંથી અચાવી લેવા માટે ઘટ્ટું કરવામાં આવેલ છે. હજુ ખાતાને સમતુલ્ય કરવા માટે થોડી વધુ વિચારણાની જરૂર છે અને સાંભવ છે કે-ભાવનગરના સંબંધે છાજે એ રીતે તેનો યોગ્ય માર્ગ યોજવામાં આવશે.

x

x

મુનિવર્ચશ્રી ચંદ્રકાન્તસાગરજી મહારાજના શિષ્ય-રત્ન પ્રસિદ્ધવંતા મુનિ મહારાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજના જાહેર વ્યાખ્યાનોએ ભાવનગરના લોક-જીવનમાં સંસ્કારની સૌરભ ફેલાવવાનું સરસ કાર્ય કર્યું છે. દર રવિવારે જૈન તેમજ જૈનેતર જનતા મોટી સંખ્યામાં તેઓશ્રીને સાંભળવા પ્રેમપૂર્વક આવે છે અને એ રીતે માનવતાનું સર્જન થતું આવે છે.

સમગ્ર જનતાને આવરી લેતી તેઓશ્રીની વ્યાપક દૃષ્ટિ આજે સૌ કોઈનું આકર્ષક તત્ત્વ થઈ પડ્યું છે. શહેરની લગભગ તમામ સંસ્થાઓએ તેઓશ્રીને જાહેર વ્યાખ્યાન માટે નિમંત્રણ અને પ્રેમપૂર્વક સાંભળ્યા,

આ રીતે તેઓશ્રીનું ચાતુર્ય હમેશના માટે યાદગાર રહેશે તેમ કહી શકાય.

x

x

ખાતાના વડીલોની પુણ્યસ્મૃતિરૂપે ભાવનગરમાં એ ધાર્મિક ઉત્સવો ઉજવાઈ ગયા. વોરા હડિત્યંદ ઝવેરચંદના ધર્મપત્ની હેમકુંવરબહેન તરફથી એક અઢાઈ મહોત્સવ કાર્તિક માસમાં શાન્તિરનાત્રપૂર્વક ઉજવાયો, અને શેઠ અમૃતલાલ પુરુષોત્તમદાસની પુણ્યસ્મૃતિ માટેનો ખાંતે અઢાઈ મહોત્સવ શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલ તરફથી ઉજવવામાં આવ્યો. ખન્ને ઉત્સવોમાં ધાર્મિક આદેશન સરસ રીતે બન્યું હતું.

x

x

આ ઉપરાંત નાના મોટા ઘણા પ્રસંગો ભાવનગરની તવારીખમાં નોંધાઈ ગયા, ભાવનગરમાં ચાલતી તમામ ધાર્મિક શિક્ષણ સંસ્થાઓનું એકમ કરી, તમામ શાળાઓમાં એક જ સરખો અભ્યાસક્રમ ચલાવવાનું અને અર્થજ્ઞાન વધારવાનું કાર્ય કરતું એક મંડળ તાજેતરમાં સ્થપાયું છે અને હિસાબપૂર્વક તે કાર્ય કરી રહેલ છે. મંડળે નક્કી કરેલ આજ્ઞાને પહોંચી વળવામાં તે સફળ નીવડે તો ભાવનગરના ધાર્મિક શિક્ષણમાં નવો જ રસ આવશે તેમ આશા રાખી શકાય.

સંપદિ यस्य न हर्षो

विपदि विषादो रणे च धीरत्वम् ।

તં શુભનત્રયાતિલકં

जननी जनयति सुतं विरलम् ॥

(કૃતવિલાંખિત)

ન સુખથી હરખાઈ કહી જતો,
હઃખ સમે દિલગીર ન જે થતો;
અધિક ધીરજ જે ધરતો રહે,
જનની થે સુત તો વિરલા જણે.

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સાહિત્ય-સત્કાર

મારા સો કાવ્યો : લેખક. રા. પાદરાકર. સ્વતંત્ર સાહિત્યવર્ષક કાર્યાલય-ભદ્ર પાસે અમદાવાદ. કાલેન ૧૬ પેઠ પૃષ્ઠ ૧૧૨, મૂલ્ય આર આના.

રા. મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકરનું નામ જૈન સમાજમાં એક મસ્ત અને શીઘ્ર કવિ તરીકે સુવિખ્યાત છે. માસિકમાં તેમના કાવ્યની પ્રસાદી દરેક અંકમાં પીરસતી આવે છે. આત્માની ઝોળખ આપતા અને ચેતનને નળિત કરતા તેમના એક સો કાવ્યોનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યો છે.

દરેક કાવ્યોમાં મોટા ભાગે અંતરાત્માને નળિત કરવા માટેની મસ્તી છે. ઊંડા અધ્યાત્મ રસથી ભરેલા છે. પાદરાકરનું જીવન સામાન્ય રીતે જેમ મસ્તીથી ભરેલું છે, તેમ કોઈ કોઈ કાવ્યો તો એટલા બધા મહન છે કે એ કાવ્યનો અર્થ ખુદ પાદરાકર એક કાવ્યમાં કહે છે તેમ :-

મસ્તી મસ્ત વિના કેણુ બાણે ?

કોઈ મરજીવા જ પિછાને "

એ કાવ્યને સમજવા માટે સામાન્ય બુદ્ધિ બેકાર નિવડે છે.

સારોએ સંગ્રહ આત્મ-જ્યોત જગાવવા માટે ખરેખર ઉપયોગી છે તેમ જ તે સાંપ્રદાયિકતાથી પર હોવાથી અધ્યાત્મવાદી કોઈપણ વ્યક્તિને માટે તે એટલા જ આદરપાત્ર છે અને તે કારણે જ સસ્તા સાહિત્ય-વર્ષક કાર્યાલયે પોતાના સર્વદેશીય પ્રકાશનમાં પાદરાકરના કાવ્યસંગ્રહને પસંદગીનું માન આપ્યું જણાય છે.

અમે આ સંગ્રહને આવકારીએ છીએ અને તેનો યોગ્ય સત્કાર થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

ચાર જૈન તીર્થા : લેખક મુનિશ્રી વિશાળવિ-જયજી મહારાજ. પ્રકાશક શ્રી યશોવિજયજી જૈન

ગ્રંથમાળા-ભાવનગર; કાલેન ૧૬ પેઠ સાઈઝ પૃષ્ઠ ૮૮. મૂલ્ય : એક રૂપિયો.

શુજરાતના પ્રાચીન તીર્થો શ્રી માતર, સાંછત્રા, ખેડા અને ઘોળકાનો પરિચય આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યો છે.

આયુ આદિ જૈન તીર્થોનો અભ્યાસપૂર્ણ ઇતિહાસ લખીને શાન્તમૂર્તિ સ્વ. જયન્તવિજયજી મહારાજે જે તીર્થમંત્રિ કરી છે, તે જ પથે તેઓશ્રીના શિષ્ય મુનિશ્રી વિશાળવિજયજી મહારાજ પણ આપણા તીર્થોનું સાહિત્ય સંશોધનપૂર્વક તૈયાર કરવામાં સારો રસ લઈ રહ્યા છે. આ પ્રકાશન એમની રસકૃતિનાં એક વધુ ફળ સમાન છે.

ગ્રંથમાળાના તીર્થ અંગેના પ્રકાશનો જેમ સુંદર આદર પામ્યા છે તેવી જ રીતે આ પ્રકાશન પણ આવકારણીય થઈ પડશે તેમ લાગે છે. તીર્થપ્રેમીઓએ વસાવવા તેવું આ પ્રકાશન છે.

પ્રચારની દૃષ્ટિએ આનું મૂલ્ય જરા વધારે ગણાય.

શ્રી જિનપૂજાપદ્ધતિ : લેખક પંચાસ શ્રી કલ્યાણવિજયજી ગણિવર્ષ, પ્રકાશક શ્રી કલ્યાણવિજયજી શાસ્ત્રસંગ્રહ સમિતિ-બજાર (મારવાડ) કા. ૧૬ પેઠ પૃષ્ઠ ૬૬ મૂલ્ય ભેટ.

સાહિત્યસંશોધક ઇતિહાસવેત્તા તરીકે પં. શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજનું નામ સુવિખ્યાત છે. જિન-પૂજાપદ્ધતિ ક્યારની શરૂ થઈ, તે સમયની પ્રણાલિકા શું હતી અને ધીમે ધીમે તેમાં કેવા ફેરફારો થતા આવ્યા તેનો જાણવા અને વિચારવા જેવો પૂજા-પદ્ધતિનો ઇતિહાસ આ લઘુ પુસ્તિકામાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. કેટલીક વાંચવા-વિચારવા જેવી હકીકત પણ તેમાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનંગર

ખાસ અગત્યની વિનતી

આ સભા તરફથી આજસુધીમાં માગધી, સંસ્કૃત, ગુજરાતી, ઇંગ્લીશ તથા હિન્દી ભાષામાં લગભગ બસો પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. તેમાંથી મોટા ભાગના અંથો આજે સ્ટોકમાં નથી, માત્ર સાઠથી પચુ ઓછા અંથો સ્ટોકમાં છે અને તેમાં પચુ કેટલાક અંથોની તો ખુબ જ થોડી નકલો સ્ટોકમાં હશે. હાલ જે અંથો સ્ટોકમાં છે તેની યાદી નીચે આપવામાં આવેલ છે. પ્રકાશનો ખૂબ જ ઉપયોગી અને તરત વસાવી લેવા જેવા છે તો જેઓએ તે વસાવેલ ન હોય તે પોતાના જ્ઞાન-ભંડારમાં તરત વસાવી લેશે તેવી અમારી ખાસ વિનતી છે.

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ખાસ સમગ્ર : સંસ્કૃત વિભાગમાં નંબર એકથી સાત સુધીના અંથોનો સ્ટોક લગભગ ખલાસ થવા આવ્યો હતો, પરંતુ કેટલાક જ્ઞાનભંડારો વગેરેની માગણી આવતા ખાસ અનામત સ્ટોકમાંથી તે કાઢવામાં આવ્યા છે, જે તેમાં દર્શાવેલ ક્રીમતે અંથ સ્ટોકમાં હશે ત્યાં સુધી આપવામાં આવશે અને ખાસ સમગ્ર તરીકે તેમાં સાડાબાર ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

૧ વસુદેવ હિન્દી : [પ્રથમ અંશ] ૭-૦-૦	૮ કલ્પસૂત્ર ચારભા-મૂલ ૩-૦-૦
૨ વસુદેવ હિન્દી : [દ્વિતીય અંશ] ૭-૦-૦	૯ ચંદ્રલેખા [પ્રતાકારે] મેટ
[અન્ને ભાગ સાથે જ આપવામાં આવશે]	૧૦ જૈનમેઘદૂત ૨-૦-૦
૩ આ. દેવેન્દ્રસંસ્કૃત ટીકાયુક્ત—	૧૧ સૂક્ત રત્નાવલી ૦-૪-૦
કર્મગ્રંથ મા. ૧ લો [એકથી ચાર] ૬-૦-૦	૧૨ સૂક્ત મુક્તાવલી ૦-૪-૦
૪ ,, મા. ૨ જો [પાંચ અને છ] ૬-૦-૦	૧૩ પ્રકરણ સંગ્રહ [પ્રતાકારે]
[અન્ને ભાગ સાથે જ આપવામાં આવશે]	[જેમાં સિંદુર પ્રકરણ મૂળ
૫ બૃહત્ કલ્પસૂત્ર મા. ૨-૩-૪-૫-૬	તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર મૂળ
[દરેકના] ૨૦-૦-૦	ગુણસ્થાનકમારોહ મૂળ છે.] ૦-૮-૦
૬ કથારત્નકોષ-મૂલ માગધી	૧૪ ત્રિવષ્ટી પર્વ મા. ૧ લો [મૂળ સંસ્કૃત] ૬-૦-૦
[ગ્લેઝ] ૮-૦-૦	૧૫ ,, મા. ૨ જો ,, ,, ૮-૦-૦
૭ ,, ,, [લેઝર] ૧૦-૦-૦	૧૬ ,, ,, [પ્રતાકારે] ૧૦-૦-૦

ગુજરાતી ગ્રંથો

ભગવાનના ચરિત્રો		૨૦ કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦	૨૧ કુમાર વિહારશતક	૦-૧૨-૦
૨ શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦	૨૨ ચૈત્યવંદન સમીક્ષા	૫-૦-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૨-૮-૦	૨૩ સજ્જાયમાળા (ભીમશી)	૪-૮-૦
૪ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૧૩-૦-૦	૨૪ આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૦-૮-૦
ભારે કામળ ૧૫-૦-૦		તત્ત્વ અને હિતોપદેશાદિ	
૫ તીર્થંકર ચરિત્ર		૨૫ તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ	૧૦-૦-૦
યોવીશ તીર્થંકરના ચરિત્રો તથા		૨૬ આરંભસિદ્ધિ	૧૦-૦-૦
યોવીશે પંચરંગી ચિત્રો સાથે	૬-૦-૦	૨૭ જૈન તત્ત્વસાર	૧-૦-૦
ચરિત્રો વિશેરે		૨૮ ધર્મખિન્દુ (આટ્ટિ બીજ)	૩-૦-૦
૬ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભા. ૨ જો	૨-૦-૦	૨૯ આચારોપદેશ	૧-૦-૦
૭ કથારત્ન કોશ ભા. ૧ જો	૧૦-૦-૦	૩૦ અનેકાન્ત (ગુજરાતી)	૧-૦-૦
૮ " " ભા. ૨ જો	૮-૦-૦	૩૧ " (ઈંગ્લીશ)	૨-૦-૦
૯ હમયતી ચરિત્ર	૬-૮-૦	૩૨ નમસ્કાર મહામંત્ર	૧-૦-૦
૧૦ સંઘપતિ ચરિત્ર	૬-૮-૦	૩૩ જૈન ધર્મ	૧-૦-૦
૧૧ શ્રી વિજયાનંદસુરિ (રા. સુશીલ)	૦-૮-૦	૩૪ જૈન ધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર	૧-૦-૦
૧૨ વસુદેવ હિંડી [ગુજરાતી ભાષાંતર]	૧૫-૦-૦	૩૫ પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાળા	૧-૮-૦
પૂજા અને કાવ્ય		૩૬ પ્રકરણ પુષ્પમાળા ભા. ૨ જો	૧-૦-૦
૧૩ આત્મવદ્ભલ પૂજાસંગ્રહ	૩-૦-૦	૩૭ શ્રમણ સંસ્કૃતિ	૪-૧૨-૦
૧૪ ચૌદ રાજલોક પૂજા	૦-૪-૦	૩૮ શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ	૧-૮-૦
૧૫ નવાણું અભિષેક પૂજા	૦-૪-૦	૩૯ જ્ઞાનપ્રદીપ ભા. ૧ જો	૪-૦-૦
૧૬ વીશ સ્થાનકપૂજા (અર્થવાળી)	૧-૪-૦	૪૦ " ભા. ૨ જો	૪-૦-૦
૧૭ સમ્યગ્ દર્શન પૂજા	૦-૪-૦	૪૧ " ભા. ૩ જો	૨-૦-૦
૧૮ ચારિત્રપૂજાદિ ત્રયી સંગ્રહ	૦-૪-૦	૪૨ આત્માનંદ જનમશતાબ્દિ અંક	૨-૮-૦
૧૯ જૈન ઐતિહાસિક કાવ્ય-સંગ્રહ	૨-૧૨-૦	૪૩ સાધુ-સાધ્વી આવશ્યક સૂત્ર	
		દેવનાગરી લીપીમાં	ભેટ
		૪૪ " ગુજરાતી લીપીમાં	"

તા. કે.—દિપોત્સવી સુધીમાં ઉપરના ગુજરાતી-સંસ્કૃત ગ્રંથો મંગાવનારને રૂા. ૨૫) ની કીમતના પુસ્તકો ઉપર સવા છ, રૂા. ૫૦ ઉપર સાઠાબાર અને એકસો ઉપર ૨૦ ટકા કમીશન કાપી આપવામાં આવશે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

સામાન્ય રીતે ધાર્મિક ભાવનાથી તેઓશ્રી-
નું જીવન મૂળથી જ રંગાયેલું હતું, એટલે
વડીલાએ તેઓશ્રીનું સગવડ કરેલ હોવા
છતાં, વૈરાગ્યરંજથી રંગાયેલ એ આત્માએ
૧૮ વર્ષની યુવાનવયે થએલ સગવડ, તોડી
નાખી અમદાવાદખાતે જઈ પ્રવર્તક શ્રી ક્રાન્તિ-
વિજયજી મહારાજના પ્રિયરત્ન મુનિશ્રી ભક્તિ-
વિજયજી મહારજ પાસે સં. ૧૯૫૭માં દીક્ષા
અંગીકાર કરી.

શ્રુતજ્ઞાનની ભક્તિ એ તેમના ગુરુદેવનો
પ્રિય વિષય હતો, અને હસ્તલિખિત મહામૂલા
પ્રાચીન સાહિત્યનો અપૂર્વ સંગ્રહ તેઓશ્રીએ
એકત્ર કર્યો હતો. મુનિશ્રી જશવિજયજી મહાર-
જાને પણ આ સાહિત્ય સરસ રીતે જાળવ્યું,
અને છેવટે તેનો સદુપયોગ થતો રહે અને
અસાધ્ય જાળવાઈ રહે તે દષ્ટિએ મુનિવર્ય શ્રી
ભક્તિવિજયજી મહારાજનો એ કિંમતી સાહિત્યનો
સંગ્રહ આ સમાને સમર્પણ કર્યો હતો, કે જે
જાળવતો આજે આત્માનંદ સભાના સાહિત્ય-
સંગ્રહમાં અતિ ગૌરવભર્યું સ્થાન ભોગવે છે.
આ સભા ઉપર આ રીતે તેઓશ્રીનો મહાન
ઉપકાર હતો.

૨૫૦ મુનિવર્ય શ્રી જશવિજયજી મહારાજ

ન્યાયોર્મોનિધિ આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના
પ્રશિષ્ય શાન્તમુર્તિ મુનિ મહારાજ શ્રી જશવિજયજી મહારાજના
સં. ૨૦૧૩ના માગસર શુ. ૧૨ શુક્રારે પાણીખાતે થએલ
સ્વર્ગવાપ્તિ નોંધ લેતાં અમે અમારી દિવંગીરી વ્યકત
કરીએ છીએ.

સંવત ૧૯૩૮માં તેઓશ્રીનો જન્મનગરખાતે પુનાતર
કુટુંબના માણિક્યદંડ ચાંપશીને ત્યાં જન્મ થયો. દસ વરસની
લઘુવયમાં જ તેઓશ્રીના માતૃશ્રી સંતોષપ્રભાતીનું અવસાન થયું
એટલે માતૃશ્રીના લાડ તેઓ ખાસ મેળવી ન શક્યા.

જીવનનો મોટો ભાગ તેઓશ્રીએ સાહિત્ય
ભંડારે વ્યવસ્થિત કરવામાં જ ગાળ્યો હતો.
અને પાણીખાતે શ્રી કેસરચાઈ જ્ઞાનભંડારને
પણ તેઓશ્રીએ કિંમતી સાહિત્ય આપી તેને
વ્યવસ્થિત ગોઠવવામાં સુંદર સેવા અગતી હતી.

પંચાવન વરસનો તેઓશ્રીનો દીર્ઘ દીક્ષા-
પર્યાય અપૂર્વ સંયમ, જ્ઞાનોપાસના અને ત્યાગ-
ભાવનાથી શોભતો હતો.

અમે સદગતના આત્માની પરમ શાન્તિ
પ્રાર્થાએ છીએ.

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” વાર્ષિક લવાજમ ડા. ત્રણ

Reg. N. B. 431

ચિંતન અને મનન

પાપે રતિં મા કુયાઃ ।
પાપકર્મભાં પ્રીતિ રાખીશ મા

—ભર્તૃહરિ

દક્ષો પાપસ ઉચ્ચયો ।
પાપનો સમુચ્ચય હુઃખકર છે

—ધર્મપદ

જે તલવાર ઉગામશે તે તલવારથી જ મરશે.

—ઈશુ ખ્રિસ્ત

પવિત્રતા એ સૌથી ઉચ્ચ છે. પવિત્રતાનું ધ્યેય નજરમાં
રાખી જે પવિત્ર રહે છે તેને ખરું સુખ મળે છે.

—અધોજરથુપ્ત

અભિમાની ઉપર ખુદા પ્રેમ કરતો નથી

—હજરત મહમદ પેગંબર

સત્ય અને અંતરનો અવાજ આપણને જે માર્ગે લઈ જશે
તે માર્ગ ગમે તેટલો વિકટ હશે, પરંતુ જૂઠાણાના માર્ગ કરતાં
તો ખરાબ નહિં જ હોય એવી પાકી ખાતરી રાખવી.

—ટોલ્સ્ટોય

નમ્રતા એ સદૃશ્યોનો દહ પાયો છે.

—કૉન્ફ્યુસિયસ

પોતાને ઝોળખવા માટે મૌન સર્વશ્રેષ્ઠ શુરુ છે.

—ગુરુદયાલ મલ્હત્રકન

કોઈ પણ મહાપુરુષ એવો નહિ હોય જેણે પોતાની માતાની
સાચી સેવા નહિ કરી હોય.

—વિવેકાનંદ

વૈરાગ્યની ત્રણ અવસ્થા છે : પ્રભુમાં વિશ્વાસ એ પહેલી
અવસ્થા, સહનરીક્ષતા એ બીજી અવસ્થા, અને પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાપ્તિ
એ છેલ્લી અવસ્થા.

—તપસ્વી હાતમ

મારે મન તે જ સુખી છે જે શીલવાન થવાનો પ્રયત્ન કરે
છે ને દિનપ્રતિદિન લગ્નઈ તરફ જાય છે :

એકાદ જીવને ય જે મદદરૂપ થવાનું હોય તો લલે મને
ફરીફરીને અવતાર મળે. એક માણસને મદદરૂપ થવા આવી
વીસ હજાર એપ નાખવા હું તૈયાર છું.

—વિવેકાનંદ

મુદ્રક : હરિદાસ દેવચંદ શેઠ-શ્રી આનંદ પ્રી. પ્રેસ-જાવનગર